

உ
சிவமயம்.
நச்சிற்றம்பலம்.

தக்ஷிணாகாச புராணம்.

இஃது
யாழ்ப்பாணத்து நல்லூர்
மஹாவித்துவான்
சிங்கைச்செகராசசேகரன்
இயற்றியது.

யாழ்ப்பாணம் காந்தநகர்
இயற்றமிழ்ப்போதாபதியர்
டாக்டர் கார்த்திகேயையரவர்களால்
பல பிரதிகளைக்கொண்டு பரிசோதிக்கப்பட்டு
அவருடைய புத்திரராகிய
ஆர் சிவசிதம்பராஜயரால்
ஆராய்ந்து அச்சுக்கூடத்திற்
பதிப்பிக்கப்பட்டது.

Printed at:

PRINTED AT KALARATNAKARAM

(All Rights Reserved.)

1987.

அலகரத்னா
இன்க. ஆதல்பற
வர்களை வேண்டுக

இதன் விலை அரை - ரூபாய்

 இதன் அடியிற்குறித்த புத்தகங்கள் சென்னை
 பட்டணத்தில் கலாரத்நாகர அச்சுக்கூடத்தில் உட்புஷ்
 பரத செட்டியா ரவர்களிடத்திலும், பாழ்ப்பாணத்திற்
 சுன்னா அ. குமாரசுவாமிப்பிள்ளை யவர்களிடத்திலும்,
 வண்ணா ண்ணை வித்தியாது பாலன யந்திரசாலை
 த. ஸ. -லாசு பிள்ளை யவர்களிடத்திலும், பருத்திக்கூண்ட
 கா. நாகநாதையரவர்களிடத்திலும், திரிமாணமலை-தமிழ்
 மூபாத்தியாயர் சி. சுப்பிரமணியபிள்ளை யவர்களிடத்தி
 லும், கொழும்பு முகத்துவாரம் எல். எம். ஓ. மரைக்கா
 ரவர்களிடத்திலும் வாங்கிக்கொள்ளலாம்.

	ரூ.	அ.
விதானமலை மூலமும் உரையும்.	௧	௦
தகஷிணகைலாசுபுராணம்.	௦	௨
முனீசுரர் நவமணிமலை.	௦	௨
அடைக்கலப்பத்து.	௦	வ
திக்கையந்தாதி	௦	௧
முனீசுரர் விண்ணப்பப்பத்து	௦	)
முனீசுரர் பலசெய்யுட்கோவை		௧
திக்கைநாயகர் பூர்வமணிமலை		௧

இங்ஙனம்,

கா. செ.

விக்கியாபனம்.

தகஷணகைலாசம் என்பது ஈழநாட்டிலே தேவாரம் பெற்ற சிவஸ்தலங்களுள் ஒன்று. இது முன்னே வாயுவி னைப் பிடுங்கியெறியப்பட்ட கைலையங்கிரியின் செகரங்கள் மூன்றனுள் ஒன்று. திரிகூடம், மச்சேசுரம், எனும் இர ற்குப்பெயர். இதனைத் தற்காலத்திலே திரிகோலம்மலை யெனப் பெயரிட்டு வழங்குகிறார்கள்.

இத் தகஷணகைலாசபுராணம் ஏறக்குறைய தொ ளாயிரம் வருடங்களுக்கு முன்னே மதுரையினின்றும் வந்து யாழ்ப்பாணத்தை அரசுபுரிந்து நல்லூரிலேயிரு ந்த, சிங்கையாரியச்சக்கிரவர்த்திக்குப் பன்னிரண்டாம் வழித்தோன்றலாகிய செகராசசேசுரன் என்னும் அரச னாலே சைவராச பண்டிதன் என்னும் குருவின் ஆண் னைப்படி, வடமொழியிலுள்ள மச்சேசுந்திய புராணத்தி னின்று மொழிபெயர்த்து; ஏழு சருக்கங்களை யுடைய தாகச் செய்யுள் நடையா யியற்றப்பட்டது.

இப்புராணத்திலே திருநகரச்சருக்கம் ஈற்றிலுள்ள தன்றோ? அநிலுள்ள சரித்திரங்களெல்லாம் முதனூலா கிய மச்சேசுந்திய புராணத்திலே கூறப்படாதிருப்ப, அத னைப்புஞ் சேர்த்து அச்சிட்டதென்னை யென்பாராயின், ஆசிரியர் வடநூலிலே கூறிப் சரிதமன்றி, பின்னர் நடந்த சரிதத்தை தாஞ் சேர்த்து, தென்றமையானும், நான் முழு தும் அந்தாதித் தொடையா யிருப்பதான் அறுதூற்று முப்பத்திரண்டென விருத்தத்தென்க. பட்டமை யானும், டேற்கூறிய சருக்கத்தை விலக்கின ஆசிரியர் கூற்று லாறு படுமென்பது கருதியென்க. ஆதல்பற்றி நம் மேற் குறை கூறுதிருப்பான் புலவர்களை வேண்டுகின் றேன்.

இப்புராணத்தைப் பலர்க்கும் உபயோகமாம்பொருட்டு அடியேன் பிதாவாகிய, ஸ்ரீஸூ (சு. கார்த்தகேயையரவர்களைக்கொண்டி பெரும்பான்மையும் கண்ட பிரதிகளின் வண்ணமே பரிசோதிப்பித்து அச்சிடுவித்தேன். ஆனால், உர்த்தம் புலப்படாத விடங்களிற் பிரதிகளிற் கண்டவண்ணமே பிரசுரிக்கப்பட்டது. என்னை? ஆசிரியர்கருத்தை யறியாது ஒன்றை விலக்கலும், நூதனமாக வெவ்வேறு சேர்த்தலும், ஒன்றை யொன்றாக மாற்றுவதும் அறிவுடையோர்க் கழகன்று ஆதலின்.

இந்நூலை அச்சிடும்படி பற்பல பிரதிநிதிகள் வருந்தித் தேடியெடுத்தனுப்பியவரும், திரிகோணமலைவாசருமசிவபத்தி அடியார்பத்திகளிற் சிறந்தவருமாகிய, ம-ந-ந-ஸ்ரீசி. சுப்பிரமணியபிள்ளை உபாத்தியாயரவர்கட்கு என்றும் நன்றியறிதலுள்ளவனாக விருக்கின்றேன்.

கொழும்பு.
சர்வசித்துவஸ்ரீ
புரட்டாசிமன் உருவ }

இங்ஙனம்,
கா. சி.

சிறப்புப்பாயிரம்.

யாழ்ப்பாணத்து நல்லூர் மஹாவித்துவான்

அரசகேசரி

இயற்றியது.

ஆசிரியப்பா.

மணிநிறக்கண்டன் மாண்புறுகயிலையி
 னணிநிறக்கொடுமுடி யாயிரத்தோர்முடி
 படவரவொதுங்கப் பறித்தருமிலங்கை
 வடகடனடுவண் மாதிரமதிப்ப
 வருமுட்கோண மலைதென்கயிலை
 பரனருருருத்திரர் பதினொருபேரு
 மொருபதுமுகுந்தரு மொன்பதுவிரிஞ்சரும்
 வருகடற்கடகம் வழங்கியமீனமுந்
 திருமலைதழுவிய தெசமுககிருதனும்
 டெருமேதமலைகரிப புரவலர்பலரும்
 டுசைடோடிமைஞ்சிய புராணதூற்கதையை
 ஆசனத்தமிழி லறைகுதியென்றன
 னருமறையுபரிட டுசைடோடிமம்
 விரிகலைபலவும் விளங்கியபுரவன்
 சேயினுந்திறலான் சிவநறித்தவனுளான்
 றுயினுமினியான் நயாநிதியனையான்
 முடிபுரிதூர்படன் மூரியதாமன்
 செப்பருஞ்சைவ ராசபண்டிதன்
 அந்தாதித் தொடை யடிமொடுதொடுத்து
 நந்தாவிருத்த நவையறக்கூறின
 னன்னாடடைந்த நாரியர்கோமான்
 பொன்னாடடைந்த பொருவருகாதலன்

மருவலர்தங்களை வானிலத்திருத்திப் ,
 பொருவருபுவியை யொருகுடைபர படு'ரான்
 மென்னிலக்காபுரி திசைதொறுமருவு
 மின்னிலங்கியவேல் மேலாம்புயத்து
 பரவாமுடித்த பார்முழுதாண்ட
 விடலாண்வயமா விளங்கியகொடியான்
 சிங்காசாரியன் சேதுகாவலன்
 கங்கைநாடன் கற்றவர்திலகன்
 ஆயுணமறையுட னாரியசோதிடம்
 பாய்ச்சிரைக்கடலுட் பலவுமுணர்ந்தோன்
 ஒப்பலாமுத்தமி ழோர்ந்த
 செப்பருஞ்செக ராசசேகரனே.

தேவரும்புகழ்செகராசசேகரக்
 காவலன்கருணையிற்கடவுண்மாநதி
 மாவுறைதென்கயிலாயமான்மியம்
 பாவியறமிழிஞ்சற்பகர்ந்திட்டானரோ.

உ
சிவமயம்.

சிறப்புக்கவி.

யாழ்ப்பாணத்து நல்லூரைச்சார்ந்த கொக்குவில்

சரவணபவதாசர்

ம-நா-நா-ஸ்ரீ

க. சச்சதானந்த நமசிவாய அவர்கள்

இயற்றியது.

திருவைநேர்ந்திடுவேட்டுவார்சிறுமியர்சேணமீ
திருகைநீட்டியேயிளம்புலிக்கன்றினையழைக்கும்
பொருவில்பல்கிரியுடுத்துயர்பொழில்பலநிறைந்த
பெருமைகொண்டொளிர்முத்திற்பிறங்குவமன்னே. (க)

நதிமுடித்தசெஞ்சடையனைநான்மறைப்பொருளைத்
துதிகொள்செந்தமிழமுதினற்றொல்லைநாண்மூவர்
பதிகமோதியேபோற்றுசீர்த்தலம்பலவுள்ளு
மதிகமேன்மைபெற்றுயர்ந்ததுகோணமாவசலம். (உ)

பன்னரும்பரையங்கமாய்ப்பகலினையேய்க்கு
நன்னரிக்குழுச்சிகரியாய்நன்னியகயிலை
தன்னிலேர்முடிமருத்துவன்சமரிடமுரித்துக்
கொன்னியீழத்தினிறுத்திணைமாவசலம். (ங)

பங்கயச்செழும்பள்ளிகொளபாரதிகொழுவன்
செங்கண்மான்முதலமர்கடினந்தினங்குழும்பத்
கங்கைவேணிபங்கணனுதற்கடவுளைக்குறித்துக்
கொங்கரும்பியமலர்கொடேபணிவதுகோணமாவசலம். (ச)

ஐந்தருப்பெருநிழலிடையிருந்தரசியர்
மிந்திரன்முதலமர்க்களிடைநந்தயரக்
கந்தரப்புயராவணனெடுத்தழிக்கலங்கா
முந்துநின்றதுமுன்னுசீர்க்கோணமாவசலம். (ரு)

இந்தமேன்மைபெற்றுயர்மலைச்சரிதங்கூரினிய
முந்துசெந்தமிழ்ப்பாவினான்மொழிபேனப்பணித்தான்
கந்தநாண்மலர்க்கமலமீதுறைந்தவற்கடுப்ப
வந்துதோன்றினோன்வாதராயனன்னுமுனிவன். (சு)

மேலைஞானநின்னவகுத்தமுவாமெனும்புராண
நாலுவேதமார்மிருதிகள்யாவதுநம்பன்
காலவாதியிலருள்புரியாகமக்கற்றுச்
சீலமேவுசைவராசப்பெயர்கொள்பண்டிதனே. (எ)

஁ருளும்வாசகமதுதுணையாகவேகொண்டு
பரவுந் தியநவாசந்துலங்கவேபாரில்
விரவுநாவலர்விருந்தெனவேண்டியுட்கொள்ள
வரவுதக்கிணகயிலைமான்மியமெனவுரைத்தான். (அ)

வேறு.

எண்ணெழுத்தென்னுநாற்கரைகண்டோனிருநிலன்புரந்திடுசீர்த்தி
நண்ணியவாசாமணிமுடியுமுதுநள்ளொளிகாலுசெந்தாளான்
கண்ணகன்சேதுவுயர்கரைக்காவல்பூண்டவன்கறைகெழுவேலான்
நிண்ணியசிக்கையாரியன்சீர்த்திசெறிசெகராசசேகரனே. (கூ)

பொன்னிணநுழ்க்கும் பொலஞ்சினைத்தருக்க ணிறைந்திடு பொ
ருவில்யாழ்ப்பாண, மென்னுநன்மங்கை கண்ணெனவிளங்கி யெறிதி
ரைப் பரவைசூழ்காரை, நன்னகர்வாச னுன்மறையாளனாற் கவிபொ
ழிந் திடுமேக, மன்னவன்கார்த்தி கேயனாழிநா னிறப்பவாய்ந்துபன்
முறையே. (கூ)

ஈந்திடவெழுதா வெழுத்திடையிட்டா னவன்முன மியற்றியதவ
த்தாம், போந்தவனென்ற னுயிர்த்துணைநண்பன் புலவர்குயொலா
நீங்க, வேந்திடுவேற்கை யிறைவன்பாத மிறைஞ்சிடுமருநெறிந் தவ
த்தான், நீந்தமிழறிஞன் சிவசிதம ரப்பேர் திசைநிறீயுறுமுர வோ
னே. (கூ)

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தக்ஷிணகைலாசபுராணம்.

ப ட யி ர ம்.

காப்பு.

உதயமால்வரையொண்கதிரொன்னவென்
னிதயதாமரைமீதிவினங்குவ
மதகடாமழைவாரணமாழக
முதல்வனைங்கரமூர்த்திபதாம்புயம்.

கோணீசர்,

சீர்கொண்டகருமுகிலுஞ்சுதர்வேதச்செம்முகிலுஞ்சிறந்துபேண
நீர்கொண்டசெஞ்சடையினியரவுங்கூனிலவுநிரந்துருழத் [மறு
தார்கொண்டதிருமார்பில்வெண்ணூலும்பசுங்கொடியுந்தயங்கத் தோ
மேர்கொண்டகயிலைமையொருமுதல்வனிருசரணமிறைஞ்சிவாழ்வாம்

இதுவுமது.

வாயநதநிலைமலாடியுமலாடிமேலேறிட்டுவைத்ததாளுங்
காந்துமணிச்சிலம்பொலியுமொருபாகம்புகவிடுத்தகையுமார்பும்
பார்தளெலாம்விரித்தாடவிரித்தசடைப்பரப்புமொருபாகமாத
மேந்தியொருகயிலைமையிற்றுமிறைதன்னைமனத்திருத்தல்செய்வாம்.

இதுவுமது.

செய்யமணித்தாளழகுந்தான்மீதிநிலம்பழகுஞ்சிறுமானேன்ஊவ
கையழகுமழுமுகுந்திருமார்பினூலழகுங்கருணைப்பார்வைத்
துய்யமுகமலாழகும்புன்முறுவனகையழகுந்துலங்கித்தோன்று
மையனுயர்கயிலைமையுதல்வனையெம்மிதயமலாழகுத்துகிற்பாம். (க)

மாதுமையிம்மை.

பார்புரந்ததிருவழியுமடியவர்களீடே றும்படிக்குப்பைம்பொற்
 றூர்புரந்தவழிவழிமுழுகெழுமங்கலநாணுந்தயங்குஞ்சோதிக்
 கார்புரந்தகருங்குழலும்வெண்ணகையுஞ்செவ்விதழங்கருணைக்கண்ணு
 சீர்புரந்தபிடியன்னமென்னடையம்பிகைபாதஞ்சிந்தைசெய்வாம். ( )

விநாயகர்.

செம்முளரியுக்கதையஞ்சக்காரமும்வெண்கோடுஞ்சிலையும்பாம்பும்
விம்முமணிப்பொற்குடமுங்கமுநீருமுத்தலையும்விளங்குஞ்செந்நி
டாடகமுமாதுளமுந்தரித்தொருபால்வல்லவையுந்தரித்தசோதிக்
கைம்முடையுறவாதென்னிதயமுமென்புந்தியுமென்கருத்தூந்தானே.

சுப்பிரமணியர்.

தானவர்க் ஞாங்கெடுத்து வானவர்கள் புரங்கொடுத்த தலைவன் வேத, ஞானவரம் பெதுகொலென வரன்கேட்ப வுனாத்தபா ஞான போதன், கானவரம் புனத்திலொரு குறமகன்பின் ஹநடர்-கமல பாதன், நேனமருந் தொடைமுருக னொருவேல னிருதாளென சிந்தை சேர்ப்பாம். (ஈ)

சிவனடியார்.

சிந்தனையு மருச்சனையுந் தமிழ்ப்பாட லாமெனமுன் செய்தநா ல்வ, ரந்தண்மலர்க் கழல்போற்றி தண்டிச ரடிபோற்றி யமலன் கோயி, னிந்தனையற் றிடவணங்கு மடியவர்கே வடிபோற்றி நிமலன் பொற்றாள், வந்தனைசெய் யெவனோனு மவர்கரணஞ் சிரத்தினுமென் மனத்து முய்ப்பாம். (௭)

குளக்கோட்டன்.

பார்தாங்குகோலிலும்பொன்மண்டபமுங்கோபுரமும்பார்க்குனாட்டி
யேர்தாங்குமாயனுக்குமலங்கராவாலயமொன்றியற்றிமுற்றங்
கார்தாங்குதிருக்குளமும்பாவநாசனச்சீனையுங்கண்டகண்டன்
சீர்தாங்குகுளக்கோட்டன்னுஞ்சோழகக்கனைநஞ்சினதவைப்பாம்.

வைப்பானவடகயிலைதென்கயிலையென்றிரண்டு வகைக்குமுன்னாட்
செப்பாதிவடமொழியின்புராணநடைதென்மொழியாற்செப்புடுகன்
னிப்பாரிலயனுன்குமுடிமொருமுகமாகியிசைந்ததென்ன [௪
மெய்ப்பு] ன்குருச்சைவராசபண்டிதனெனுநால்வேதநூலோன். (க)

வேதமுதலுபநிடமுஞ்சிபாகமமும்புராணமுதல்விநூல்யாவுஞ்
சோதிடமுமந்திரமுமுணர்ந்துணராதவந்தெளியச்சொல்லவல்லோ
னாதலினலக்குருவின்கொழிகேட்பவேண்டுமெனும்பன்னாலே
யோதினனின்வடமொழியின்புராணநடைதென்கொழியினுலகமீதே.

மீதுபர்ந்தவிருத்திரும்விரிபதுமப்பெருமலின்விரிஞ்சுர்தாமும்
போதுதிருமாதவருமாதவர்க்குளொருபெரியபுனிதமீன
மாதுவினிறைஞ்சுகதைகயிலாசபுராணமெனவறையவற்றேன்
மாதிரியமச்சேந்தியமாம்வடபுராணத்தின்வண்ணமாதோ. (கக)

அவையடக்கம்.

அத்திறத்திற்கயிலாசபுராணமெனத்தமியேனோர்ந்தறைந்ததுலி
'னெத்திறத்தும்வழுவேழுமீனாந்துகுற்றமும்வந்தியன்றதேனு
முத்தமிழ்வல்லோர்சிறிதுமிகழவரோசிறியோர்தம்முழந்தானுன்றி
தித்தியெனநடித்தாலும்வெறுப்பரோநாடகியர்தித்திதென்ன. (கஉ)

என்னவடி யென்னதொடை யென்னகவி யென்னபொரு ளிது
கொலென்றார்க், கன்னபுரா ணத்தினுண்மை யாராய்வி னுற்பெரிது
மறிய லாமா, லுன்னரும்க் கதைப்பொருட்டென் புன்கவியும் பெரி
யோருட் கொள்வ தல்லாம், கன்னலையச் சுவைக்கலது கோதிற்கோ
ளாய்சிவப்பக் கறித்துண் பாரோ. (கங)

ஆக்கியோன்பெயர்:

பாரிலங்குகயிலாசபுராணத்திற்கேழ்சருக்கம்பயில்வித்தோங்கு
மாரமுதவிருத்தகவியறுதூற்றுமுப்பத்திரளவேயாக்கிச் [திப்
சீரொழுத்துச்சொற்பொருள்யாப்பலங்காரமுதலியனாறெரிக்குஞ்சீர்த்
பேரிலங்குசின்கையந்தார்ச்செகராசசேகரனும்பெருமன்மாதோ. ()

தோன்றுமுயி ரனைத்துமாய்த் தோன்றரிய மெய்ஞ்ஞானச் சட
ருகாகிக், கான்றகதிர் நிலவொழுகு மதியரவுந் திருமுடிமேற் காட்டி
நிற்கு, மூன்றுலகுக் கப்பாலு முதல்வனிது நமக்கிடமா முறைமைத்
தென்ன, வேன்றமலைக் கொழுந்துவள ரிலங்கைவள மதுசிறிதிங் கிய
ம்பு கிற்பாம். (கடு)

பாயிரம் முற்றிற்று.

ஆதிருவிருத்தம்-கடு.

முதலாவது
ஈழ ம ண ட ல ச் ச ரு க் க ம்.

பாருநாகமும்பைங்கிரியுந்தினை
நீருநேர்புடைசூழநிமிந்தெழு
மேருமீதில்லிளங்கியசென்னியொன்
றாமாருதங்கொண்டிங்கமைத்ததே. (க)

அமைத்தபொன்மலையாதலினப்பெயர்
சமைத்தவீழமிதென்றுதழீஇயதா
லிமைத்தமாமணியெங்குமில்லக்கலா
ஹமைத்தநீரவயலூருமிலங்கையே. (உ)

இலங்குமாமணியாதலினவலாற்
ஹலங்குமாதவர்சூழவருதலாற்
பலங்கொடாபரமெங்கும்பரித்தலாற்
பொலங்கொளீழமும்பொன்மலைபோலுமே. (ஈ)

மேருவுந்தென்னிலங்கையும்வேறலென்
றருஞ்சொல்வாதற்குமிதற்குள்
சீருமுத்தமிழ்ச்செல்வமுமெம்பிரா
ஹாருநன்கயிலாயமுமுள்ளதே. (ச)

உள்ளமும்புறமுமுயிர்க்கொள்கையின்
வெள்ளமும்புனல்வெள்ளமும்மிக்கெழீஇ
யள்ளல்வாரியடங்கலுமுண்டுகார்
துள்ளுதாரைபணித்தல்சொரிந்ததே. (நி)

தேனினாத்துயரம்பகாசசெங்கதிர்
வானினாத்துவருவதுபோலநன்
கானினாத்துரிவந்தெழுகன்மலை
மேனினாத்துவினாந்ததுநீத்தமே. (சு)

மேவுகாரகிலும்வினாச்சாந்தமும்
பூவுநாவியும்பொன்னுந்தாளமு
நீவிநன்கடைதோறுநினைத்தலா
ல்லாவிலாப்புனல்வாணிகரொக்குமால். (எ)

மால்வகாக்கலிறுந்தினாவாசியு
மேல்வளைத்ததுநாக்குடைவீக்கமுஞ்
சேலினத்திரள்வாளுஞ்சிறத்தலா
லேஹம்புனன்மன்னவொன்னலாம். (அ)

ஆங்கரும்புமலருங்கதலியு
மாங்கனிக்குலமுஞ்செவ்வருக்கையுந்
தேங்குதேனுந்தினாத்தபுனல்சுவ
லேங்குபூசனைக்குய்ப்பவரொக்குமே. (௧௭)

சூக்கவெங்குமுலாயபெரும்புனல்
புக்குநானிலைமும்புடைத்தார்த்தெழீஇ
மிக்கசெய்தொறுந்தேக்கிவினாந்துபோய்த்
தக்கவாரிதழீஇயப்பரந்ததே. (௧௮)

பரந்தவாய்க்கிணைதண்ணுமைப்பல
நிரந்தமள்ளர்நெருக்கமுழங்கலா
லரந்தைபோயதின்ருமெனவார்த்தவர்ப்
புரந்தமங்கையரங்கெதிராபோயினார். (௧௯)

போயபின்னர்ப்புனன்மறித்தாங்கவ
ராயசெய்வரம்பெங்குமமைத்துநின்
றேயமேதியினங்கொடுமுந்தொறுஞ்
சேயசங்கமுமுந்திகழ்செய்யெலா. (௨௦)

செய்யமாமணியைத்திகழ்பச்சையுந்
துய்யநீலமுஞ்சூழ்ந்தொளிர்கின்றது
வெய்யவன்பரிவேடமுடன்பெரு
வையமீதுவயங்குதல்போலுமே. (௨௧)

மேனிலாவெறிசங்கும்வெண்முத்தமும்
வானிலாவொடுதாரகைமானலா
லானவாவியுமம்புயராசியும்
பானுவின்கடல்பாய்கதிரொத்ததே. (௨௨)

தேடரும்மணிசெங்கனியென்னவந்
தாழ்வானரமங்கையெடுத்தய
லோடிநோக்கிநெருப்பிதென்றுடியுள்
வாடிநொந்துமணிக்கைதுடைக்குமால். (௨௩)

துடைத்தழூன்றிலைத்தார்த்தெறிசூழ்ப்பைஐயக்
சூடைத்தலைச்சுடர்க்கோழிகள்சிப்பமண்
ணடைத்தமர்மணிகாற்பட்டிலங்கலோ
லுடைத்தபேடையுட்பெய்மணியொக்குமால். (௨௪)

சும்பமால்கரிக்கோடுபெயர்க்குமண்
விம்பமாமணிவிட்டுவிளங்கலாற்

பம்புகாரிடையம்புலிப்பாதிவி
னும்பரிற்குசனெப்பநவிற்பலாம். (௧௭)

விற்றமா மணிக்கென்கொல்விலையெனச்
சொற்றவர்க்கொர்விலையெதிர்சொல்கலா
ருற்றசெஞ்சுடர்நாடொருமோங்கலா
லற்றையற்றையதிகமுரைப்பரால். (௧௮)

பரவுபேட்டொடுபார்ப்புடையூர்க்குரீஇ
யிரவுகூட்டிடைத்தீபமிடும்படி
விரவுமின்மினியென்றுமின்கான்மணி
வரவுகொண்டதன்வாய்கொடுக்குமால். (௧௯)

எடுத்துநீள்வரம்பேத்துசெய்யெங்கணு
மடுத்தநென்முனையாமெனவன்னமும்
விடுத்துவால்வளைவெண்டரளங்களை
மடுத்துவாயுறக்கவவுமருதமே. (௨௦)

மேகநீரருவிப்பணவிம்முற
நாகமாமணிநல்விளக்கேந்தவந்
தோகையாடசசுரும்பிசைபாடுவு
தாகவோங்கலங்குருறிஞ்சியே. (௨௧)

குறித்தவேய்க்குழலோதையுங்கோற்கொடு
மறித்தகாலின்மணிக்குறற்சும்மையும்
வெறித்தவேற்றுவியன்பறைக்கெளவையு
முறித்தயிர்க்கடையோசையுமுல்லையே. (௨௨)

ஏறுசங்கமொலிப்பவிலைத்தலைச்
சோறுதாழைசொரிதரப்புன்னைகண்
மாறில்காவணஞ்செய்யமணஞ்செய்வார்
வீறுகொண்டதுவெண்டினாரெய்தலே. (௨௩)

நெய்தலீறுகுறிஞ்சிநிலந்தலை
செய்தநானிலமுந்திசைநான்கினு
மெய்தியிந்தவிலங்கையிலங்கலா
லுய்யுமெவ்வளமும்பிறந்துள்ளதே. (௨௪)

வேறு.

பிறப்பெலாமணியினீட்டம்பெருக்கலாமணியினீட்ட
மிறப்பெலாநடையின்போயிலையெனுநடையின்போ
சூறப்பெலாமுழுமெய்ச்சங்கந்தெருவெலாமுழுமெய்ச்சங்க
மறப்பெலாம்வளையிலாரம்வளையெலாம்வளையிலாரம். (௨௫)

ஆரண்முகமெங்குமலைகடன்முழக்கமெங்கும்
வாரணஞ்சொரியுந்தானமனையவர்க்களிப்பந்தானம்.
பூரணமாகுஞ்ஞானம்பொருந்திடாததுவஞ்ஞானம்.
நாரணனையபூவைநந்தனமெங்கும்பூவை.

(௨௬)

பூவெலர்ந்தபூவாசம்புனமெலாமுனிவர்வாச
மாவெலாங்குயிலினேசமலையெலாங்குயிலினேசை
காவெலாமுயர்ந்ததாழைககாயெலாங்கமழந்தாழை
பூவெலாமரனூர்தன்சீர்பகர்வரிதன்னூர்தன்சீர்.

(௨௭)

அன்னைபோலளிப்பாருண்டியனேவருஞ்சந்தவுண்டி
பின்னையென்னோர்கனையம்பெண்கடன்னிடையையைய
மென்னையாளரன்விழாவேயெங்கனும்பெருவிழாவே
தன்னையேருழவாபண்ணைதன்கலையுணர்வோர்பண்ணை.

(௨௮)

பண்ணுவர்மறையோர்யாகம்பாடுநர்க்களிப்பர்தியாகம்
மண்ணுளர்புரிவராடல்காவலர்புரிவராடல்
மண்ணுளர்புகழவுண்டிவருவிருந்தோம்பலுண்டு
எண்ணுநர்விரைவிலாநாயேத்துநர்விரைவிலாநா.

(௨௯)

வகையெலாமீரமாரம்வனமெலாநன்கார்நன்கார்
நினாயெலாஞ்சாலிசாலிநிலையெலாங்கன்னல்கன்னல்
தகையெலாநீலநீலந்தமெலாநாறுநாறு
ககையெலாமன்னமன்னங்கடலெலாமீழமீழம்.

(௩௦)

ஈழமும்பளிங்குநெருமெறிநவமணியுமெல்லார்
தாழ்மண்மடந்தைநல்குந்தாளமுஞ்சங்குந்துப்பு
மாழியென்றொருநீர்த்தெய்வமளித்திடுவகாமீதுள்ள
வேழமென்றனேகமேகம்வெளிற்றுத்தகுக்குமம்மா.

(௩௧)

அம்பொன்மெய்யிலங்கைநீளத்தளவுநானூற்றின்காதம்
பம்புநாட்டகலழத்திற்பாதியினற்பதேற
வும்பராலயங்கள்கோடியொன்பதுண்டமரர்க்குள்ள
செம்பொனலயங்கள்மூன்றுகோடியிற்றிகழுமாங்கே.
திகழ்ந்தமுத்திலகரிற்சூஞ்செவ்விமாக்கோட்டினாலு.

(௩௨)

திகழ்ந்தமாழேருக்குன்றிகொனநெடிதுதோற்று
மகிழ்ந்திடுமரகத்ததைமாணிக்கக்குவையின்சோதி
யுகழ்ந்ததனாலுநீசனுமைதனைமணத்தலொக்கும்.
ஒக்கவானுயர்ந்தாம்பனுறுத்துதானிறுத்துங்குன்றந்
தொக்கவெள்ளருவிநான்குழ்திசைதோறுமீழ்த

(௩௩)

அ.

தக்பிணைகைலாசபுராணம்.

லக்கருவனாயிற்பாதத்தமார்பூசித்ததீர்த்தம்
புக்கதீவினையோழாறுபொழிவதாம்புடையுளார்க்கே.

(௩௪)

புடைத்துமால்கரிக்கைவீசங்கீழ்த்திசைச்சிகரமுற்றுந்
துடைத்திடுந்துகிலேபோலவெண்முகிக்குழந்துலாவு
மடித்தபொற்குவட்டிற்செல்காலடிக்கடியருக்கன்றேறிற்,
படைத்திடுபரிதங்காலிற்படுமெனமறுகாற்பாயும்.

(௩௫)

மறுகெலாமரம்பைவெள்ளைவாரணம்புலவர்மல்கப்
பெறுதலாற்கற்பகத்திற்பிறங்கலானிறங்கொளீழ
முறுதலால்வாசவன்றருலவலாலமுதின்சாலை
துறுதலாலிசைக்கைநாடுசுரேந்திரனாடொக்கும்.

(௩௬)

நாடருஞ்சிகரத்தும்பர்நவமணிப்புதியசோதிப்
பாடலம்விண்ணுமண்ணும்படர்ந்துகீழப்பளிங்குமுன்றி
லாடெழுநிழல்போயப்பாலுரகமாமணியும்வெள்க
நீடரும்பாதலத்தினெறியுறப்புருதல்போலும்.

(௩௭)

புகுந்தசீரிலங்கைநாடும்புலவர்பொன்னாடுந்துக்கிப்
பகுந்தபோதந்தநாட்டின்படியனுக்குறைந்தபின்னு
மிகுந்தமாமணியாறபொன்னான்மேன்மையான்மருந்தாலொத்த
திகழந்தவா னாடென்ற லுமிலங்கைக்குத்தோற்றதம்மா.

(௩௮)

தோற்றுமிய்விவிலங்கைநாட்டின்றொல்வளஞ்சிறிதிங்கேனுஞ்
சாற்றினனிசைக்குமிந்தத்தலத்திலுத்தரபாலாக
வாற்றணிவேணியண்ணலருளுடனமருகின்ற
ஐறமமில்லையிதைத்தோற்றமொருசிறிதுகாக்கலுற்றும்.

(௩௯)

ஈழமண்டலச்சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆ. திருவிருத்தம்-௧௪.

இரண்டாவது

திருமலைச்சருக்கம்.

உணாத்தநால்வேதத்துச்சியொருதனித்தலைவனாகி
யிராத்தலைப்பாம்புகுழ்வானையாலயன்மாலும்பர்
'நிராத்தபேரண்டகோடிநெடுமுகடனைத்துஞ்சாயக்
கரைத்தலைதெரியாஔுழிக்கடல்புடைபெயர்ந்ததந்நாள்.

(௧)

நாடொடுநாளுஞ்செல்லுநவபெருங்கோள்களும்புத்
தேளிநுநகருமோதித்திசைமுகன்பதியுங்கோத்துக்
காளிமுகுமுகிலின்மேனிக்கடவுடன்பதியுங்கொண்டு
தாளறுத்தெவையஞ்சாயத்தழிஇயதவ்வாழியெங்கும்.

(உ)

எங்கணும்புந்தரீத்தமெறியலையலைப்பச்சிந்தித்
தங்குபேருலகமூழ்கச்சீராசரமனைததுமாய்த்துத்
துங்கவெள்விடையான்மேனிச்சுடரிடையுயிர்கள்யாவும்
பொங்குபொன்னுருகித்தம்மிற்புகுவபோற்புகுந்துநின்ற

(ங)

நின்றபேரழியுழிரிமலனிவ்வுலகையெல்லாங்
கொன்றிடவிடுத்தசேனைக்குழாமெனமுழங்குகாலை
யன்றதூப்பணிங்கவ்ருவரைகுமிழியாக
பொன்றலில்சோதிதாமாய்ப்புகவினையாடிற்றாங்கே.

(ச)

ஆங்கெறிபுரவைவெள்ளமடங்கலுங்கார்பீதேறி
நீங்குயருலகத்தூடேயிழிந்துநின்றலாவிமீண்டுந்
தேங்குநீர்க்கடல்போமாப்போற்சிவனளித்தகிலத்தற்ற
தாங்கருஞ்சுடர்களயாவுந்தனிச்சுடரடைந்ததன்றே.

(ரு)

அடைந்தவச்சோதிநாதமதன்மொக்குள்விந்துவாகப்
படாந்ததோரநேக்கோடிபரிதியிற் * படலேகான்று
கூடந்தபேருழியாழிக்கடலைத்தாலுஞ்சால
விடந்துளங்காதுமேன்மேற்றிகழ்ந்துமீதெழுந்ததம்மா.

(சு)

எழுந்ததுகுமிழியாயவெம்பிரானனந்தகாலங்
கொழுக்திடைக்கடலினின்றுபின்னொருகருணைகூரப்
பொழிந்ததுபடலைச்செந்தீபுணர்ந்ததுபுணரிமேலோர்
செழுந்தலைவெற்புமாலேசிறுபொடிபொடித்தசுற்றும்.

(எ)

சுற்றெலாம்பொடித்ததுளிசுதைமநிலாகமுந்நீர்
வற்றினும்வற்றொமொக்குண்மதிர்கொருசிகரமாக
வுற்றதோரிலக்கங்கோடியோசனையுயர்ந்திரண்டு
பெற்றபக்ககலமாகிப்பெயர்விலாக்கயிலையான.

(அ)

ஆனவக்கயிலைக்கங்கமரும்பனாயாகத்தொல்லை
யீனமில்சோதியோராயிரம்பெருஞ்சிகரமாக
வானநாற்றிசையும்வாயின்மற்றைநாற்சத்தியாகத்
தானமாயதற்குநாப்பண்டங்குமெங்கடவுடோற்றம்.

(ஆ)

தோற்றியதானும்பாகத்தோகையுமிருந்தவெல்லை
சாற்றியதோகைச்செங்கைத்தாமரைபிறந்தவிந்து
மாற்றருஞ்சோதியான்முன்வருவித்தலுழித்தியை
பூற்றமோடுண்டுவிவம்மையொருகணத்தமைத்ததாங்கே. (௧௦)

அமையுமக்காலத்தந்தவரும்பெருங்கயிலைக்குன்றத்
துமையுமெம்பிரானுமொன்றாயுறைந்துழியுழிமேனா
ளிமையவர்முனிவரண்டரிந்திரனரன்மால்வேதன்
சமையமுன்றுடைத்தாய்மீளச்சமைக்குதிதலைவவென்றான். (௧௧)

என்றலுமிமைக்குளுன்னியிலங்குதன்வடிவத்தானே
யன்றுருத்திசன்மால்வேதனண்டமண்டத்துளோரைத்
துன்றுவித்தவர்க்குத்தத்தந்தொழிற்குணம்பயிற்றிமுன்னர்ப்
பொன்றுபல்லுயிருமீளப்படைத்தனன்பொருவிவாதான். (௧௨)

படைத்தவத்தலைவரீசன்பணித்தவப்படியேகீழ்ப்பாற்
கடைத்தலைக்கமடமாகிககனமுதண்டமீற
யிடைத்தலைப்பிவயாவுமெவ்வுயிர்த்தொகையுஞ்செய்து
சடைத்தலையிறவறகாணச்சயிலவெண்கயிலைபுக்கார். (௧௩)

புக்கவரிறைஞ்சிரின்றபொழுதுபூங்கமலத்தோனை
முக்கணன்பார்த்துவெள்ளிமுதுகுன்றமிதற்குநாப்பண்
டொக்கபேரவைக்குப்பீடந்தொகுத்துநீசமைத்தியென்ன
வக்கணத்திருகைகூப்பியயனினிதமைக்கலுற்றான். (௧௪)

அமைவுறுகிரணரீலத்தடக்கிமுத்தருகுபோக்கித்
தமனியரீலஞ்சேர்த்துச்சலாகையிற்கால்கண்டி
யிமைதருமரிமானேந்தவியற்றியபீடந்தாங்கி
யுமையொருபாகன்முன்னருய்த்தனனாலகமுய்த்தான். (௧௫)

உய்த்தவப்பீடந்தன்னையுருத்திரகணங்கனோக்கி
யத்தனுக்கொருதோழியாயினவருக்கொல்லா
மித்தலையின்றுபீடத்திருந்திடுநிலைமையென்னச்
சத்தியுஞ்சிவனும்தத்தமனியப்பீடஞ்சார்ந்தார். (௧௬)

சாரணிசடிலத்தெம்மான்சத்தியோடுறைந்தவெல்லை
யாரணன்முதன்முவோருமரகாவெனக்கேட்டிம்பர்
சீரணிமுனிவர்நாகர்சித்திரோடியக்கர்மிக்கோர்
வாரணிமுலைத்தமாதருடனவர்வந்துபுக்கார். (௧௭)

புக்கனர்பமுமாதத்திற்புக்குலம்புகுவபோல
நக்கன்மாக்குன்றஞ்சூழ்வார்நவிலுமக்குன்றிற்சால

மிக்கவெங்களிற்றின்கூட்டம்பிடியொடுமருவியேறம்
மக்கதேயுமையல்லாற்சாற்றலாமுவமையுண்டோ. (கஅ)

உண்டிலையென்னநின்றமருங்கொடுமொருங்குகோடி
வண்டியிர்குழலார்வெள்ளிமலையிடைத்தொடருந்தோற்ற
மண்டிமுண்டம்பாவுந்தழுவியவசலஞ்சூழ்ந்த
தண்டலில்பசும்பொற்சோதித்தளிர்க்கொடிபடர்வபோலும். (கக)

படரொளிச்சிலம்புபம்புப்பாவையர்பதத்துச்செம்பஞ்
சீரடிச்சுவட்டிற்றித்தலங்கியகயிலைதோற்றங்
கடவுள்வெண்பாலின்வெலையிடைக்கமலம்பூத்த
தடைவினைநிகர்வதல்லாலல்லதுசொல்லலாமோ. (உ௦)

ஆயிவார்சாயலாலுமழ்மடநடையினாலு
மேழ்றுமினமென்றெண்ணியிளமயில்பிடியொடன்னந்
தாமவார்குழலார்சொல்லுந்தாளிணைபிறகேசெல்லக்
காமுறலனேகமென்னின்மகளிர் தங்கணக்கார்சொல்வார். (உக)

சொல்லருமரம்பைமாதர்சரிசூழன்மலருந்தேவர்
மல்லலம்புயத்திற்றாங்குமாலையுமியக்கர்மாபி.
னல்லளிசூழ்ந்துந்தாருநாகர்தம்முடியிற்போது
மெல்லையில்கோடிகாதம்பரிமளித்தெழுந்ததாங்கே. (உஉ)

வேறு.

ஆங்குவானவர்மவுலியிற்செம்மணியழகும்
பாங்கின்மாதர்தங்கருங்குழற்கருமையும்பலவா
யோங்கல்வெள்ளிவெண்பளிங்கொடுநிலைவிடவோடை
தாங்குமாம்பலுஞ்சூழ்வருவண்டுபோற்றயங்கும். (உ௩)

தயங்குகின்னரர்வீணையின்சுருதியுந்தகையோர்
முயங்குமங்கையர்சிறுமொழிமழையுமுயங்கும்
வயங்குபல்லியத்தமலையுமறையின்வாயொலியு
மியங்குமண்டவாண்குடளவிசைபடவிசைக்கும். (உ௪)

இசைக்குறாலொடுமுப்புரிநூலினரிருக்கை
யசைத்தகுண்டுகைத்தண்புனர்மரவிரியரையர்
குசைப்பசம்புலர்விரிசடைமுடியினர்குழமித்
திசைக்கடோறும்பல்லாயிரகோடியர்செறிந்தார். (உ௫)

செறிந்தகாய்கனியுண்டியாற்றிருவுருப்புலர்த்தோர்
நறுந்தளிர்ந்தோகைமலர்கொய்துமுனிவர்க்குநயப்போர்

குறைந்தசிறிதெவற்கலையுடுத்தகொம்பனையா
ரணைந்தமாதவர்பன்னியர் துன்னினரநேகர்.

(உக)

துன்னியிம்முறைம்களிருங்கடவுளர்தொகையுங்
கன்னிநாண்மலர்ப்பெருமழைசொரிதருங்கரத்தார்
நன்னராசுசொனுவின்நடைநடைதோறுஞ்
சன்னிதித்தலைநோக்கியேவிழுந்தெழுந்தலையர்.

(உஎ)

தலையுருத்திரகணத்தவரநேகர்செஞ்சடையர்
நிலவெறித்தவெண்ணீற்றொளிமேனியின்றத்தர்
கலைமதித்திருமுடியினுன்கயிலேமேற்பாவி
னலைகடம்பலந்தடைவதுபோலவந்தடைந்தார்.

(உஅ)

அடைந்ததேவராய்ப்பிறந்தவரநேகர்க்குங்கயிலை
யிடந்தனித்தனிவரவரப்பெருத்ததென்சொல்கேன்
கடந்துமுதண்டம்பாவையுங்காட்டியபரைதன்
படர்ந்தமேனியாம்பழைமையும்புதுமையோபகரில்.

(உஆ)

பகரில்வெள்ளியங்கிரி தனைப்பெரிதெனப்பகர்கோ
சிகரமால்வரைநீளமுள்ளளவெலாஞ்செறியு
நிகரில்வானவர்குழாந்தனைப்பெரிதெனநினைக்கோ
மகரநீர்மணலெண்ணினுமெண்ணெனுமனத்தால்.

(உஊ)

ஆலமுண்டவர் கயிலையையிவ்வண்ணமணுரு
மேலையிந்திரன்முதலினோர்விழிப்புனல்பொழிந்து
சாலந்திகைப்பொற்பிரம்பேவலாற்றலைவன்
கோலவாயிலுங்கடந்துபொற்கோயிலுட்புகுந்தார்.

(உக)

தாரகைக்குலந்தழுவமீதொருதலைப்பிறைக்க
ணுருஞ்செக்கர்போலக்குடன்பிறையணிந்தவனை
யீரநாண்மலர்விரிஞ்சனன்றியற்றுபீடத்தின்
மேருமால்வரைபவளவெற்பெனவிருந்தவனை.

(உஉ)

இருக்கும்பெருலகேழினோடேழையுமேந்தும்
பெருக்கும்வாளராக்கங்கணம்பிறங்குகையவனை
யுருக்குந்தீயிடையர்க்கெனவுமையுமுள்ளுருகத்
திருக்கடைக்கணுனோக்கியதிருமுகத்தவனை.

(உஊ)

முகமுகத்துடனெதிர்ப்பட்டக்கண்களாண்முகந்து
நெருநெருக்கனின்தென்புறவுருகிரின்றிரங்கி
யகமலர்ந்துதம்மெய்ம்முழுதந்நிலத்தழுந்தப்
புகவிழுந்தரகாவெனமுறைமுறைபுகழ்ந்தார்.

(உச)

வேறு.

புகழ்ந்தனர்சிலர்தங்கண்ணீர்பொழிந்தனர்சிலருள்ளன்பு
நிகழ்ந்தனர்சிலர்பெம்மானேநினைகிலார்செனனந்தன்னை
யிகழ்ந்தனர்சிலர்அரத்திலிகந்தனர்சிலர்கைகூப்பித்
திகழ்ந்தனர்சிலர்பொன்மாரிசிதமினர்சிலராய்நின்றார். (௩௫)

நின்றகலாதசோதிரிழலெனக்கோடிகோடி
துன்றுமெண்டிசைகடோறுஞ்சுராதிபடோந்துஞ்சோதி
யன்றொருகுமிழியாய்நின்றருளுநாளமர்ந்தசோதி
யின்றுபட்பலவாய்த்தோன்றிற்றென்னலாகயிலையெங்கும். (௩௬)

எங்கணுமெழுந்ததாபத்திட்டசீதாரிக்கந்த
மங்குறிகிறைந்துதிக்குமண்டமுநிரம்பித்தெய்வத்
திகழ்க்குடியவெம்பெம்மாந்சிவலோகத்தெருக்கடோறும்
பொங்கியதென்றாலந்தப்பெருமையார்புகறம்பாலார். (௩௭)

பாலலைப்பள்ளியானும்பங்கயத்தயனுங்காணக்
காலினையெவருங்காணக்காட்டியகடவுட்குன்ற
மேலுறப்பொழிபூமாரிவேலைநீயிர்த்துமாறு
யேலநாண்மலரைமொண்டெண்டிறைப்பதுநிகர்க்குமம்மா. (௩௮)

மர்தவரமுனிவர்வானோர்வழுத்தியமுழக்கத்தோடே
யோதியகாளதாளமுதல்வலம்புரிப்பேரோதை
சோதியைவணங்கப்போந்தார்சுரனொனத்தொடர்ந்துபின்வந்
தோதவேலைகளோரோழுந்துதிசெய்வதொக்குமன்னே. (௩௯)

வேறு.

மன்னியவிந்நிலைவானநாடருந்
துன்னியமுனிவரும்பிறருஞ்சோதியைச்
சன்னிதிவந்துகண்டிறைஞ்சித்தாண்மலர்
சென்னியிறபுனைந்துதந்துயரஞ்சிந்தினார். (௪௦)

சின்னதநீசிந்தையிற்றெளியுஞ்சோதிநீ
யெந்தைநீயாயுநீயெங்கட்காவிரீ
விந்துநீனதநீமேலுங்கீழுநீ
பந்தநீவீடுநீபகலுமல்லநீ. (௪௧)

நீயல்லாற்பிறிதிலைநிலமுதற்பிறப்
பர்ப்புவைம்பூதங்களங்கங்காயினை
நாயகரின்பதநளினம்போற்றுதம்
கேயதுபெருந்தவமென்செய்தேமரோ. (௪௨)

வேறு.

செய்யுமெத்தவழேபோற்றிசிவபரம்பரனேபோற்றி
வையகம்படைத்துங்காத்துமறித்துயிர் துடைப்பாய்போற்றி
ஐயனேபோற்றியெம்மையாண்டநாயகனேபோற்றி
தையலோர்பங்காபோற்றி தானுவேபோற்றிபோற்றி. (ச௩)

போற்றியேமறையுந்தேமீழ்ங்கழற்புண்டரீகஞ்
சாற்றியவெமக்குத்தந்தாய்தண்ணளியெளிமையென்னே
வாற்றலையொலிக்குஞ்சென்னியமலனேயின்றிறின்ற
தோற்றம்போலென்றுமயாங்கடொழுகமுன்னிற்கவென்றார். (ச௪)

என்றவர்மீண்டுமின்னிடுமினையடிபணியுந்தோறு
மன்றவர்மோலிமாலையாதனச்சோதிக்கற்றை
குன்றமாகியிலையெல்லாங்கோடிபல்வெய்யோர்போல
வென்றிவெங்கிரணச்சூழல்விரிந்தெனவிரிந்ததெங்கும். (ச௫)

விரிகதிர்த்தரளக்கொங்கைமெல்லியலரம்பைமாத
ரரிவையர்பிறரும்பாரும்மைமுன்னிறைஞ்சியெம்மைத்
திருவடிக்கடிமைகொண்டுன்றிருவருள்சுரத்தியென்னப
புரிவனாக்கரங்கள்சூப்பிப்புகழ்ந்தயனின்றாரன்றே. (ச௬)

அன்றந்தவமாவெள்ளமனைத்தையுநனைத்தண்டாமக்
கொன்றையஞ்சுடிலக்கோமான்குளிர்மலர்க்கடைக்கனோக்கி
நின்றதோர்நதிதன்னேநின்கையிற் பிரம்பானீக்கி
யின்றவையாகிற்பித்திருபுறநிறுத்துகென்றான். (ச௭)

நிறுத்தினனந்தியந்தநெடியமாலயனுந்தெய்வத்
திறத்தொருகோனும்வானோர்தொகுதியும்பிறருஞ்சேரக்
குறித்தவந்நிலையேநின்றுகூப்பியகையராசி
மறைத்தபேருலகைமீளவகுத்தவாறுணர்த்துகென்றார். (ச௮)

உணர்த்தருமுலகையெல்லாமுததிகொண்டலைத்தவெல்லைக்
குணிப்பருமனந்தகாலம்பரையொருகுமிழியாகத்
தணிப்பிலாக்குமிழிக்கையாமொளியெனத்தரித்துவென்று
பணித்தனமுடிச்செந்தியதுகடல்பருகிற்றன்றே. (ச௯)

பருகலுங்குமிழியிந்தப்பருப்பதமாயிற்றங்கண்
மருவினந்துணையோடேமறித்தநம்வடிவத்துடே
ய்ருநெறிமூவரைத்தந்தவர்பொருட்டகிலமெல்லாம்
விரிதரச்செய்வித்திந்தச்சேடனைவிடுத்தோமென்றான். (௯௦)

என்ற ஹமிரலையூர் தியிறைஞ்சினின்றைம்பூதத்தா
வன்றிருவருளாலெந்தவுலகிற்குநிலைமையல்லா
லன்றிபூம்பிறிதொன்றில்லையாதலாலெமைச்சொலாது
வென்றியிற்சேடனெந்துமென்றதென்விமலவென்றான்.

(ருக)

வேறு.

ஆனகாலையங்கரவினுக்கரசனின்றழலா
வூன்மொன்றிலார்பற்பலரிருப்பநீயொருவன்
மானவென்வலிசொல்லுமனம்பதைத்தெழுந்தா
யினநின்மதிகாண்மதியென்பதிங்கிதுவே.

(ருஉ)

இதுமொழிந்தநின்னாண்மையெத்தனைக்குமீறாக
வதிருமாயிரம்வாயிலோர்வாய்க்கடையமையும்
விதுவுஞ்செங்கதிர்க்கடவுளும்விழுங்குவனென்றால்
முதிருந்தேவர்முன்னீகொலோவிகழ்ந்தெனைமூவாய்.

(ருங)

வாயினாற்சிலசொல்லலாம்வருவதொன்றுளதோ
நயகன்றிருவருளினாமிருவோருந்
தியூகலையியற்றிஹெரியுமிங்கென்றான்
மேயவாயுவுநகைத்தெதிராபுகையெழவிழித்தான்.

(ருச)

விழிகண்மூன்றுடையெம்பிரானேவலால்வித்த
வழிவில்பேரணடச்சராசரமனைத்திற்குநினக்கு
முழுதுமாவியுள்யானொருமுயக்கமாய்முயங்காப்
பொழுதுநிற்குநில்லாதெனவறிகிலேபுல்லோய்.

(ருரு)

ஓயவோய்ந்தநானொழித்தபோதொழிந்ததிவ்வுலகிற்
காபுமாதியவநாதியாய்வருவதுங்கருதாய்
நீயிருக்கிலென்பொருகிலெனீயுமோர்பொருளோ
மேயகோபுரந்தாங்கியென்றுரைப்பதுவிருதோ.

(ருசு)

விருதுகூறியநின்வலியென்வலிவிரைவிற
பொருதுகாண்குதுமென்றஹுமராகனும்புகைந்து
வருதியென்றனிருவருமிறைவனைவணங்கித்
தருதிபோரென்போர்க்கிடங்கொடுத்தனன்றலைவன்.

(ரு௭)

தலைவன்கூறியபணியினற்றாமனியமே
நிலவுமாழிரஞ்சிகரமுந்திசைநிசைநெருங்கப்
பலபணமுடிபாப்பிகாண்மறைப்பனிப்பறிக்கி
ஹலகெல்லாமுனக்கொருதனித்தலைமையுண்டென்றான்.

(ரு௮)

உண்டெனப்பரிபவம்பெரிதுரைத்தவாயுடைத்து
மண்டிசூழிகைப்பொறிப்படங்கிழிபட்டமலைந்து
சண்டவூழியினுலகெலாந்தவநினுந்தவறாக்
கொண்டன்மால்வரைச்சிகரமுங்கொள்வன்யானென்றான். (௩௯)

என்றவாயுவுஞ்சேடனுமெதிரொதிர்மலைந்து
நின்றபூசலைநோக்குவம்பாமெனநிமலன்
றன்றுணைப்பெருந்தேவியுந்தானும்வானவருஞ்
சென்றுமுன்றிலிம்போந்துபுன்முறுவலுஞ்செய்தான். / (௪௦)

செய்யசூழிகைப்பொறிபட்டம்விரித்தவச்சேடன்
மொய்க்கொளாயிரங்குவழிமுட்புதைபட்டமூடி
யையன்வெண்ணிறக்கயிலைக்குச்செந்நிறத்தநெகந்
துய்யமாமணிக்கொளகைவிரித்தெனச்சூழ்ந்தான். (௪௧)

சூழமாருதக்கடவுளுஞ்சுழித்தெறிந்தார்த்தான்
பாழிமேருவேமுதலியபருவரைக்குழாமு
மாழியம்பெருங்குன்றமுமடிபெயர்ந்தசைய
வூழிகாலமோவிதுகொலென்றுலகுளொருலைந்தார். (௪௨)

உலைந்தவாயிரகோடிபேரண்டமோடுலக
மலைந்தபூசலுமலைபவன்பவனனுமாகக்
கலைந்தவெள்ளிவெற்பதிலொருபெண்ணெனக்கறங்கத்
தொலைந்துமண்ணெடுவின்முதல்சுழல்பட்டச்சுழன்றான். (௪௩)

சுழலுமேழ்கடற்பரப்பெலாஞ்சிறுகுறுந்துளிபட்
புழலுமெண்ணிசைக்கிரிபொடிபறக்குமென்றிசைத்தாற்
றழலுநீத்தமும்வின்னுமண்ணுந்தடுத்திடினு
மழலுமாருதத்தெறிசினமடங்குமோவடங்கா. (௪௪)

அடங்குமப்பொழுதமாருமுனிவருமயனும்
படங்கொள்பாயலான்முதலியபறாமெம்பகவு
னிடங்கொள்சேவடியிறைஞ்சிரின்றினியொருதண்த்தி
லொடுங்குமண்டமுஞ்சராசரக்குழாங்களுமுரவோய். (௪௫)

உரமிரண்டினுமொன்றொடொன்றிழிபடாதோருவர்
விரவுமோர்தலைவிலக்கலெநன்றெனவிளம்ப
வரவையாயிரங்குவட்டிமேலோர்குவடுவிட்டகலச்
சுரரியம்புமினெனவிளம்பினனுமையவடுணைவன். (௪௬)

துணைக்கைகூப்பினதோடினர்சொல்லினர்சேட
னணைக்குமீர்விரம்பனுமுடிக்கொருமுடியகற்றப்

பணைக்குமச்சிகரந்தனைக்கையுறப்பறித்துக்
கிணைக்குநேர்கண்ணிபங்கன்முன்வைத்ததக்காலே.

(௬௭)

கூலமீறெனவிறந்திடாதுலகெலாங்காத்த
தாலவாளராவொருபடஞ்சாய்ந்தெனவறைந்தார்
மேலேவானவர்நீலனைநோக்கியுன்வீரம்
போவொருளர்வீரமென்றவனையும்புகழ்ந்தார்.

(௬௮)

புகழ்ந்தவாயுவைக்கயிலையின்றென்புறம்போந்து
கிகழ்ந்தவித்திரிகூடமாஞ்சிகரத்தையேந்தி
மகிழ்ந்தியாமதில்வருருவந்தென்கடன்மருங்கே
நிகழ்ந்தவீழத்தின்வடகரைரிறுத்துநீயென்றான்.

(௬௯)

வேறு.

என்றான்நிரிகூடவெற்பிலெழுங்கொழந்திறவேறினன்
துன்றுமாலயன்வாசவன்சுரநாடர்குழுவணங்கினார்
வின்றவாயுவைநோக்கியிந்தநெடுங்குவட்டினையேந்தென
வன்றுகூறினனென்றுநாகமதாடவம்புலிகுடினன்.

(௭௦)

அம்புரர்சிகொழுதிபோயகினுமுகம்பதினெட்டுறும்
நம்புசீரவியத்தமாதிரடக்குமிந்தவுகத்துளே
விம்பர்வாழவிலங்கையிற்கடிதெய்துவந்திரிகூடமோ
விம்பர்மாலயனீவிர்வம்மெனவோதினாலகாதியான்.

(௭௧)

ஆதிகேசவனாகிவாசவனமரர்நன்பரிவாரமாய்ப்
பேராதவேதனியற்றியிட்டசடங்கினிற்கலேபுகலீ
யோதவேலையிலங்கையுத்தரமுயரும்வெற்பினடிக்கொரு
தாதுபோற்கதவிட்டுமிதுதரித்தனன்னமருத்தனே.

(௭௨)

அருத்திசுத்தியையுத்தராயனமாதபத்தினமத்தநாட்
குருத்திகழ்ந்திடுமோனாபூரணகூடுமானியம்வேனிலாம்
பருத்தமாமகர்த்துமுன்னொருபங்குறத்திரிகோணமிங்
கிருத்துகாலமெனத்தெரிந்தயன்யாவருக்குமியம்பினான்.

(௭௩)

நானிலம்பெருமகனாடுத்தகடற்குளையோசனைநண்ணிய
மேனிலத்தினையாறுதீண்டிரிமிர்த்தடிப்புடைவிரவின
வானகாவதநான்கொண்டுதன்வளர்கொழிந்திடமைந்துமுன்
ருண்தண்டிடைபெற்றதக்குவடண்டகூடநிகர்த்ததால்.

(௭௪)

அண்டர்நாயகனக்குவட்டிடைக்கங்கைபொங்கவழைத்தன
னென்றுசைக்குகடுப்பட்டச்சிவலிங்கமேனிகழ்ந்துநீள்

விண்டதோர்க்கனக்கபாடமொடுருவுபாதலமீதுவோர்
கொண்டுமேவினமேலனேகரஞ்ச்சனைப்படி கொள்ளவே. (எடு)

கொள்ளுமேனியடங்க ஹங்குளிர் கங்கைகண்டதுகோதைகண்
டுள்ளமர்ந்ததெனம்பிரானுன தடிபணிந்துலகுய்யவே
வெள்ளரின்பதமீதுரின்றிடீய தன்புறமேவுற
வள்ளலேவருகென்னவந்தனன்மாறிலாவிடையேறினான். (எசு)

ஏறுமித்திரிகூடம்வந்ததிருந்ததிப்படியதனிடை
வீறினுத்தரமொருபெருங்குகையகின்முனித்தொகைமேவிடுங்
கூறுதேன்குகைமணியுக்கும்புனன் முத்தமுங்குட்குகைபெரு
மாறிலானுளதுகையிற்புகவழி தருங்குகைபூருவம். (எஎ)

உவந்ததோர்நிருதித்திசைக்குகைவெள்ளியாலயமுள்ளுற
நிவந்தபூதமதொன்றுநின்றிடுநெடியவாயுதிசைக்குகை
சிவந்தநாகருளோகமேல்வழிசெல்வதீசர்திசைக்குகை
தவந்தரத்தருமுத்தியிவ்வகைகுகையோழ்வகைசார்ந்ததே. (எஅ)

தேமும்வெற்பினிலுட்பெருஞ்சனைசென்று துன்னியசேவடி
நீடுபாடலமப்புறந்தொழின்றநாதனையிப்புற
நாடுமண்டலமண்புறத்தொழநண்ணினுயர்விண்ணுளே
யோடியோரொளியாகிரின்றருளுன்னினுன்மறைமன்னினான். (எசு)

வேறு.

மன்னினுனரனித்திறமப்பெருவரைக்க
ணன்னமாலவடைபெருமையையாவரோயறைவார்
மின்னுவெள்ளியும்பெரொளியெண்ணிலாவெறிப்பத்
துன்னுகார்க்கடல்பாற்கடலாயதத்தோற்றம். (அ0)

தோற்றும்வெண்ணிலாமிளர்கின்றசோதியங்கற்றை
வீற்றிருந்தவான்புடையுடுக்குலமிடைந்தென்னப்
பாற்றரும்பெருங்கயிலையின்புறமெலாம்பணிசுத்
தேற்றினங்கடற்றிரையொடுங்கரைதவழந்தேறும். (அக)

ஏறும்வெண்கதிர்க்கற்றையேழ்குகைதொறுகிமறித்து
வீறுபாதலந்திசைதொறுமிருளறவிளக்கச்
சேறுநாகர்தம்பணமுடிமாணிக்கச்சிவப்பு
மாறிலாதவெண்முத்தமாய்வெளுத்ததெம்மருங்கும். (அஉ)

மருங்கெறிந்துமண்ணுலகெலாம்பரப்பிவானுலகி
னெருங்கும்வெண்கூடர்க்கற்றையானிம்பிரிதாகிப்

பெருங்கதிர்ச்செழும்பரிதியுங்குசனும்பிறரு
மொருங்குவெண்மதிக்கீடவுளாய்விளங்கினருடலம். (அரு)

உடனெதிர்ந்துமுன்மாலயனுருத்தநாளுமைதன்
னிடமிருந்ததோரொம்பிரான்மழ்வடிவெடுத்துப்
பட்டுமேனியினீற்றொளிபூத்தவப்படியே
கடவதன்மீயும்சேறிணையில்லைத்தென்கயிலை. (அச)

கயிலையங்கிரிக்குழுவொடுதழுவியகன்னி
மயிலியாவையுமன்னமதாக்கித்தன்வடிவாற்
சயிலமேரிகர்கருங்களிற்றனைத்தையுந்தாரும்
பயிலநாட்டயிராவதரிற்மபெறப்பண்ணும். (அரு)

நிறத்தமால்வனூக்கருங்கடற்புடைதழீஇரிமிருந்
திறத்தையுமதன்சுடர்வடிவனைத்தையுஞ்செப்பிற்
புறத்துலாவருமாழியாமுழியம்போழது
மறித்தடங்கையானெழுபெருங்குமிழையமானும். (அசு)

மாரிலப்பெருந்தகழியின்மறிகடனெய்யி
லானவக்கிரிநிறுத்தியவிழைத்திரியதன்மேன்
ஞானநாயகனுலகுளேர்மனவிருணலிய
மேனியீதுறவெறிசுடர்விளக்கெனவிளங்கும். (அஎ)

விளங்குநாற்பெருந்திசைதொறுந்திசைதொறும்வீசித்
துளங்குசீகரத்திவலைவெண்முத்தொடுதுளித்தல்
களங்கவல்வினைநீங்கினதாமெனக்கடலுந்
தளங்கொள்பூமழைபொழிந்தடிதாழ்வதேரிகர்க்கும். (அஅ)

ரிகரிலாச்சிவனென்மையேதாங்கினனித்தம்
பகருமங்கவன்றன்னையும்பரிப்பமென்றெண்ணிப்
புகரிலாக்கங்கைநீரண்டுமுக்கோணமாய்ப்பொருந்தி
மகரவேலையினிற்பதேபுளையுமில்வளையும். (அஈ)

வளையறப்பலதேவொம்மருங்குசூழ்ந்திறைஞ்சப்
புரமெரிக்குநாண்மாலொருவெள்விடைப்பொற்பாய்ப்
பரமனைப்பரித்ததுவெனப்பகரலாம்பரவைத்
திரைநடுப்படவிமலைநிலைக்குமிச்செய்கை. (அஊ)

செய்தவத்துளேர்ந்தேவருத்தரத்திருக்கயிலைக்
கெய்துவரர்களிக்கயிலையின்வாமமக்கயிலைக்
குய்யமேவுவாருத்தரகயிலையுற்றிடவு
மையமாக்கியததற்கிதுவடிவினலம்மா. (அக)

மாலையந்தழாய்மணமுமத்தாமமாமணமு
மேலேநாட்டிறைகற்பகவினாமலர்மணமுங்
காலையந்தியுமுச்சிபுங்கயிலையின்மணக்குஞ்
சாலவந்துவந்தமார்மாலையனிவர்தாழ். (கஉ)

தாழாமல்கடல்வரங்கொலோவிலங்கையின்றவமோ,
சூழநாவலந்தீவுளோர்புண்ணியத்தொடர்போ
வாழியுத்தரதிசையினுங்கொடுவந்துவைத்த
பாழிமாருதப்பயங்கொலோவென்பர்ப்பலரும். (கஉ)

கள்ளரும்புழுங்கொன்றையானுறைந்ததென்கயிலை
வெள்ளியங்கிரியிவ்வகைவிளங்கிய்திப்பா
லள்ளலவேலைநஞ்சண்டவாருசசனைக்கனேத
ருள்ளமன்பொடுதொடர்கதையாய்திங்குரைப்பாம். (கச)

திருமலைச்சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆதிருவிருத்தம் - கசஅ.

மூன்றாவது

புவனோற்பத்திச்சருக்கம்.

ஆயநனசிவலிங்கமென்னுமருபமாகுமுருஉவினை
நேயமுற்றவருச்சனைக்கதுரிச்சயப்பொருளாமெனச்
சேயுருத்திரன்வேதன்மாலிவரசெய்யுமர்ச்சனைகாணவே,
தூயமெய்ப்புவனத்தின்மேலவருப்பவித்ததுசொல்லுவாம். (க)

சொல்லுறும்பதினெட்டெனப்புவிதுன்னுகின்றவுக்களில்
வில்லுலாமவியத்தமாதிவியத்தம்விந்தமலங்குதம்
வல்லவாமரிலங்களானமகாவுக்கனொளார்தினு
நல்லதென்கயிலையவாதினையாழுவந்தனர்சங்கரர். (உ)

வேறு.

சங்கரன்கிரீசன்சம்புசமாநுடன்பகவன்குலி
கங்கையன்விருபன்மூர்த்திகலாதரன்வாமனீச
கிங்குருத்திரர்கள்பன்னொிறைவர்தென்கயிலையீதி
கங்குளபரணையன்பாயருச்சனைசெய்யுங்காலம். (க)

வெய்க்கிபூசைநோக்கிச்சிறக்குமவ்வியத்தாலந்தத்
துய்யவரீகாயந்தோற்றத்துலங்குதாரகைகடோற்ற
வையுங்குபிடேகத்துக்காகவென்றுதகந்தோற்றப்
பொய்யிலாவந்தக்காலம்புவனிவித்தாகத்தோற்றம்.

(௧௪)

வித்தகன்கனலிவெற்பின்விளக்கெனக்கனலிதோற்ற
வத்தகையினவற்கானவலங்குதமென்னுங்காலம்
முத்தித்தருக்கள்யாவுமுனின்றொளிவிடுத்தான்வெய்யோ
னோத்தெழும்வெயிலையாற்றவுதித்தனன்குடபா* லாலோன்.

(௧௫)

ஆலமுண்டுவர்தென்கோணையமலனுக்கானகால
மேலுருத்திரர்களேந்திக்கொடுத்திடுமிலையுதி
தாலரினமாலியங்கேர்த்தலகிடுவார்போல
ஞாலமேலவாயுவென்பானலத்தினுலுதித்துவந்தான்.

(௧௬)

வந்தனைசெய்யவேண்டிமலர்க்காங்குவித்தசென்னி
யிந்திரனங்கொலனெழில்பெறுநிருதிநீர்ம
னந்தரவாயுச்சோமனரியவீசானன்றோற்றச்
சுந்தரவசுக்களெண்மர்தோற்றினரேற்றமாக.

(௧௭)

தன்னலம்முதுந்தேனுங்கனிந்தெனமுனிந்திடாத
வின்னசொற்கமலேவாணி† யெழுவகைமாதர்தோற்ற
வந்நிலையைம்பத்தொன்றாமக்கரநிலைமதோற்றப்
வொன்றெடுமணியொன்பானும்புகுந்தொளிவினைத்துரின்ற.

(௧௮)

வினைந்திடுதவமுமன்புமென்மையுநெறியுஞ்செஞ்சொ
லனைந்திடநாவுமுள்ளவகத்தியன்முதலோர்தோற்ற
வினைந்திடுதிசையோரெட்டிம்வரைகளோரெட்டுமெண்டோள்
கனைந்தமாநாகமெட்டிங்கடாசலமெட்டிந்தோற்றம்.

(௧௯)

தோற்றமுநெறியுநேருந்துலங்கியவுலகோரேழு
மாற்றிடவெவர்க்குமாற்றா‡ மகோத்தியேழுந்தோற்ற
தோற்றியதீர்த்தமேழுந்தினங்கண்முவேழுமற்றும்
போற்றுபொன்மேருவொன்றும்பொருந்தியங்கிருந்தகாலே.

(௨௦)

காலையில்வருணனக்கீகலந்தவிஞ்ஞானவேத
மேலவாம்பதுமயோனியென்றுமுகங்களைந்தின்

* ஆலோன் - சந்திரன்.

† எழுவந்தமாதர், கவுரி, அபிராமி, மாயேச்சுவரி, நாராயணி,
வராசி, இந்திராணி, காலி என்பவர்கள்.

‡ மகோத்தி - கடலி.

காலமெய்க்கமலமீதிற்குடிபுகும்பிரமரெண்மர்
பாஸ்புரைரீறுபூத்தபரமர்தாள்விரவவந்தார். (கக)

விரவினனாதேவதன்விரிஞ்சன்மெய்க்கமலவாசி
தரைதொழுசயம்புயிக்கசதுமுகன்பதுமபூதன்
வரபிதாமகன்பூசிட்டிவயங்கியவெண்மர்கோணைப்
பரமணைவழுத்துங்காலம்பயின்றுளசிறிதுசொல்வாம். (கஉ)

வாயந்திமும்வருணகாலம்வயங்கினவெழுமேகங்க
ளையந்திமெக்கிகாலமிசைந்தனமுத்தியெங்கும்
போந்தவிஞ்ஞானகாலம்புகுந்தனவித்தையாவுந்
தோயந்தவேதத்திலவேதந்துலங்கினதலங்கள்யாவும். (கங)

தலமிசைப்பதுமயோனிதனியுகம்புகுதுங்காலம்
குலவுமுப்பத்துமூன்றுகோடிநற்றேவர்தம்மோ
டலகிலாமுனிவர்தோற்றவவனிகண்முழுதுந்தாங்கி
நிலமிசைமுதன்மையாகநின்றதம்மேருவந்நாள். (கச)

அந்தமாமேருவென்னுமசலமொன்றேழிரண்டு
தந்தபேரகிலம்பாவுந்தனித்தனிதோற்றத்தோன்றிச்
சுந்தரக்ககனச்சோதிதுலங்கிநின்றிலங்கிவெண்மை
சுந்தரம்பசுமைபொன்மைதிசைதிசைசிறந்துதோற்றும். (கரு)

வேறு.

திசையிற்றிசைக்கனத்தொளிசென்றுற்றெழுமேரு
வசைவற்றிடவெழுபாதலமடையப்பதமுருவி
மிசையிற்பகிரண்டப்பெருமுகடுச்சியின்விரவி
நசையுற்றுலகீரேழினுருடுவேநெடிதுயரும். (கக)

நயரத்திலரட்டி

யயர்வற்றிடுமடியிற்புடையாகப்புவிசெல்லும்
பயமிற்றுயர்ச்சிரச்சிரபந்தத்தியல்வடிவா
யியலுற்றதனடுவேயொருராசத்தருவுளதே. (கஎ)

தருவைத்தருமுடியிற்கொடுமுடியின்றனிரீள
முருகுற்றெழுமளவோசனைமூவாயிரமுளதாம்
வருமப்படிமுடியாரிரம்வரைபெற்றுளதம்பொன்
ஹுருபத்திடுமணிபோன்மணியொளியைச்சொல்வெளிதோ. (கஅ)

தோல்பச்சிலைகனிநாண்மலர்சுடர்பொன்படநாவ
நுளமேறிக்கரசெழிலத்தியோர்கீழ்பா

லாலுத்தரமழகுந்நெழும்மால்வரையின்கீழ்
நால்திக்கினும்வழிபாதலநகரிற்செலவுளதே. (௧௯)

உளவெங்கணுநிறையும்புனலூறுஞ்சுனைமாறு
திளகுஞ்சிறையெகினங்கிளியேனம்பிணைகடமா
கஞ்பம்பரிசிக்கம்புலிகைபெற்றிடுமுகமா
வளவனையினமாய்வினையாடும்புனலாடும். (௨௦)

ஆடொன்றியமுகமாவுடனண்பாவனசரபங்
கோடொன்றியமதமாவொடுகூடன்புறுமரிமா
நீடும்பணிதன்னோடெதிர்நேராதனகலுழன்
நாடுந்திறமியவையெலவார்நண்ணர்புகழ்பண்ணர். (௨௧)

பண்ணறியவளின்னெருகைபாடும்புதுமலரின்
கண்ணறியதடமுங்குளிர்காணறியகடமும்
விண்ணறியமுடியுந்தருவிரைநாறியவடியுந்
தண்ணர்முனிகணமுஞ்சரர்கணமுந்தழுவிடமே. (௨௨)

இடமொன்றியவமமேருவினிடையிப்புடைமதியுந்
கடறுன்றியகதிறந்திசைகாணத்திரிதரலா
லடறுன்றியபகிரண்ட்மொடகிலாண்டமதெங்கும்
படமேவியவதனுக்கிணைபகரப்பொருளுளதோ. (௨௩)

வேறு.

தோமுறுமொருபாலார்க்குச்சுடரவன்ருடபாற்சேற
லேமுறுமொருபாலார்க்குக்கீழ்பாலாயெழுதலொன்றிற்
நேமுறுநான்குபாலின்நீவுக்குமிந்தசசெம்பொன்
மாமலையடபாலுள்ளமலையெனமதிக்கலாமால். (௨௪)

மால்வரையதனைஞ்சுழந்துவளைகின்றநான்குதீவுங்
கோலமாமோரோர்தீவுக்கோடியோசனையினாடே
யேலுமுன்றிலக்கம்பன்னீராயிரத்தைதஞ்ஞாநேகச்
சாலுமயோசனையுட்கொண்டுதனித்தனிவிளங்குமாதோ. (௨௫)

விளங்குமத்தீவுட்டென்பால்விரிதருசம்புத்தீவு
களகமில்லதற்கிரட்டியுவுர்க்கருங்கடலேருமு
முளங்கொளும்தற்குமப்பாற்பிலக்கமென்றெருதீவந்த
வளங்கொளந்தீவைப்பாலின்மறிகடல்வளையாரிற்கும். (௨௬)

நிற்குமங்கதற்குமப்பானெடுங்கிரவுஞ்சத்தீவு
சொற்குலவந்தத்தீவைத்தயிர்க்கடல்குழந்துதேங்கு

மூற்குறியதற்குமப்பான்முதுசைத்தீவாமந்த
கற்குசைத்தீவைவெய்யினறுங்கடல்வளைக்குமாங்கே. (௨௭)

ஆங்கதற்கப்பான்மேவும்புட்கரமாகுந்தீவு
தாங்கறும்ந்தத்தீவைமதுக்கடறழுவிராழ
மீங்கதற்கப்பாலேசான்மலியெனவிசைக்குந்தீவா
மோங்குசீரந்தத்தீவையொலிபுனற்கடலேருமும். (௨௮)

சூழமங்கதற்கப்பாலேசாகமாந்தீவுதன்னும்
வாழமத்தீவைக்கன்னன்மறிகடற்பரவைமேவு
மேழ்பெருந்தீவுமில்வாறேழ்பெருங்கடலுமந்த
வாழியஞ்செம்பொற்குன்றம்புறங்கொளவகத்துளாமால். (௨௯)

மால்வரைச்சம்புலிற்கும்பிலிக்கமற்றதற்கும்வன்மை
சால்கிரவுஞ்சமந்தத்தீவுக்குங்குசையத்தன்மை
கேல்வருபுட்கரத்தீவிதற்குஞ்சான்மலியீதிற்கு
மேல்வருசாகமொன்றொன்றிரட்டிவேலையுமில்வாறே. (௩௦)

இவ்வகையோசனைப்பானூற்றிருபத்தைக்கோடி
செவ்வகையிதற்கிரட்டிகடலுமாய்த்திசைகடோறு
மெய்வகைமேருவெற்பைச்சூழந்தமண்விளங்குமெல்லை
யவ்வகையைஞ்ஞாறுழியாயிரகோடியாமால். (௩௧)

ஆயவிவ்வுலகமெல்லாகவிப்பதோரண்டமந்தச
சேய்பேரண்டமந்தவண்டமாய்த்திருப்பேர்செப்புந்
தாயவங்கதற்குமாழிகிரிக்குமபுறமாய்ச்சூழப்
பாயிருளகடியுஞ்சோதிபகிரண்டம்பயிலுமன்றே. (௩௨)

வேறு.

பயிலுமங்கதுபன்னவொண்ணாதது
வெயிலும்வெண்ணிலவும்மிளிராதுது
செயலெவர்க்குந்தெரிவரிதாயது
மயலிருப்பினிமாசொன்றிலாதுது. (௩௩)

துன்னுமாருதமெங்குந்துவண்டது
மின்னுபேரொளியெள்ளம்விழைந்தது
கன்னிமாலிழும்வேதன்கரத்தினு
மன்னுமேனிவகுப்பரிதானது. (௩௪)

ஆனவப்பகிரண்டமடங்கலு
ஞானமாயொருசோதியந்தது

அர்ச்சனாவிதிச்சுருக்கம்.

உரு

தானமற்றதுதன்னுடலற்றது
பானமற்றதுபாவனையற்றது.

(௩௫)

அற்றநுண்பரமானுவிடெட்டிலொன்
நிற்றவண்ணமுமில்லையெனுஞ்சுடர்
பற்றிநின்றபராபரமானது
நற்றமங்கதினாதமெழுந்தது.

(௩௬)

எழுந்தநாதமதீன்றதொர்விந்துவை
யழுந்துவிந்துவதனுட்சதாசிவம்
கொழுந்துவிட்டதுபட்டொருகோயிலாய்
விழைந்துநின்றவெளியினிருந்தது.

(௩௭)

இருந்தகந்தலைமகேசனொருசன்மால்
விரிஞ்சனாதியவிண்ணவர்யாவரும்
பரிந்துவந்திருபாதங்களைக்கையாற்
மெரிந்துதன்மலர்சிந்திவணங்கினார்.

(௩௮)

வணங்குமன்றொருவாலப்பிரமணை
யினங்குவிச்சுவகன்மனையேவியே
உணங்குபாகனழைத்தவனார்ச்சனைக்
குணங்கொழுங்கதைசூறலுற்றமரோ.

(௩௯)

புவனோற்பத்திச்சுருக்கம் முற்றிற்று.

ஆட திருவிருத்தம் - ௧௮௭.

நான்காவது

அர்ச்சனாவிதிச்சுருக்கம்.

அரனருஞ்சுடராயபரம்பரன்
பரவுமாறிருவுந்தியிற்பங்கயம்
விரவுவேதன்வெளிப்படவிச்சுவ
கருமனைத்தனிகாட்டுவமென்றரோ.

(௧)

ஓதவந்தங்குதித்தவற்கோதுவான்
மதவன்றிருப்பள்ளிவளர்ந்தது
மீதெவர்க்குமமுதம்வினைந்தது
பாதகந்தெவந்தொர்பாற்கடல்.

(௨)

பாலடித்தகடற்குளோர்பார்த்தனூண்
டாலடித்தமலர்களுண்டத்திந்
மாலடித்தவயிற்றினுண்டோர்மலர்
மேலடித்ததிலுண்டொருவேதியன். (௩)

அன்னதாமரைநீளமனேகமாய்த்
தன்னுமுள்வயின்சொல்லரிதாதலாற்
பொன்னிதழ்புடைமூடப்பொகுட்டினு
ளுன்னிநம்பதயோகத்துறங்கினான். (௪)

உறங்கும்வேதனைநீசென்றுணர்த்தியே
பிறங்குதென்கயிலாயப்பெருங்கிரி
திறங்கொள்பூசனைசெய்வித்தவன்குலக்
தறங்கொளெண்மரோடாகுதியென்றனன். (௫)

என்றுசூறவிறைஞ்சியேபாற்கடல்
சென்றுமாலையுஞ்செங்கைகுவித்தவன்
தன்றுமுந்தியந்தாமரைத்தோடெலாம்
வென்றிவிச்சுவகன்மன்விரித்தனன். (௬)

விரித்துநான்முகன்வெள்ளைவிடைப்பிரா
னருச்சனைக்குளையாங்கழைத்தானென
நிருத்தனெண்ணைநினைத்தனனோவெனப்
பெருத்தவோகைப்பெருங்கடன்மூழ்கினான். (௭)

நான்முகன்றனயனமொரெட்டினு
மேன்முகந்தவிருப்பில்வரும்புனல்
பான்முகந்தபனிக்கடலெங்கணுஞ்
சூன்முகந்தமழையிற்சொரிந்தவே. (௮)

வேதமும்பெருவிண்ணவருந்தவர்
போதமுந்தனிதேமும்புராதன
னேதமுஞ்சினமும்மிகழாதவென்
மாதவங்கண்மதித்ததெவ்வாறரோ. (௯)

மதித்தநான்மலருச்சியின்வைத்ததாள்
விதித்தவென்கையிற்பூசைவிரும்புமோ
வுதித்ததிங்கட்கொழுந்தொளிருஞ்சுடை
பதித்தவெள்ளுகும்பலகுமீமால். (௧௦)

மாலிழைத்ததவங்கொலம்மாலுறை
பாலிமைத்தகடல்செய்பலன்கொலோ

அர்ச்சுனாவிதிச்சருக்கம்.

உன்

மேலிழைத்தவறங்கொன்மிடற்றினு
லாவிழைத்தவரென்னையழைத்ததே.

(கக)

அழைத்தசொற்கொடரகரவென்றெழுந்
திழைத்தயோகமொழிந்தெதிரன்பினற்
தழைத்தவிச்சுவகன்மனையுந்தழீஇப்
பிழைத்தனனிப்பிறவிநோய்க்கென்றனன்.

(கஉ)

பிறவிதீர்க்கும்பிரான்மனதர்ச்சனைக்
குறுவதெங்ஙனயானுய்குவதெவ்விட
மறுவிலாதவசொல்கெனமற்றவ
னிறைவதென்கயிலாயத்திலென்றனன்.

(கங)

என்றலுங்கமலத்திலிழிந்தயன்
சென்றனன்பிரான்மீயினடம்புரிந்
தொன்றுமூழியழிந்தபின்பொய்யல
நின்றதேநிகரல்லதுநெருமோ.

(கச)

நெருந்தென்கயிலைத்திசைநீள்வழி
பூருமன்னத்துடனவனூர்ந்தனன்
சேருமந்தத்திருமலைகண்டுளங்
கூருமன்பொடிழிந்துகைகூப்பினான்.

(கரு)

நானநாண்மலர்நான்முகன்றாழ்தலும்
மானவிச்சுவகன்மனும்வாழ்த்தியே
தானுமங்கைத்தலங்குவித்தேவிழி
யானபத்தினுநீத்தமரும்பினான்.

(கசு)

நீத்ததெங்கெனடுவினையென்றயன்
கூத்தன்குன்றிற்குளிர்சுனைமூழ்கியே
தீர்த்தமேந்தியதீர்த்தன்கயிலையை
மேத்தியாலயமுன்னின்றிறைஞ்சினான்.

(கஎ)

முன்புநின்னைமுடிப்புறத்தேடியு
மன்பிலாமையெனின்மைமாதவந்
தென்பிறந்ததிருவுருக்காணவின்
மென்பிறந்ததுமாதவமென்றனன்.

(கஅ)

என்றரன்றிருமுன்னரிசைத்துப்பின்
முன்றுமாசனந்தோன்றவிருந்தயன்
மின்றுலங்கியமேனிரிமிர்ந்து
ரொன்றுசானுவினுட்பதம்வைத்தனன்.

(கஆ)

வைத்தகண்டுநீத்துண்டம்வயங்கிட
முத்தநன்னகைமெல்லிதழ்முடி
வத்தமத்திமவங்குலிநாசியீ
துய்த்தருஞ்சிவமந்திரமுன்னினான். (௨௦)

உன்னுநன்மைபிராணனெடுப்புக்
பன்னுபாவம்பான்றனோடேகிட
வின்னநாசியியற்றிப்பொருமினன்
கன்னமீதுமுக்காற்காமவைத்தரோ. (௨௧)

கரத்துடன்கரந்தைவரக்காட்சியா
ஊரைத்தவங்குலியொன்றுடனென்று
பரத்துளீசர்பகிநொருமந்திர
நிரைத்தபாணிரியாசமுடித்தனன். (௨௨)

முடியின்மிக்கமுகத்தினினெஞ்சினில்
வடிவினாபியிற்சானுவின்மற்றுள்
வடைவினங்கரியாசமமைத்தபின்
ஊடலினுட்படுத்தன்மையுணர்த்தினான். (௨௩)

தன்னுரந்தருசானுவினாபியின்
மின்னிலங்குமிடற்றினினெற்றியின்
சென்னமீதிற்செறிபடலந்தெறப்
பன்னுபாசுபத்தையுணர்த்தினான். (௨௪)

உணர்ந்துமண்புனரீவளியொண்விசும்
பிணைந்தமேனியுளேகபுருடனை
யணங்கிலாவெளிக்கப்புறத்தப்புற
மணங்கொள்காஊடன்வாங்கியிருத்தினான். (௨௫)

இருத்தநாபியின்கீழ்நின்றிலங்கழ
றிருத்துகாஊடன்சேரவெழுப்பியுள்
ருருத்தபோதிஊடலமனற்படு
புரிக்குநேரெனப்போதனிருந்தனன். (௨௬)

இருந்தவானத்திலங்கிதழாயிரம்
விரிந்தபங்கயமீதனல்வீசுஊஞ்
சொரிந்துவீழ்வுத்தனிதோய்தலாற்
சிவந்தமேனிசிவதனுவாக்கினான். (௨௭)

ஆக்குபன்னிரண்டங்குலத்தப்புறம்
போக்குவானிற்புறத்திடுமாவியை

நீக்கிமீட்டொருநெஞ்செனுமெட்டிதழ்
வீக்குபங்கயமீதிலிருத்தினான்.

(௨௮)

இரும்பினிட்டவிரசக்குளிகையாற்
றிரும்பவங்கதுசெம்பொனதாவபோ
லநும்புசீவன்சிவத்தொடனைத்தபின்
றுநும்பிடாதவிளக்கிற்றுலங்கினான்.

(௨௯)

நாலுமாறுநலந்தருபததுமே
டேலுமாறிரண்டெண்ணிரண்டோரிரண்
டாலமுண்டவர்க்குன்புறுமெல்லிதழ்க்
கோலமண்டபங்கொண்குலாவினான்.

(௩௦)

குலாவுனிமம்பதொடொன்றெனக்கூறிய
நீலாவுமக்கரமேவுரியாசமுங்
கலாரியாசமுஞ்செய்திகாட்சியான்
மலாதிதிபத்திருளின்மருண்டவே.

(௩௧)

உண்டெனும்பிரமங்கொளரைந்தினும்
* நெண்டபங்கியுஞ்செய்துவலக்காத்
தண்டர்நாயகற்காசனமிட்டபின்
முண்டகத்தலைவாசலைமூடினான்.

(௩௨)

மூடினானிருகண்ணைமுகிழ்த்துளே
நாடினான்சிவஞானவிழிச்சுடர்
வீடினான்வினையாவும்விருப்புறக்
கூடினான்ரன்குஞ்சிதபாதமே.

(௩௩)

பர்தியார்மதியார்தம்பதியினிற்
சோதியார்பசுமேயத்தொடர்ந்தபின்
வாதியாரிபாசம்வழுவலா
லாதியார்பசுவாகத்திகழுவான்.

(௩௪)

கழுவுநீர்கலங்கிடுமுப்பென
வொழுஞ்பாலினுடன்புனல்புக்கென
வெழுதுமோவியமென்னவிருந்துதன்
வழுவிலாவிபரத்திலவணங்கினான்.

(௩௫)

வணங்குந்ரேணுவடிவுமிலாதரு
லினங்குநுண்பரமானுவிலெய்திய

* நெண்டபங்கி - ஓர்வகைநியாசம்.

† ஓனோன - அன.

வணங்கிலாவியைமீளவழைத்தன
னுணங்குநீண்மடையூர்புனலொப்பவே. (௩௬)

வேதியன்சிவன்மெல்லழமேல்விடுஞ்
சோதிமீளவிழித்துச்சுடர்முகப்
போதினோக்கிவினையிருள்போக்கியங்
காதிஞ்ஞரியவர்ச்சனைபண்ணினான். (௩௭)

நாலுமைந்துநயந்தபத்தினுட்
பாலுடன்றயிர்நெய்ப்சுநீர்மய
மேலமாவொடுநெல்லி * யிரச்சுனி
யாலமுண்டவர்க்காமெனவைத்தனன். (௩௮)

நன்பதத்திடுசாலிநவபதத்
தொன்பதிற்பிறி கழ்சத்தியுடன்பர
னன்புறுத்தியகும்பமயன்றிரு
முன்புவைத்தனன்முண்டகவாசனன். (௩௯)

வாசலிப்புறமன்னி † யவளிகை
யாசறுக்குமகோரத்தடக்கிமேல்
வீசுபத்திவிமலசுவாகுவை
நேசமுற்றுநிறுத்தியுள்ளாயினான். (௪௦)

ஆயபாசுபதமெனும்நிரந்
னாயவாசற்றுலங்கநிறுத்தியுட்
போயரன்புடைவாத்துபுருடனை
நேயமாகவெழுப்பிநிறுத்தினான். (௪௧)

நாலுமாடுகனைம்முகநாதனை
யாலகாலமடக்கியகண்டனை
கோலமாதொடுகூடியகண்டனைக்
காலகாலனைக்கண்டிவணங்கினான். (௪௨)

வணங்குநாயகிமத்திமைகுண்டலி
இணங்குமுச்சுடர்க்கோணமதேந்திய
வணங்குவிந்துவினாதமறும்பிய
குணங்கொண்டேனிக்கொழுந்தினைநோக்கினான். (௪௩)

* இரசனி - மஞ்சள்.

† அவளிகை - இழிதனா.

நாலுவேதநவிறு* மைஞ்சுத்தியு
ளேலுமந்திரசுத்திசெய்தீசன்முன்
கோலுமர்ச்சனைசெய்துமைகோன்முடி
வாலவேதன்புதுமலர்வைத்தனன். (௪௪)

வைத்தவாடைமலர்ப்பணிக் கிமெய்ச்
சுத்தமானசுகந்தநன்னீர்கர
முய்த்தகொள்கையதுட்படவாங்கியெண்
ணத்தனுக்கபிடேகமயன்செய்தான். (௪௫)

செய்யதாமரைச்செம்முகமைந்துள
வையனுக்கபிடேகமருச்சனை
துய்யபோன்னடைகந்தோத்திர
முய்யவான்முறையுய்த்துமுன்னின்றனன். (௪௬)

நின்றபானுவுஞ்சோமனுநேர்செலா
தொன்றுகாலமுணர்ந்தூரவோனுளந்
துன்றுதெய்வச்சுடையெழுப்பியாங்
கன்றிலிங்கத்தமாமலர்த்தினான். (௪௭)

மலர்ந்தபூவும்புனலுமலர்க்கையா
லலர்ந்தபாதத்தருக்கியஞ்செய்துபின்
னிலங்குதாபனகும்பமெடுத்தான்
றுலங்குமாமுடிதோயவிடுத்தனன். (௪௮)

விடுத்தமென்குசைசென்னியின்மீதுவைத்
தெடுத்தமஞ்சனமாட்டுதெலம்பிரான்
முடித்தவேணிமுடியவிழந்தேதுனி
பொடித்தகங்கைபொழிபுன்னமானுமால். (௪௯)

மானுநன்பெருமாதுமுடன்புன
னாமாடுதல்கண்டுநடுங்கயன்
ருனுமங்கொருசத்தியுருக்கொடு
மோனவேதமுறைமுறையோதினான். (௫௦)

நானமஞ்சனமில்வகைநல்கினான்
னானன்சிவனார்க்கினிதம்பரங்
கானமென்களபங்கமழ்குங்குமந்
நூன்னிந்துபைந்தாமமுஞ்சாத்தினான். (௫௧)

* ஐஞ்சுத்தியாவன - ஆன்மசுத்தி, ஸ்தானசுத்தி, திரவியசுத்தி, இலிங்கசுத்தி, மந்திரசுத்தி.

சாத்திரத்தின்றலைவருமந்திர
மூர்த்தியென்னுமுறைமைவழாமலே
யேத்தியேத்தியிறைஞ்சியிறைஞ்சியே
பாத்தியாசமனீயம்பயிற்றினான். (௩௨)

பயின்றபங்கொருபாதிபசுமையு
மியன்றபாதிபிலங்கியசெம்மையும்
வியன்றருங்களமீதிம்கருமையு
முயன்றவர்க்கருள்கூருமுகங்களும். (௩௩)

முகத்திலவெண்புன்முறுவலுமாதவர்
மகத்திலவேழமுரித்தமலர்க்கையு
மகத்திலாளுக்கருள்புரிநோக்கமுஞ்
சகத்திலாருயிர்தாங்குஞ்சரணமும். (௩௪)

சரணமென்றவர்தங்கள்வினையன்ற
றிரணமாகத்தெறுந்திருநேயமும்
புரணநீறும்புயங்கப்புயங்களும்
பிரணவத்திற்பிறங்குநிலைமையும். (௩௫)

பிறந்திறந்துழலாதபெருமையாற்
சிறந்தமெய்ச்சிவலிங்ககிரோதய
நிறைந்துதோன்றலுங்கண்டுநெமிந்தகை
யறைந்தபைந்தருவாகவேநின்றனன். (௩௬)

நின்றகண்ணிணைநீர்ததும்பப்புறஞ்
சென்றுரோமஞ்சிலிர்த்துவசந்தர
வொன்றுமெண்ணிலனுற்றிலனோதில
னன்றுவேதன்பரவசமாயினான். (௩௭)

ஆயகாலையிலங்குளவந்தணர்
சேயவெண்மருமிங்கிவன்செய்கைகண்
டோய்விலாமறையோதுமுழக்கினாற்
போயதோர்கலிப்பொங்கெழிலோதையே. (௩௮)

ஓதுகின்றவுருத்திரார்பன்னொரு
பேதமானவ்பேணுங்கரங்களிற்
நீதிலாமழைபோலவாசிந்திய
போதுவெற்பலர்பூத்ததெனத்தகும். (௩௯)

தகும்பராபரைதன்னுடனென்றியு
மிகுந்தகாரணமாய்வருமெய்யர்முன்

புகுந்துவானவர் போற்றுமுழக்கொலி
திகந்தரங்கடங்கலுஞ்சென்றன. (௬௦)

நத்திலங்குநறுங்குழைவார்சடை
முத்தர்முன்பணிமாறுமுழக்கினுற்
பைத்தலைப்பெருநாகர்பாப்பினு
மெத்தலத்துமிருந்தவரெய்தினார். (௬௧)

நாரதாதிபர்நல்குஞ்சராதிபர்
மாரதாதிபர்மன்னுந்தராதிப
• ராரதாதிபரானகணாதிபர்
• சாரதாதிபர்சந்திதிமேயினார். (௬௨)

• மேயபங்கம்முத்தனவெண்ணகை
பேரீயநுண்ணிடைப்பொங்கழகாடவிச்
சேயவானனச்செங்கட்டுவரிதழ்த்
தூயரம்பையர்துன்னியிறைஞ்சினார். (௬௩)

இறைஞ்சியிவ்வகையாவருமேத்தது
நிறஞ்செய்நான்முகனோக்கிரிமிர்ந்தெழீஇ
யநீஞ்செய்சனணிந்தவையுண்டவை
மறஞ்செய்சண்டனுக்காக்கினன்வன்மையான். (௬௪)

ஆக்குநாழிகையேழரையாகநாட்
போக்குசாமம்புகுந்திடுமெட்டினுங்
காக்குலாவுகயிலையிற்பூசனை
நீக்கிடாதுரிகழ்த்தினனாக்கவன். (௬௫)

அங்குணன்முகனானனச்செவ்விதழ்த்
தூங்கவேதச்சுருதிமுழக்கலாற்
பங்கயத்துட்படியுஞ்சுரும்பினம்
பொங்குதேச்சுருதியைப்போலுமே. (௬௬)

மேனிலாவும்விரிகதிர்ப்பானுவு
ஞானநாதன்றிருமுகநண்ணலா
லானவேதற்கலந்தலராமலர்க்
கீடானமாயினகண்ணுங்காங்களுந். (௬௭)

கரங்களிற்செறிகண்களின்வாய்களீ
னுரங்களிற்சரணங்களினுற்றறி
சிரங்களிற்கடன்செய்வனசெய்தபின்
புரங்களிற்பொருமீசனைப்போற்றினான். (௬௮)

வேறு.

போற், ௧௩௩ம்விசுவகன்மன்புகுந்தரன்புண்டரீகக்
காற்றுணைவணங்கிக்கையாற்கமலனைத்தமுவிவாழ்த்தி,
நீற்றனைவிடைகொண்டங்ஙனீங்கியுத்தரபாற்போந்தான்
வேற்றுளோர்விண்ணோர்யாருமகன்றுதம்வீடுகண்டார். (௬௬)

கண்டநஞ்சுடையகோவையருச்சித்தகமலனுந்திக்
குண்டலிக்கனலைமூட்டிக்கொடும்பகைச்சமிதைகூட்டி
யண்டருளுநரெய்யாலாகுதிமகஞ்செய்தந்தத்
துண்டவான்மாய்கைத்தர்ப்பைசுட்டவன்றிலகமிட்டான். (௭௦)

இடத்தினும்வலத்துமாகவியங்குவார்விந்துகுழ
மடைத்தலைவாசலிட்டமணிவிளக்கிருபாலோங்க
கடைத்தெருநடுவேயந்தக்கறைமிடற்றண்ணலார்பா
னடத்தினன்விழாவேகாண்பானுன்முகனெந்தநாளும். (௭௧)

எந்தையாற்கொருநாற்சென்னியிருநான்குசெங்கையெண்க
ணந்தணன்காலையுச்சியந்தியோடத்தயாமஞ்
சந்திகண்முடித்துப்பூசைசமைக்குநாடன்னிலோர்நாள்
புந்தியுளடங்காதோற்கும்பொங்கியதுயரமானுன். (௭௨)

ஆனவன்றுயரநோக்கியரனெழுந்தருளியுன்பான்
மானவெந்துயரம்யாதுசொல்கெனமறையோன்சொல்வான்
மேனிலாமலர்போற்பூவின்நிரளிலாப்புனல்போல்வைய
மூனிலாவுயிர்களில்லாதிருப்பதென்னுடையாயென்றான். (௭௩)

வேறு.

என்றுதன்காமெட்டுங்குவித்தெதிர்
நின்றகாலேநிலாமுறுவற்செயா
நன்றுபல்லுயிர்யாவுநீநாட்டென
வன்றுகூறினனாணிவேணியான். (௭௪)

ஆறுபத்தினைடாறைந்துமாறுமாய்க்
கூறுதத்துவமென்னுக்குறிப்பெலா
மேறுமேறுடையான்றனதேவலால்
வீறுபோதவிதித்தனனம்புயன். (௭௫)

அம்புவிக்கியலைம்பொறியின்குண
நம்புநீர்க்கொருநாலுகனற்குமூன்
றிம்பர்காலுக்கிரண்டுவெளிக்கொரு
தம்பநன்பொறியாகத்தரித்தனன். (௭௬)

தரித்ததாளிணைசாணுவுநாபியுந்
திருத்துகண்டமுநெற்றியுஞ்சென்னியும்
விரிததமண புனற்வளமணவண்ப
பொருத்துமேனிபொலியவமைத்தனன். (எஎ)

நன்னிலஞ்சுதூச்சிரநாமிந்நாக
கன்னவிலுக்கனறிரியச்சிர
மின்னுமவாயுவின்கறுகோணம்வா
னன்னவட்டம்படைத்துலகாக்கினான். (எஅ)

• நன்சரிப்பினடப்பனபற்பல
• பன்சரிப்பிற்பறப்பனபற்பல
• வன்சரிப்பினிலூர்வனபற்பல
விஞ்சரிப்பற்றிருப்பனபற்பல. (எக)

பலவுமிந்தப்படிபடியெங்கணுங்
சூலவுமானிடமும்பலகூட்டமு
மிலகுவித்தங்கிரணியனாதியாஞ்
சிலவரக்காதிரளுமுண்டாக்கினான். (அ0)

ஆக்கினேனிவ்வுலகிற்சராசரம்
போக்கினேனென்பிறவிப்புலையெலாந்
தேக்கினேன்சிவஞானமெனச்சிவன்
றுக்குபாதந்தொழுதுமுன்சொல்லினான். (அக)

சொல்லிமீளத்தொழுதுவிழுந்தெழுந்
தல்லிநாணமலரோனினிதைந்துக
சல்லபூசனைசெய்திருநால்வருட்
புல்லியோகச்சமாதிபுகுந்தனன். (அஉ)

புகுதுமிவ்வகைபுண்டரிகத்தவர்
தொகுதியொன்பதுபேருந்துதிசெய
வுகமோரைந்துமொழிந்தபினீரைந்து
திசிரிமாதவர்செய்தனர்பூசையே. (அங)

வேறு.

ஏதமிலாவாதியில்விட்டுணுவுந்தாமோதாநுமிலங்குசங்க
மூதியவாய்நாணனுக்கேசவனுஞ்சரோருக்ககண்ணுடையகோவு
மாதவஞ்செய்யச்சுதனுஞ்சக்கரபாணியும்வாயுதேவமாலும்
போதுபதம்நாபனுமக்கிருட்டினனுமெனப்பதின்மர்பூசித்தாரோ. (அச)
பூசனைசெய்தண்டசமா முகத்திலரன்பணிவிடையாற்புவிபுள்ளோர்க்கு
தேசநீராமுப்புமுதற்செனிப்பித்தார்மிடமாய்ச்செப்புங்காலம் [த்

பேசுநலம்பிறப்பித்தாரளவிர்தம்பிறக்குமீறு
காசினியில்விதித்தாரக்கிரவுகத்திற்பிரணையநீர்காட்டினாரோ. (அரு)

காட்டருஞ்சீர்க் கிதோதவுகந் தன்னின்முன்னுள் விசுவசிட்டி கை
யாற் றந்த, வாட்டருவர் நலியாம லியந்திரஞ்செய் கங்கணங்கள் வா
னோர் தோளிற், பூட்டியது மவுணரதைப் பறித்துத்தி பெறித்ததுவும்
புலவோ ருய்யத், தீட்டருமால் மீனூருவாய்ப் புருத்தித்துக் கொடு
த்ததுவுந் தெரிந்து னாப்பாம். (அசு)

அர்ச்சனாவிதிச்சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆதிருவிருத்தம் - ௨௪௩.

ஐந்தாவது

ம ச சா வ தா ர ச ச ரு க் க ம்.

உரைசிறந்த தென்கயிலைப் பெருமானே யுருத்திரர் ன் னொருவர்
வேதர், நிரைசிறந்த வொன்பதின்மர் திருமாலோர் பதின்மரீவர் நீங்
கா ராக, வரைசிறந்த திரிகோணத் தொவ்வொருகோ ணந்தமக்கு
வாழ்வாய்க் கொண்டு, விரைசிறந்த மலர்நாவி யருச்சித்துச் சிவரோ
கம் விளங்குங் காலம். (க)

விளங்குமலர் விசுவசிட்டி படைத்தவறு பத்துநால் வெள்ளஞ்
சேனை, துளங்கலிலா வவுணருக்கு ளிரணியனென் றொருதலைவன்
சூழ மாழிக், களங்கவிட மடக்குமவன் வடகயிலை யடைந்துதவங்
கடிது செய்தா, னுளங்குளிர்ந்து சிவனவனுக் களித்தவர மிவ்வளவெ
ன் றுரைக்க லாற்றா. (உ)

ஆற்றலினும் பகைவர்தம்மா லடுபடையான் மறவிதன்னு லாவி
போகான், போற்றுமகத் தும்புறத்து மிரவுபக விரண்டுமுயிர் போக்
கிற் போகான், கூற்றுமவன் பேர்கேட்கிற் குலைகுலையு நடக்கிலண்ட
கூடஞ் சாயு, மூற்றுமுது லேழுமெறி கடலேழுங் குடங்கையிற்கொண்
டொருக்கா லுண்பான். (ங)

பானுவுஞ்சந்திரபதமுஞ்சார்பதமுமவன்பதத்திற்பணியாதில்லை
வானவர்கோன்முதலுலகபாலரவன்வாயிலுட்போய்வணங்காரில்லை
நானிலமுமிரணியனெநமோவென்னுநாவில்லைநாரணன்பே
ரோநமசிவாயமெனச்சிவன்பேருமவன்காலத்துரைப்பாரில்லை. (சு)

இல்லாமில்வனியையருஞ்செல்வமுந்தந்திருநாடுமியமையோர்க்கில்லை
வல்லமையாற்பேருலகமீளோழமொருதனியேவலிதினாண்டான்
தொல்லைமகராட்டிரமாம்பதியிலரசிருந்துமுடிசூடிவாழ்ந்தான்
•பல்லவுணவெள்ளமொராயிரக்கோடியவன்படையாப்பரவாரிற்கீழ். (1)

நிற்பரிந்துத்தியசமையமெத்தனையுந்தத்தமதுரியமீத்துக்
கற்பனவுங்கேட்பனவுமீவனாமென்னிலென்னகமுறுகிற்பேம்
நற்புவனத்திப்படியாயிரகோடிவருடமுநநத்தியாண்மை
கற்பமெனமுப்பததுமக்கோடிதேவராயுங்கலக்கஞ்செய்தான். (௬)

செய்தவத்தை நலிகின்ற வவுணருக்கென் செய்வதெனத் தெரிந்
து வேதம்; பெய்ததொரு மந்திரத்தைத் தகட்டெழுதிச் கங்கணப்
பொடி பெரும்பூ ணுக்கி, கைதரித்து வசிகரமீ தெனரினைந்து வெரு
வாத்கனிப்பந் ராகி, யெய்தியி ரணியனையும்வந் திறைஞ்சாமற் புறஞ்
சிலநா ளிருந்தார் விண்ணோர். (௭)

• இருந்தீபொழு தவருலகத் தேகியிவர் கைக்குமுன்னு ளில்லா தின்
னும், பொருந்தியதீ தென்னென்று தானவரும் வானவரைப் புகைந்து
நோக்கித், திருந்துகரம் பிடித்தமரர் தங்கரத்திற கங்கணத்தைச சின
த்தால் வாங்கி, விரிந்தகட லிடைமேகம் பொன்மழைக்கால் விடுவ
தென விடுத்தார் மிக்கோர். (௮)

மிக்கவிருசுடரிழந்தவானமெனவேந்திழந்தவியனாடென்னத்
தொக்ககரமொன்றுமருப்பிரண்டிமதமுன்றிழந்ததும்பியென்னப்
புக்ககிருவிழந்தமடவாரொன்னச்சிறகிழந்தபுள்ளையென்னச [ர்.
செக்கர்விழிமுத்துதிரக்கங்கணங்களிழந்துள்ளந்திகைத்தார் விண்ணோ

வண்ணுடைய விமையவரு முனிவரரு மவுணருக்கு விறலையீந்
தா, ரொண்ணுடைய துயரைமக் காக்கினான் சிவனென்ற லெவரை
நோவேம், கண்ணுடைய திருமேனிக் கோமாநோ டெழுந்துதென் கயி
லைக் கண்ணோர், பெண்ணுடைய பாகனைப்போய்த் தொழவிசம்பு வழி
யாகப் பெயர்வ தானா. (௧0)

ஆனாதருநீழலினிதிருக்குமமரர்களுமமரர்கோவு
மேனாளில்விடங்கொதிப்பவடகயிலைதனிலடைந்தவெருவல்போலச
•சேனாதிபதிபுணர்தனக்கொதுங்கித்தென்கயிலைச்சிகரத்தினோடே
நானுஞ்சுதர்மன்றியின்றலைநின்றானிருந்ததிகைநோக்கிவந்தார். (௧௧)

நோக்கமொரு மூன்றுடைய தென்கயிலைப் பெருமாண நோக்கி
யோக, பாக்கியுத்து ளினிதிருப்பார் முக்கோணப் பேரவைக்குட்பணி
ந்து வாநீனார், காக்குமுத வருத்திரர்காள் விரிஞ்சர்காள் முகுந்தர்

காள் கனகன் சேனை, யாக்குதுய ராற்றாது தவமிழந்தேந் திருவிழைநே
மந்தேநா வென்றார். (கஉ)

என்றமொழியினைவினவியீனாந்துமுருந்தருக்குளிரங்கிக்கூர்வான்
மன்றலந்தார்க்கேசவனும்வாசவனையமைத்தமலர்க்கரத்தனாகித்
துன்றியதுந்திருநாடுந்தருவுமயிராவதமுந்தோற்றவாறும் [சென்றான்.
வென்றியவு ணருக்கிடைந்திவ் வெற்படைந்த வாறென்கொள்விளம்பு

விளம்புமெனப்புரந்தரானுந்திகந்தரங்கள்பெரிதளந்துவிரிந்தசெவ்வித்
தளம்பயிலுங்கமலமலர்ச்சராண மிசைவிழுந்திறைஞ்சித்தருணரீல
வளங்கவினுமுடன்முழுதுமுத்தரும்பிறறென்னவிழுவழிநீர்மல்கத்
துளங்குமிலமயவருழக்குந்துயர்சிறிதுகேசவன்முன்சொல்வதானான்.

ஆனதுபெருந்தருவுஞ்சரபியுஞ்சிந்தாமணியுமரமபைமாரும்
வானுமிரணியற்குவாழ்வாகமனத்துயரம்வானோர்க்காக
மேனாளில்விதித்தபடியித்தனைநாளனுபவித்தேம்விடியுங்காலந்
தானுவதிலையிதற்கென்செய்வேமெனப்பார்த்தேஞ்சதுர்வேதங்கள். ()

வேதமதிற் சமரத்தி மந்திரமென்றோருதவி விளம்பிற் றந்தப்,
போதனையை வசிகரமாய்த் தகட்டெழுதிக் கங்கணமாற்பு புயத்திற்
பூண்டோந், தீதவுணர் கண்மிகக்குச் சிறுசிகையும் புரிநூலு மல்லாற்
செங்கைக், கீதணியும் வஞ்சனையென் னெனப்பறித்து மறிகடற்க ணை
றிந்தா னென்றான். (கசு)

என்றுதனைப் பனிமதியைக் கனலிதன்னை யிபந்தன்னை யிஞ்சி
மூன்றைக், குன்றுதனை முயலகனை நெரித்துவனைத் தெரித்தரித்துக்
குறைத்துத் தேய்த்துத், துன்றியபல் லொடித்திகழ்ந்த, தக்கனையுந்
தலைதுணித்த தொல்லோன் பாத, மன்றியொரு துணையிலலை யென்ற
டைக்க லம்புக்கே மாழித் தேவே. (க௭)

தேவருலகிருந்தாலுமிறந்தாலுமிரணியனாந்தீயோன்சேனை
யேவுமுரணிருந்தாலுமிறந்தாலுஞ்சிவனருளென்றிரங்கமாயோன்
பூவடியில்விழுந்தேழுந்தவாசவனைக்கேசவனுப்புல்லியுங்கள் [தான்.
மேவுதுயர்தவிரும்வகையெம்பெருமாற்குரைப்பென வினாந்துபோந்

போந்தானைத் தொழுதிறைஞ்சி யவுணொலாம் பூவரைமுன்
பொருத வாறும், காந்தூசுரர் வலிக்கொதுங்கிச் சுரர்சுருகிக் கங்கண
ங்கை தரித்த வாறு, மேந்துமவர் கங்கணத்தைத் தானவர்போய்ப்
பறித்ததுதி யெறிந்த வாறு, மோய்த்துதுய ருழந்தமா ரீங்குவந்த வா
றும்விரித் துரைத்தான் மாயோன். (கக)

மோவணநோக்கிப்புன்முறுவலொடுந்தென்கயிலைமையெங்கோமான்
தியவவுணருக்கின்னஞ்சிலநாட்பின்பொறுதியின்றுதேவர்க்கெல்லா
மேயமணிக்கங்கணத்தைமீனூருவாய்ப்பிறந்துகடல்வினாவிற்றீரடி
சீயதவுகெனவவனுந்திருவுளத்தின்படிபுரிவனிமலவென்றான். (௨௦)

என்றதிரு மான்மொழியு மெம்பெருமான் நிருவாக்கு மிமை
யோர் கேட்டார், பொன்றியது தானவர்தம் பூசலுமெம் புலம்புதலும்
போயிற் றென்ற, ரன்றரனைத் திருமுன்னந் தொழுதுவிழுந் தெழுந்து
நீட் மாடிப் பாடி, மன்றலம்பூ மாரிசொரிந் தரகரசங் கரவெனுஞ்சொ
ல் வாய ரானார். (௨௧)

நாரணனக் காலத்துன் பணிவிடையென் றலையீது நந்த வென்று,
பூரணனை விடைகொண்டு வானவரை யஞ்சலெனப் புகன்று புல்விப்,
பேரணங்கைப் பிரியாத பெருமான்றென் கயிலையினைப் பிரிந்து தெய்
வக், காரிணங்கு வடிவமொழித தொருமீனும் வடிவெடுத்துக் கட
லுடி புக்கா. (௨௨)

வேறு.

புத்தமீனமைக்கடலிடைச்செல்வதுபுவனத்
திக்குநான்கினுமுழிநாட்டினாத்தபேராழி
மிக்கமுதண்டமிதப்பதேயொப்பலால்வேறு
யன். (௨௩)

போனசெல்கதித்திவலையிற்பொடிப்பனசிலமீன்
கானமொக்குளோடோடிவான்மறிவனசிலமீ
னானரீரெறிநினாயினொழியுமீன்பலவால். (௨௪)

வாலுக்ககை ததும்பிய தினைப்புறம்வழிய
வோலமிட்டலைந்துந்துறைசிதறினவுததி
சாலுமத்திருமால்கடைமத்திடைத்தலைநாட்
பாலலைக்கடல்கலங்கியதென்னலாம்பகரின். (௨௫)

இன்னமீனொன்றுநிரி தரமகரமீனினங்கள்
சின்னமாயினதியிங்கிலஞ்சிதறினதிசைபோய்
முன்னையுழியிற்கடையுதத்தெம்பிரான்முனிய
வன்னநளன் டம்பட்டதுபட்டதவ்வளக்கர். (௨௬)

அளவிற்றநீர்த்திவலைகெழுந்தெழுந்தகிலம்
வாருமுதண்டமுனைத்தையுனைத்தனவானோ

ருளமகிழ்ந்தனருய்ந்தனமென்றனருலகந்

தளருமோவிதனுலெனச்சலிப்புமாயினரால்.

(௨௭)

ஆய்வுப்புனலொழிவறச்சுழித்தலையெறிந்து

ஆயவிண்ணளவும்பரந்தார்த்ததுதொல்லை

மாயன்றன்னிடைநடந்தனெனப்பதோர்மகிழ்வா

லேயவக்கடல்கிடந்ததாங்கெழுந்ததெய்யெனலாம்.

(௨௮)

எழுந்தமீனதுமேலதோவதனுடனெழுந்த

செழுந்திரைத்திரண்மேலதோவெனத்திரிதரலா

லுமுந்தமக்கடல்சிதறியநுரைவிரைந்தணுகக்

கொழுந்திசைப்பெருவரையெலாங்கயிலையாங்குநின்.

(௨௯)

இனவனைச்சங்கம்பற்பலகோடிநொந்திரங்கிச்

சினையயிற்றிடையுடைந்தறக்கதறியசெய்கை

யனையவக்கண்ணன்றனதுசங்கிருப்பமீனாகிக்

கனைகடற்சங்கமுழுவதுமுதுதல்கமிக்கும்.

(௩௦)

கடுங்கடிக் கொடுவால்விசைத்தோடலுங்கலங்கிக்

கெடுங்கடற்பதினாயிரம்யோசனைகிழியுந்

துடங்குமத்தனிமீனதுகுதித்தலுந்துளங்கி

யடுங்கனற்சுடர்வடவையுமவிபடுமதனால்.

(௩௧)

நாலுதிக்கினுமியக்கருநயந்தகின்னரநு

மேலுதிக்குமச்சோமஞரியரும்விண்ணுடுவுஞ்

சாலுமத்தனிமீன்விளையாடலுந்ததும்பி

யாலுமப்புனற்கஞ்சிப்போய்மேருமீதடைவார்.

(௩௨)

அடையவாரிதியுளறுபட்டதுபகிரண்ட

முடையவப்பெருமுழக்கினுல்வெடிபட்டதுலகத்

திடையுளோர்செவிசெவிடுபட்டதுதொழுதெவரும்

விடையுளானருட்கன்னதோவிதுவெனவியந்தார்.

(௩௩)

தாரணித்தலைமகள் தலையாதலாற்சலதி

பேரணித்தனகாதலனாதலாற்பெருமீ

னேரணித்தவளுடைகுலைத்திடுவதெயென்னச்

சீரணித்தபேரலைகுலைப்புடைதிரியும்.

(௩௪)

திரியவாட்சுறவினம்நிலசிதறினவொருபா

லரியகூர்மம்பலதொலைந்தலமருமொருபாற்

பரியமால்வரைக்குழாங்கள்வெர்பறிந்திடுமொருபா

லீரியல்போய்க்கடனமுதலைகளறிபடுமொருபால்.

(௩௫)

வாலலைப்பள்ளியானொருமீனெனப்பாய்ந்தார்
சீரலவக்கடல்படும்பதைப்பார்சொலத்தகையார்.

வேலையிற்பண்டுவிழுங்கியகங்கணமீண்டக்
காலையிற்பலமீன்களுமுமிழந்தனகடிதே. (௩௬)

ஊதுமாயுவற்கடியுறைபோலவக்கடன்மீ
னெழுதுமிழந்ததுநிலத்திடைக்கிடந்ததுநிலையா
மடுமிதந்ததுமணற்சரிமறைத்ததுமாக
முடிவில்லக்கணம்பாவையுமெடுத்ததுமுகத்தால். (௩௭)

எய்ததகங்கணேநாக்கினரிமையவரெவரும்
பொடித்ததங்கவருரோமங்கள்புளகித்ததங்கந்
துடித்ததோள்வூலஞ்சொரிந்தனகைம்மலர்தோண்மீ
னெடுத்தமீண்டதுகண்டதுதென்கயிலாயம். (௩௮)

ஆயதென்கயிலாயத்தின்றென்புறமணுகி
மாயம்சசமாமுடலையக்கடல்வழிவைத்துத்
துயதன்னுருக்கொண்டான்சந்ரிதிதுன்னிச்
சேயகங்கணம்முன்வைத்துவணங்கினன்றிருமால். (௩௯)

திருவருட்கணுனோக்கிரீயிவ்வுழிசெனித்த
மருவுமீனுடலிம்மலைக்கேறவோர்மலையா
யருகுவேலையிற்கிடத்தலாற்புவிக்குநன்றளித்தாய்
பொருவிலாச்சுரருலகமுங்காத்தனைபுகழோய். (௪௦)

புகழுமுந்தேவர்தங்கங்கணங்கொடுத்திபோயென்னத்
திகழுமெம்பிரான்முகுந்தனையேவினன்றிரண்டு
நிகழும்வானவர்க்கீந்தனன்முறைமுறைநெஞ்ச
மகிழுந்தன்மையர்வாழ்த்தினர்சதுமறைவழாமல். (௪௧)

மல்குமச்சமாங்கேசவன்பெயரினம்மலைக்குப்
புல்குமந்தேசச்சுரமெனத்திருப்பெயர்புகன்றா
ரல்குந்தானவரான்மையினியுங்களாண்மை
பல்கும்போதிரொன்றான்சொலவிடைகொண்டுபணிந்தார். (௪௨)

பணிந்துகேசவற்புகழ்ந்தனர்பராசத்திவடிவாய்த்
தணிந்தவாழ்வினாற்பவானியாய்மோகத்தாற்பணிநாற்
கணிந்ததூர்க்கையாய்க்குரோதத்தாற்காஷியாபடலாற்
றுணிந்தவிண்டுவாய்நின்றவுன்பெருமையாந்துதிப்பார். (௪௩)

பாரும்வானமுங்காப்பதுன்பாரமாகையினாற்
சேருமெம்மையுங்காத்ததுன்கடன்கொலாந்திறலோய்

வாரமெம்முணீமறா தருளெனநனிவழத்தி
வீரவாசவன்முதலினோர்விடைகொண்மீண்டார்.

(சசு).

பீண்டகாலையிலவுணர்மேல்விண்ணவர்வெகுண்டார்
பூண்டபூசலுக்கவுணருமெதிர்த்தனர்பொருதா
ரீண்டுவானவர் துரந்தனர் தானவிரிந்தார்
காண்டருஞ்சுரர்தம்பதிபுகுந்தனர்களிப்பால்.

(சசு)

களித்தரம்பையர்திருநடம்புரிந்தனர்கடல்வாய்க்
குளித்தகங்கணமணிந்தனரவுணர்தங்குலத்தா
லொளித்தவின்பமும்வெளிப்படத்தூன்பமுமொழிந்தா
ரளித்தநற்பகரிமூலனுமமரந்தனரமார்.

(சசு)

அமரரித்திறமிங்கினிதிருந்தனரங்கட்
குமரிபாகனைத்தொழுதுமக்கோணமாமலையி
னிமிருமுத்தரகுகையினில்யோகத்தினின்றான்
மமரவாரிதிமீனெனத்திரிந்தவத்தலைவன்.

(சசு)

தலத்தினித்திறந்திதோதமுந்தணந்ததுதிதோத
நலத்தின்மேலின்திங்கினியிராவணநடப்புஞ்
செலுத்தும்பூசலும்பூசையுந்தெரிசனமுத்திப்
பலத்தினாலவன்றாய்பெறும்தவியுமுணர்ப்பாம்.

(சசு)

மச்சாவதாரச்சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆட திருவிருத்தம் - ௩௨௧.

ஆறாவது

தரிசனமுத்திச்சருக்கம்.

வேறு.

உரைத்ததிதோதவுகந்தனிலிந்திரன்முதலேனும்
வரைத்தலைவையுமத்தியனுவரத்தோருங்
கருத்துடன்விஞ்சையர்சின்னரர்சித்தர்கணத்தோரு
மருத்தியினுகராராயிரகோடியமரந்தோரும்.

(க)

ஐரம்தேவதகுலத்தொடுசுத்தோதனனோடு
தேருமமரந்தர்நனப்பெயர்மேவுகிறற்கோவுங்

சுருமையிருகோடியரக்கர்குலத்தோரு
மீருந்தென்கயிலைப்பெருமானையருச்சித்தார். . . . . (உ)

சித்தமகிழ்ந்தவருக்குவரங்கள்சிவன்செய்ய
வித்தனையன்பரும்வந்தனையெசுயமிக்காலம்
ஐகத்தகுணத்தொரர்க்கனிராத்திரிகரனீன்றான்
மெய்த்தவறுமாயொரிராத்திரிகரியெனுமின்னான். (ங)

மின்னோறுண்ணிடைபிடியோமென்னடைவியியோவேல்
பொன்னோமெனிபொருப்போவன்முலைபுகுமாலோன்
மன்னோவாண்முகமயிலோசாயலிம்மடமாதின்
முன்னோவலதிவள்பின்னோவழுகெனமுன்னின்றான். . . (ச)

முன்னோமுதத்துத்தியுதித்தாண்முளரிப்பெண்
ணன்னோகனனித்திருவுருவங்கண்டன்போடு
மின்னொளன்மகண்மணமகனெவனென்றீன்றோனுந்
தொன்னாள்வடகயிலைத்தலையரனைத்தொழுதிட்டான். (ரு)

இட்டபணிப்பணியெட்டுமணிப்புயனென்சொல்வான்
மட்டவிழ்கந்தமா தனமலைமேல்வாழ்கின்றான்
விட்டசினத்தொருமாமுனிவிச்சிரவாவென்போன்
கட்டழகுன்மகள்கணவனெனத்தனிகற்பித்தான். (சு)

கற்பொருவில்லியுரைக்கவரக்கன்களிகூர்ந்து
னற்பதுமத்தொடொழுதயல்சென்றானுதன்றா
னிற்பதொர்மாரனையம்முனிவன்பானியேகிப்
பொற்பமரந்தக்கன்கைகையோடுபுணர்த்தென்றான். (எ)

என்றலும்மாரனம்முனிபக்கலெழுந்தெய்தான்
கன்றமனத்தொடுவிரதியன்விரகக்கடல்புக்கா
னன்றவ்வரக்கனும்விச்சிரவாவாச்சிரமத்திற்
சென்றடிதொழுதான்முனிவரனாகிசெய்தான். (அ)

செய்தவனியிங்கனுகியதிறமென்செப்பென்னக்
கைய்தவமாமென்புதல்வியிராத்திரிகரியென்பா
ளெய்துமுனக்கவண்மனைவியெனத்தந்தேன்கையார்
பெய்துதகஞ்செயவேண்டுமென்னுள்ளம்பெரிதென்றான். (ஈ)

ஆனலெங்கள்பிராணருள்கற்பனையதனூந்
தேனூர்வேள்கணையாலுமறுக்குந்திறனுண்டோ
மேனானுழவினையென்பதெவற்கும்விலக்காதான்
மனூர்கண்ணிமணத்துக்கம்முனிமனமுற்றான். (ஊ)

வேறு.

உற்றமுனிகின்றெனவரக்கனமதார்போய்
நற்றிடுமணம்புணரநல்கிடுதுமென்றான்
மற்றதுசிறப்பதெனமாதவனுமுன்னித்
தெற்றெனவெழுந்தவனுடன் கடிதுசென்றான். (கக)

சென்றுசிலவேள் பொருதசெய்கைவலிதென்கோ
குன்றவரிவில்லிபுரிகொள்கைவலிதென்கோ
வொன்றினுமுளஞ்செலவிடா தமுனியுள்ள
முன்றொருவரக்கன்மகட்கன்புமுவதானான். (கஉ)

ஆனனீலலர்க்கமலமன்பினிதரும்ப
ஞானமுனியைக்கொடுபிசாசானடந்தான்
கானநதிமால்வரைகடம்பலகடந்து
மானனையகன்னியுறைமாநகர்புகுந்தான். (கங)

புகுந்தனன்மனைத்தலைப்புதுத்தரளமாடத்
துகந்துமுனியைக்கொடுபசாரமொடிருத்தித்
திகந்தரமடங்கலுமணத்தினிமைசெப்ப
மிகுந்ததொருசாரனாரேககாவிடுத்தான். (கச)

தானவர்புகுந்தனரியக்கர்பலர்சார்ந்தார்
வானவர்குழீஇயினர்கள்மாமுனிவர்வந்தார்
கானமர்தருப்பைகொடு * காவணமியற்றி
யானதொருகாலலமாகவுமமைத்தார். (கரு)

அமைத்ததொருகாவணமதற்கிடை யொர்செம்பொ
னிமைத்தமணிவேதிகையியற்றியதன்மீதே
கமைத்தமணமாமுனிவனைக்கடிதிருத்திச்
சமைத்தமறையோர்தழல்வளர்த்தனர்ச்டங்கால். (கக)

காலையதிலேரிருதனுங்களிசிறந்தென்
வாலமயிலைக்கொணர்மின்மாதரெனவோத
வாலயமதற்குறுகியத்தருணமின்னைக்
கோலமுதிர்சேடியர்கள்கூடியணிசெய்தார். (கௌ)

செய்யீகலைவிகொடுசெக்கரின்விளக்கந்
துய்யவெளிகுழந்தேனமருங்கினிடைசூழ்ந்தார்
மையனையமேகமொடுவானுடுகிர்ப்ப
மொய்யளகபந்திமலர்மாலிகைமுடித்தார். (கௌ)

நாரணியொழுங்குவுளைத்தலைதயங்கு
நேனவிழித்துணையின்மைவரிநினைத்தார்
பேரருவிவெற்பிணையெனப்பெருமுலைக்கண்
னாவடமிட்டகிலுமாரமுமணிந்தார். (௧௯)

கீணிக்கமலம்வாலவெயிலண்ணியதெனச்செம்
மணிக்கடத்துமங்கைதன்மலர்க்கையிலடுத்தார்
பணிக் குழைசெவிக்குழையணிந்துபதமேற்கிண்
கணிக் குரல்சிலம்பொடுசிலம்புகிளர்வித்தார். (௨௦)

கிளர்ந்தவழகுக்கழகுசெய்கிரியையென்ன
வளர்ந்தமுலைவல்லியையிவ்வாறழகுசெய்தா
ரிளந்தளிர்மடித்தண்ணிசிவப்பவெழுகென்றார்
தளர்ந்தவிடையாள்சிறிதுமெல்லநடைத்தந்தாள். (௨௧)

தந்தைபெரிதன்புருகநின்றசுரண்மீதே
சின்தையின்மகிழ்ந்தவள்பணிந்தருகுசென்ற
ளந்தமுனிகண்டுவகையாழியதமர்ந்தான்
வந்தவர்முனிக்கவளைவாமமுறைவைத்தார். (௨௨)

வைத்தபொழுதங்கையிலிலைச்சுருண்மலாப்பர்
தித்தகையவேந்தியொருகாப்புமினிதிட்டுச்
சித்திரமணிக்கலையணிந்துசிலவேளுங்
கொத்துமலர் துவவலொடுகொம்பருகிருந்தான். (௨௩)

இருத்தலுமுனக்கென்மகளின் பமணமாகக்
கருத்தொடுகொடுத்தனனெரிக்கடவுள்காண
நிருத்தனுமுரைத்தபடியென்றுநிருதன்கை
விரித்தவுதகம்பொழியவேதமுனிகொண்டான். (௨௪)

கொண்டலின்முழங்கினவலம்புரிகள்கொம்பின்
முண்டகமலர்க்கைவிரல்பற்றிமுனிசுற்றி
மண்டுமனலக்கடவுடன்தைவலம்வந்தா
னண்டருமகத்திட்புறத்துமகிழ்வானார். (௨௫)

வேறு.

நாரியுமுணவனுநாரிமாருடன்
சீரியமணவறைசென்றுபுக்கனர்
காரொனுமிராத்திரிகரன்பணித்தலா
லாரினைநோக்கினரும்பர்யாவரும். (௨௬)

வருமுனிமருவினும்மகாராதத்திவ
 டருகுவள்சுரர்க்கிடர்தருமுன்னையவர்
 பிரிவதுநன்றிருன்பெருக்குமோவென
 விரிகதிரவன்குடவெற்பின்மேவினான். (உ௭)

மேவியவிசசிரவாவும்வெய்யகட்
 காவியுமிராத்திரிகரியுன்பினும்
 பாவியமலரணைப்புள்ளியெய்தது
 மோவியமனையவனறக்கமுநதினான். (உ௮)

முந்தவேளெய்கெனமொழிந்தவெம்பிரா
 னத்தமாரனையினியகலென்றேவினான்
 சிந்தையில்விசகமாங்குறும்புதிர்ந்தது
 நின்றதையின்முனிக்குமுன்னெறிபிறந்ததே. (உ௯)

தேமருவரைதனிலரக்கன்சேர்ந்ததுங்
 காமருமணமொழிக்கடனுமக்கடன்
 ரோமுறப்பலித்ததுந்துயின்றபேர்களு
 வாமெனத்தோன்றியதவனுக்கன்றரோ. (௩௦)

அன்றவளிராத்திரிகரிதன்னங்கழு
 மன்றலம்பசுந்தளிர்வடிவுநோக்கலும்
 வென்றியினரக்கியர்மேனியாகிமு
 னன்றெனவிருந்ததுநவையுண்டாயதே. (௩௧)

ஆயவளுருவுகண்டன்புரீங்கினன்
 போயதுநோன்பெனப்புகைந்தெழுந்தனன்
 தாயநான்மறைகளுஞ்சுடர்வினங்கிட
 மேயினன்கந்தமாதனத்தின்மீதரோ. (௩௨)

மீயுயரருவிவீழ்வெற்பின்சென்னியீற்
 போயொருவடதருப்புறத்திற்புற்றய
 லாயிடையோகமோடமர்ந்தனனினித்
 தாயிடைப்பிறந்திடாத்தவஞ்செய்தன்மையான். (௩௩)

தன்பொருட்டிருள்செய்தமுனியைத்தையல்பாற்
 னின்புறப்பிரித்தவடியிலுணர்த்தியே
 மின்புலம்புந்திலும்பார்ப்பவெய்யவன்
 பொன்புறம்குணதிசைப்பொருப்பிற்றோன்றினான். (௩௪)

தோன்றலுந்திசைதிசைதோறுஞ்செய்கதிர்
 கான்றதுமுனிமனக்காமமாமிரு

ளேன்றவன்றியினம்பிரிந்தவாமென
வான்மேதினியிருளனைத்தும்போயதே., (௩௫)

போயபின்ராத்திரிகரிதன்பூவனைத்
தாயகன்மெயில்பவடுணுக்கெனவிழித்
தாயிழைமுனிவனையருகிற்கண்டில
'ளேயெனவனைத்தனளிரங்கியெங்கினாள். (௩௬)

நாண்மலர்ச்சரிசுமுல்சரியநல்வடி
வாண்மலர்க்கண்மழைவழிந்துகால்பொரத்
தோண்மலர்த்தொடையலுந்தோடுஞ்சிந்திட
நீண்மலாக்கையிணைநெரித்துவீழ்ந்தனள். (௩௭)

வேறு.

வீழ்ந்தபொழுதெழுமுன்னேவெவ்வினையென்பொல்லாக்கண்
சூழ்ந்துதுயிலெழுமுன்பிரிந்தெங்கேதுவள்கின்றாய்
தூழ்ந்தசூலத்தெம்மரபுன்மன்மரபுக்கொவ்வாதோ
'வாழ்ந்தசூழுவாழ்க்கையுமீம்மணவறையும்போதுமோ. (௩௮)

போதொன்றுமனைமீதுன்புயந்தமியேன்புணர்ந்தறியேன்
யாதொன்றும்பலகாலம்பயிலாமுன்னிகழுதியோ
தாதொன்றுகுழலாரும்வேறுசிலர்தாமுளரோ
திதொன்றுமில்லாதாற்கீதுமொருசெய்கையோ. (௩௯)

செய்யவிதழ்க்கந்திருவக்கன்னியரோதெய்வகுலத்
தையலரோவரக்கியரோவெவாதாமோதமக்கன்பால்
வெய்யதொருமாயத்தாலுனைக்கொடுபோய்விட்டார்கள்
ளய்யனிராத்திரிகரனுக்கவொல்லாமஞ்சாரோ. (௪௦)

அஞ்செழுத்துந்திருமாற்புமகன்மாற்பிறபுரினாலுஞ்
செஞ்செவியுங்குண்டலமுஞ்சடைமுடியுந்திரடோளும்
விஞ்சமணந்தனிலென்னைக்கடைக்கணித்தவிழிநோக்கும்
வஞ்சமறயான்கண்ணின்னமிங்ஙனவருவாயோ. (௪௧)

வரும்போதப்போதென்னைமணம்புரிந்துகரம்பிடித்துத்
தரும்போதுதொடைசூட்டித்தழற்கடவுள்வலஞ்சூழ்ந்து
பெரும்போதிம்பள்ளியறைபுகுந்தளவிற்பிரிவோமென்
றிரும்போதமனத்தினினைந்தெய்தினையோவறியேனே. (௪௨)

அறியேனைத்துயிலெழுப்பியறிவித்துவெறுத்தனையெய்
'சிறியேனைப்பிணிந்துத்திச்சென்றக்காற்றீங்குண்டோ

நெறியேபின்வரவெனினுநின்மொழியான்மறப்பேனோ
மறியேந்துமெம்பெருமான்நிறுவாக்குவமுமாமோ. (ச௩)

வழுவறவென்குலத்தாதையுண்குறுகிவணங்கியநா
ளழகியநின்மகட்குமணமதுசெய்வான்வரந்தந்தே
னெழுமுகெனநீயுரைத்தபடியிப்படிவைத்தேகுதற்கு
விழுமியமாதவற்கெல்லாம்பொய்சொல்லவிதியுண்டோ. (ச௪)

உண்டோவென்னுடன்முனிவுமுண்டானுலுரையாயேல்
வண்டாடுங்குழந்தேடிமடவார்க்குமுரையாயோ
வெண்டோளாற்கருச்சனைசெய்தெந்தையெனைவரம்வாங்கிக்
கொண்டோடகையாற்பெற்றான்மற்றிதற்கோகோமானே. (ச௫)

மானாரைப்புணராமற்றவம்புரியமதித்தனையே
லானாமலெனையுடன்கொண்டேகினையேலடியேனுங்
கானாமலர்த்தம்புனலளித்துங்கந்தமுடன்
மேனாகுகனியீந்தும்பிரியாமற்றிரியேனோ. (ச௬)

நோற்கின்றதவங்களினுமறைமுதலாதுநீங்கள்
பார்க்கின்றகல்வியினுங்கைப்பிடித்தபாவையரைச்
சீர்க்குன்றத்தனியேவைத்தொருதனியேசெய்தரும
மேற்கின்றதருமமென்றதுண்டோவந்தியம்பாயே. (ச௭)

பாயிருளென்றொருபாவிரப்பாவியேன்றுயின்றேன்
போயதொருநினவெறுக்கக்காரணமென்புகழோனே
சேயிருவிண்ணவருலகோவயனுலகோசிவனுலகோ
நீயிருக்குமுலகேதுயானும்வரநிகழ்த்தாயே. (ச௮)

ஏனென்றாயில்லையினியிரங்கேலென்றாயில்லை
நானென்றாலுய்வதில்லைநன்முனிவர்குலக்கோவே
தேனென்றுமொழியார்யான்செய்குறையுண்டென்னாரோ
ஆனென்றுந்தனியேயிங்குயிர்போயுமிருக்குமோ. (ச௯)

இருக்கமுடியாதானியென்றமுதேவிமுந்தாளம்
மருக்குழலார்பலரருகேவந்தவன்யெடுத்தேந்திச்
சுருக்களகமுஞ்சொருகிச்சோதிவிழிநீர் துடைத்து
நெருக்குமிளமுலைநல்லாய்நீயிரங்கலெனமொழிந்தார். (௯௦)

மொழிமறையுந்தவநெறியுமுழுதுணர்ந்தமுனிதானே
பழியிதுவென்றறியானேபாவமிதென்றெண்ணே
விழியிணைநீர்த்தும்பவுணைவிடுத்திருப்பதம்முறைமைக்
கிழிவெனவுமெண்ணுணைவிவ்வுலகங்கொள்ளுமோ. (௯௧)

கொள்ளுகையும் பெரியோர் தங்குறையையுமியாமறிவோமோ
தெள்ளிருவிப்பெருங்கிரிக்கேதவநெறிக்கேசென்றானோ
வெள்ளநதிப்புனிதநீர்க்கெய்தினனோமீன்முன்ன
முள்ளுருகிவடாதொழியான் துயரமொழிகென்றார்.

(ருஉ)

என்றவுமவவுகாகேட்டவிலங்கிழையுமகங்குழைந்து
சென்றததிர்வரக்காணத்தாமரைபோற்சீரழிந்து
துன்றுமழையிலாதிரங்குதோகையும்போலத்தோகை
யன்றுமுனிசென்றவழியினைப்பார்த்தேயாங்கிருந்தாள்.

(ருங)

வேறு.

இருந்துயர்கொண்டிங்கிவளிருந்தனள்
விரிந்தகந்தமாதனமிசைக்கணை
பொருந்துமானிழம்புற்றுமூடுற
வருந்தவஞ்செய்தேயவனிருந்தனன்.

(ருச)

இருநிலம்பெறும்பிரமனென்பவன்
றருமகற்கொருதனயனானவ
னருமைமெய்த்தவத்தலதுவேறுவே
றுரிமையிற்குத்தொன்றுமெண்ணிலன்.

(ருரு)

இலகும்போகமிவவகையிருந்துழி
யுலவுமான்மரத்தும்பாகொம்பின்மேற்
குலவுபுக்குலப்பேடைகூடவோ
ரலகிலாதபேரண்டன்வாழாமல்.

(ருசு)

ஆலமர்ந்தபேரண்டன்மற்றொர்நாட்
குலமர்ந்ததன்பேடைதுய்த்திடச்
சீல்வண்டிகொண்டின்றுசேர்வனென்
றேலமென்பெடைவிடுத்தெழுந்ததே.

(ருள)

தேடுகுன்றமுந்திசையும்வாவியுங்
காடுமெங்கணஞ்சிறகுகால்விரித்
தோடிநீடுதூரத்தொருண்டிகண்
டாடிவாய்மடுத்தகமகிழ்ந்ததே.

(ருஅ)

மகிழ்ந்துள்ளுமீள்வழிகொடேகலு
நிகழ்ந்தசெங்கதிர்க்கடவுணீள்பரி
யகழ்ந்தமேல்கடற்கரையடைந்தது
திக்குந்தவந்திவானிருள்சிறந்ததே.

(ருக)

தேடுமேயெனைச்சினைவயிற்றுடன்
வாடுமேவரும்வழியைநாடியென்

பேடுவீடுமேயென்று தன்புற
வோடியோடிமென்சிறகரோய்ந்ததே. (௧௦)

ஓயுமோயுநின் னன்னுமுன்னுமே
மாயுமாயுமவ்வழியிருட்டெலாம்
போயுமீனும்வாய்புலரும்வெய்யவன்
சாயுமோவெனக்கொடுமைசாற்றுமால். (௧௧)

மாஸுருடகடல்வந்துமூடலு
மாலினிற்கரிதரிதுபோவதென்
ரோலமிட்டுளைந்துடலலைந்துசெஞ்
(௧௨)

சென்றொராயிரஞ்செவ்விதழ்ப்புறந்
துன்றுதாமரைத்துய்யநாண்மல
ரொன்றின்மீதிரண்டடியுமுன்றின்
றன்றிராவெலாமவணிநுந்தே. (௧௩)

இருள்பரந்ததிங்கண்டனின்னமும்
வருகிலன்னிதுமாயமோவெனாக்
கருவயிற்றுடன்சிறுகுசால்படைத்
துருகுபேடைநின்றழலுமங்கரோ. (௧௪)

அங்குமிங்குநாமாகரீதனித்
தெங்கணைகிளையெவர்தடுத்தனர்
கங்குல்வாய்வழிகாணொதுபோய்த்
தங்கினுய்கொலோதாமதஞ்செய்தாய். (௧௫)

செய்யவாயினாதேடிவந்தது
முய்யநான்மகிழ்ந்துண்டிருந்ததும்
வெய்யதோரிராவினைவினைத்தது
மையகோவிதென்றழகிதாயதே. (௧௬)

ஆயபுள்ளெலாமடவியெங்கணும்
போயும்வாயினாபுசிப்பதில்லையோ
மேயநீயும்போய்மீள்வதில்லையோ
தீபதினிறையிற்செய்வதென்கொலோ. (௧௭)

என்னையும்மறந்தெங்குனனுமார்
கன்னியம்பெடைகண்டுளாய்கொலோ
வுன்னையன்றியென்னுயிரிருக்குமோ
மன்னவென்றுதன்வாயாற்றுமால். (௧௮)

வேறு.

மாலுறுமிதயத்தோடுபேடையிவ்வருத்தங்கூர்
மேலுறுதுயரோடண்டன்கமலத்துமேவுங்காலேப்
பாலுறுமதியைநீக்கிப்பனியிருளகற்றியொற்றைக்
காலுறுபரித்தேர்வீரன்குணதிகைக்கடலில்வந்தான்.

(௬௬)

வந்ததுவெயிலின்சோதிவரிவண்டுதிரண்டிபாடக்
கந்தமென்பொருட்டுமூடுமிதழெனுங்கதவுநீங்கப்
புந்தியின்மகிழ்ந்தகஞ்சம்போலவேரண்டனஞ்ச
மந்தியிற்புகுந்ததுன்பமடங்கவம்போயிற்றாங்கே.

(௭௦)

ஆங்கநிஷடையோர்தம்மோடறிவுளோர்கலந்தகாலேத்
திங்குறிலிருபாலோர்க்குஞ்செல்வமுநலமுஞ்சீரு
மோர்க்குறிலிருபாலோர்க்குமாயிருந்துறைவொன்ப
திங்குறுகமலமேய்வேரண்டன்பாற்கண்டேமன்றே.

கண்டதுவெயிலின்சோதியேரண்டன்களிப்புவிங்கிக்
கொண்டதோருண்டிநென்னற்கதுவியசூர்வாயோடும்
புண்டரீகத்தினின்றுமெழுந்ததுபுடையிலீசித்
தண்டல்லிசிறகுச்சண்டமாருதந்தயங்கிறம்மா.

மயிரிஞாலமுண்டோன்மலர்ப்பதக்கலுழன்போலப்
போயதுவிசும்பினோடேவழியெதிர்புகுந்துபேடை
யேடுபனவாற்றித்தேடிவயிறலைத்திரங்கிவீழ்ந்து
தியவெந்துயரங்கூருங்காலங்குசென்றதன்றே.

சென்றதன்சேவன்மேனிதாமரைச்செவ்விப்போதின்
மன்றலம்புதியிசுண்ணமணப்பமுன்வரலும்பேடை
துன்றிருளுழந்தோயுந்துயரமுமொழிந்ததன்க
ணின்றுறியிறக்கநோக்கிநெடிதுயிர்த்திருந்ததோர்பால்.

ஓர்புடையிருந்தபேடையூடலைக்கண்டுசேவல்
சோர்வொடுநென்னன்மாலேதுயருழந்திருந்ததின்று
பேர்வறத்தமியேனிக்நன்வருதலும்பிரிந்ததென்மே
லார்வம்விட்டிருந்ததென்கொலெணப் * பரிந்தனைத்ததன்றே. (௭௫)

அனைத்தலும்பதைத்துப்பேடைசிறகிடையடங்காதாகி
யினைத்தனவாயிற்சேவலினைதருவாயுந்தள்ளிப்
பனைத்தகோன்மீதுகோத்தபடருகிர்க்காலுநீக்கித்
துனைத்தகண்சிவந்தகண்டஞ்சுரித்துமெய்விதறிற்றம்மா. (௭௭)

* எனவெண்ணியனைத்ததன்றே. என்பதூஉம் பாடம்.

மாலையிற்றிடைத்தவுண்டிகொண்டிங்நன்வருமுன்வெய்யோன்
வேலையிற்படிந்தான் கஞ்சமீதொருபொய்கைவைகிக்
காலையிற்கழுதுவந்தேன்கலங்கியதுயொண்ணுதென்
பாலயிர் த்திகழ்வதென்கொலென்றதுபரிந்துசேவல். (எஎ)

சேவலதுரைப்பப்பேடைநின்றிருமேனிச்செவ்விப்
பூவலர்மணப்பவேரோர்பெடையொடுபுணர்ந்துவந்தாய்
மேவலனின்னையென்னவென்னையோவெறுத்தியென்பர்
லாவல்விட்டிருந்தாயன்றியிருட்குரீயஞ்சுவாயோ. (எஅ)

அஞ்சுவையுண்டியென்கொலருந்துணையென்கொலிந்தப்
பஞ்சரமென்கொலிந்தப் பார்ப்பென்கொல்பலவுமென்கொல்
வஞ்சகம்புரிந்ததின்ன்கண் காணவேவலிதென்னாவி
துஞ்சுவதொன்றேநன்றென்றெழுந்ததுதுணிந்துபேடை. (எக)

பேடையைவிலக்கிச்சேவலுனையன்றிப்பிறவற்றோடுங்
கூடயானென்றுமில்லைக்கூடியதின்றுமில்லை
வாழிதெலாழித்தத்தமனைவியர்சலிப்பவேறு
நாடுவர்புறம்போயென்றானாகமற்றதுபோலுண்டோ. (அ௦)

உண்டொருவஞ்சமென்பாலிங்கினிதுரைப்பன்கேண்மோ
வண்டருங்கிரியிலிந்தவாலின்மேற்புற்றுள்வைகு
முண்டகன்போனமுனிபுகுநரகம்பானு
மன்றிறப்புக்குவேனென்றுசேவல்வாய்மலர்ந்ததன்பால். (அக)

அன்புறுபெடையோடந்தச்சேவலன்றமைத்தவாய்மை
யன்புறுதவத்தினிற்குமுனிசெவியடுத்தலோடுங்
துன்புறுமனத்தினெண்ணித்துண்ணெனவெழுந்துநோக்கி
யென்பிறிதுரைத்தாயென்னைப்பறவைநீயம்புகென்றன். (அஉ)

இயலறம்பொருளோடின்பம்வீடெனவிசைக்குந்தொன்னூல்
செயலுமின்பஞ்செய்துபின்பன்றோசேர்வார்வீடு
மயலொடுமனைவியங்ஙவருந்தவிங்கிருந்துநோன்பு
முயலிலென்முயன்றீயில்லையாகிலென்முனிவர்கோவே. (அங)

வேதநீயுரைத்தாயேனுமெய்த்தவம்புரிந்தாயேனு
மாதவன்மயங்கும்பாவம்வருமுனக் கறுதியையா
பேதமிலென்பெடைக்குயானொருபிழைசெய்தேனேம்
பாதகமெனக்குமுன்போலிவழிபலிக்கவென்றேன். (அச)

* பஞ்சரம் - கூடு. † பார்ப்பு - குஞ்சு.

‡ அமுதி - நிச்சயம்.

என்று சொசய்ததந்தவேரண்டனிருமுநன்று
நன்றி துசரதமென்னவியதத்துணாடிநாடி
நின்றநின்றேங்கியெங்கிறெடிதுயிர்த்துயிர்த்துவிம்மித்
தன்றுணைவிழிநீர்மல்கத்தையலைநினைந்துரைந்தான்.

(அரு)

தானவர் *பல்குங்காலம்பிறப்பதோதளர்ந்துநொந்து
வானவர் ருக்குங்காலம்வருவதோமதிக்கவொண்ணக்
கானமரளக்கோதையிராத்நிரிகரிதன்காதல்
போனதுமுனிக்குயிண்டுபுகுந்ததுமனத்தினூடே.

(அசு)

ஊடுறுதுயராலன்னோனொருபதுவருடமாகத்
தாடுறுவேற்கண்ணைப்பிரிந்தநாளளவென்றெண்ணி
வாடுறுமனத்தனுகுவனாயினுமிழிந்துபோய்க்
கோடுறுமுலையாள்வைகுங்கொடிநகர்க்கடிதுபுக்கான்.

(அஎ)

வேறு.

புக்கனன்முனியெனப்பலருமுன்புகலஹ்
தக்கராத்திரிகரிதரிவுறுப்பிரிவினா
ணைக்கிறெஞ்சருகிவந்தெதிர்கொடேரியமனைக்
கைக்குவித்திருபதீம்பரவினாள் கருணையால்.

(அஅ)

நுந

தருணபங்கயமுகத்தழகெழுந்தணிகலந்
தருணகொங்கையிலணிந்தகின்மணந்தனையணிந்
திணருறுங்குழன்முடித்திருகண்மையெழுதினாள்.

(அஆ)

எழுதரும்வடிவினாள்வனாயிர்க்கணவனிப்
பொழுதுமவந்தனெனப்பொருவரும்பதியுளர்
முழுதுமத்தாதையுமுகமலர்ந்துருகினார்
பழுதிலாவிருவருங்கலவியுட்பழகினார்.

(அஃ)

நாரியுள்முனிவனுநாடொறுங்கூடுறச்
சேரும்விண்ணவர்செயுந்தீவினைத்திறனெலா
மோருருக்கொண்டதேயொப்பவப்பேதைபாற்
காருருக்கருவியிற்றுற்றதக்காலமே.

(அஇ)

கோலினைத்திளமுலைக்கண்கறுத்திதழ்வெளுத்
தாலிலைத்திருவயிற்றடிபுடைத்தடிதடித்
தோலையிற்சுழைபொரும்விழிகுழிந்துடல்பழுத்
தேல்மடிச்சுவைபுளிப்பிவைசுவைத்தெய்தினாள்.

(அஉ)

பல்கல் - மிகுதி. † அஃகல் - குறைதல்.

எய்துமவ்வயவநோயெவையும்வந்துதலும்
பெய்தகோல்வனையினொருமகப்பெற்றனள்
கையிரண்டொருபதுங்கதியிற்றதாமோ
டையிரண்டானனந்தானுமுண்டாயதே.

(கூஉ)

ஆகமேபுயலுமாயசனியேசொல்லுமாப்
வேகமாயடுசுடர்க்குஞ்சியாய்விஞ்சுமா
னாகநீள்பெழுமழைச்செவியுமாய்நவையிலா
வாகனாகனைமீன்மடியில்வைத்துருகினான்.

(கூசு)

நானுமப்பருமுலைப்பெருகுபானல்கியின்
ரேனீணைத் * தரதனத்தொட்டிலிட்டசைதரத்
தாளினிற்றடவலுந்தளருமென்னடையுழாய்
வாளெயிற்றிதழ்மழக்குமரனும்வளருநான்.

(கூரு)

வளருமாமதலையெமாதவத்தாதையுங்
கிளருமாற்புடனணைத்தருமறைக்கிரியையா
லழகுமென்சவுளமுமழகுமுந்நாலுமங்
குளமகிழ்ந்துதவினானுவகையாலுருகுவான்.

(கூசு)

உருவமாமைந்தனுக்குமைதிருப்பாகனார்
தரும்வரம்பேண்டிமென்றெண்ணியத்தவமுனி
திருமகற்கொண்டுபோய்த்தெய்வவான்கயிலைபுக்
கருணைறித்தவநிலென்றவனைவைத்தேகினான்.

(கூஎ)

ஏகலுந்தசமுகன்றவமெரிக்கிடைசெய
நாககங்கணனுமுன்வந்துவாணுவந்
காகமூக்கோடிதந்தகவிலங்கையுமளித்
தோகையாலிராவணப்பேருமன்றுதவினான்.

(கூஅ)

வேறு.

உதவுஞ்சிவன்பால்வரம்பெற்றுளவாளர்க்கன்
மதவெங்களிற்றின்வரமான்மறையோனிலவந்து
முதுவிண்ணவருக்குமூக்கோடிவாணுளுக்கீ
ததிகமிலுமிண்டடைக்கோடிவாங்கென்றதைந்தான்.

(கூக),

அறைந்தான்மொழிகேட்டவ்வாளர்க்கனான்பாற்போய்ச்,
சிறந்தயோர்மூக்கோடியணுக்கோடிநரனாகச்செய்தார்
புறந்தானிடமென்பெரும்போர்க்குவானோர்தம்போரு
நிறந்தாழ்சடைபூவியனத்தந்தெனென்றானிமலன்.

(கூஊ)

* அரதனம் - நவமணிப்பொது.

மலரார்தடங்கட்டிநுமால்புரினிறமாய
மலராமனத்தானறியான்களிப்போடகன்றான்
புலராழகப்புன்முறுவல்புலவோரும்பூத்தார்
செலராசிவெற்பாற்கடைந்தோனகைத்தேதணந்தான். (௧0௧)

தணந்தான்சுயிலேச்சயிலந்தனைவாளரக்கன்
மணந்தான்றனதூர்த்தமரோடுதந்தையம்மிகுக்
குணந்தான்கொடியோன்குடியெடுத்தன்றுதன்குலத்தோர்
கணந்தான்புறஞ்குழக்கடலிலங்கைபோய்க்கலந்தான். (௧0௨)

கலனோழிலங்கைப்புயத்தான்கடல்சூழிலங்கைப்
புலனோடெறிக்குநகராய்ப்புகுந்தாளுமெல்லை
நலனோடவன்றாயுலக்கையவலக்கையாநளினத்
தலனோடுபற்றிநெற்குற்றானைக்கண்டுளந்தளரந்தான். (௧0௩)

வேறு.

தானேநெற்குற்றுமுக்குந் துயரென்சொல் லுனக்கெனலுந் தா
யுங் கேட்டு, மானேயுந் கரத்தானை மாப்பிடியின் வடிவமைத்து வண
ங்க வென்ன, யானேயித் தலைவாழ நெற்குற்று* தலியல்போவென்றி
லிங்கம் வாங்க, வானேறுஞ் சிவபெருமான் வடகயிலைத் திருமலைபோ
யடைந்தா னன்னான். (௧0௪)

அன்னவந்திறைஞ்சுவரனீபோந்ததென்கெலெனவவனென்னன்னை
நின்னாகம்பூசிப்பவோரிலிங்கந்தரவேண்டுமிலவென்ன
மின்னாற்பொற்சடையோன்வழங்குதலுமவனெந்திமின்னங்கலை
நன்னாணன்முடியத்தொடர்ந்தொர்முனியாகவழிநடுவேநின்றான். (1)

ஆனனம்புத் துடையவட லரக்கன்வரும் பொழுதவனுக் கல
ர்ந்து தெண்ணீர்ப், பானமது செய்வதற்கோர் தவனநெடு மால்கொ
டுப்பப் பதிறிப் போந்து; மாரிருத னந்தமுனி வரணோக்கிப் புன
லருநி வாபுச் சிட்ட, நீளினக் கையேந்த வேண்டியிந்த விலிங்க
மென நெடிது சொற்றான். (௧0௫)

நெடியமுனி வீரனுநின்னை மூன்றுதரங் கூவுவனின் னேரம் வாரா,
விழலமா ருர்க்கடைவ நென்றிடலு மரக்கணுந்தன் * வேடை யாற்றா
ன், கடிததனுக் கொருநீத்துச் சிவலிங்க மாமுனிதன் கைம்மேல் வை
த்திக், கொடிமலர்ப்பூ வாவியிற்போய்க் குறுகலுமுக் குரலுமுனி
கூவா நின்றான். (௧0௬)

கூவுமொரு முக்குரற்கும் வந்திலனென் றந்தமுனி குளிர்வொற்
கையின், மேலுமிலிங் கத்தையயன் மேயுமொரு கோச்செவியில் விள

* வேடை, வெப்பம்.

ங்க காட்டி, யாவரசைத் தாலுமசை யாதிவணே யிருக்கவென விறை
ஞ்சிப் போனான்; நேவரசைக் கோகர்ன்ன மெனப்புகழ்ந்தார் தசமுக்
னுந் திருமலிப் போந்தான். (க௦௮)

வேறு.

போந்தான்முனியைப்புடைகண்டிலமென்
றாய்ந்தான்சிவலிங்கமொராக்குழையின்
வாய்ந்தால்யமாகிவயங்குதல்கண்
டேந்தாவிருகைகொடெடுத்தனனால். (க௦௯)

ஆலம்பருகும்பொருளச்சுதனார்
சீலம்பரிசொற்படிசேவடிவோ
தாலம்புகுலிங்கசயம்புவதாய்க்
கோலம்பெயராதுகொழுந்தெழுமால். (க௧௦)

எழுந்தானிறையெத்தமுவிக்கொடெடா
விழுந்தானடிவேர்பறிமேருவென
வழுந்தார்முடியத்தனையுஞ்சிதறிச்
செழுந்தாரகையிற்புடைசிந்தினவால். (க௧௧)

சிந்தாகுலமுற்றசினக்கொடியோ
னெந்தான்மெய்யொடுங்கிநுடங்கினனென்
றைந்தாருவினாடவார்த்துநகைத்
தெந்தாயெனவீசனையேத்தினரால். (க௧௨)

ஆலித்திடுமண்டாதிர்ப்பினெதிர்
கோலக்கிரிமந்தரமுங்குமுறக்
காலிட்டதன்வேர்பறியக்கடவா
மேலிட்டலைவேலையின்வீசினவால். (க௧௩)

சின்னம்படவக்கிரியைச்சிதைவித்
தின்னங்கயிலைத்தலையேகவெனாத்
தன்னத்தனிபோயினத்தறுகண்
மன்னன்வழிமேலொருமால்வருவான். (க௧௪)

வான்மிக்கநரைத்திரைவண்ணவுடற்
கீன்மிக்கபுறம்பிடிசொலுடனான்
மேன்மிக்கதோர்வேதியனாகிரடந்
தேன்மிக்கவுனக்கிவ்வினைப்பெனலும். (க௧௫)

என்னன்னதொழற்கொரிலிங்கமுமை
மன்னன்றாவாங்கியதோர்முனிகோ

கன்னம்புகவைத்ததுகண்டமலன்
முன்னம்புகவின்னமுயன்றனனால்.

(கக௬)

நால்வேதியனாரநடந்துடல
மேல்வேடையடைந்துமெலிந்ததென
நீல்வேடனியழ்பவநீன்மறையி
னூல்வேறுபடாதவனுந்நுவல்வான்.

(கக௭)

வானோர்பணியும்வடவெண்கயிலைத்
தேனோடுகுவட்டொருதின்குவடு
தானோதவிலங்கைதரித்ததனை
யேனோர்கிலையாதமுணர்ந்தறிவாய்.

(கக௮)

ஆயும்பொருதம்மலைதென்கயிலை
யேயுஞ்சிவலிங்கமுமங்குளநீ
தோயுந்துயர்விட்டவனோடுகெனக்
கூயுந்நிருதன்கைகுவித்தகல்வான்.

(கக௯)

அகலாழியிலங்கையகன்பதிபுக்
கிகலாவிரதம்பிறிதேறியொரைம்
முதனூர்திரிகோணமுதற்பொருளைப்
புகநாடிவலஞ்செய்துபோற்றினனால்.

(க௧௦)

வேறு.

போற்றிரின்றிராதமுத்தரதிசைப்புறம்விடுத்
துற்றவெற்பினொருகீழ்த்திசையினேறியுரவோ
னாற்றலிற்கொடியகையிருபதுங்கொடனைசெய்
சுதற்றழிக்கவனெடுப்பவிறையோனுமசையான்.

(க௧௧)

அசைகிலன்சிறிதுமென்றகலவிட்டவனுமீன்
டிசையும்ங்கைகளொரெட்டிழைவன்மேனியுறலாய்
யிசையின்மற்றவைபடப்படியின்மார்புவிவாத்
தசமுகன்றமூவீரம்பவெழுகென்றுதளர்.

(க௧௨)

தளருமங்கைகளொரெட்டுறுதழும்புபெருமான்
வளருமங்கமொட்டூங்கியும்வராதமர்தலான்
மிளிருமண்டமழிபூழியினுமேனியழியா
தொளிருமெய்தனதுமெய்யெனவுணர்த்தினனரோ.

(க௧௩)

உணர்ந்தழாலயன்விழிக்கரியமெய்யுலையீமோ
வணிர்தவானுருவமானதுமகப்படுமதோ
பணிர்தபூதலமுறுத்துபதழும்பெயருமோ
தணிர்தனூனவொளியாயவெளியுந்தளருமோ.

(க௧௪)

மோசமுற்றிருதன்முனிவுடன் கடிதமுந்
தீநுற்றவனாய்ச்சினமொடெற்று வன்னு
வீசுதெற்கிலுறவெட்டவவன்வான்வயிரமற்
ருசறுத்திருதித்திசைவிழுந்தததுவே. (கஉரு)

வேகவெங்கனல்விழிக்கடைப்பொறிசிறைநீண்
மாகவெண் பிறையெயிற்றகலவாய்புகையெழச்
சேகரங்கொருபத்துமசையத்திசைதொறும்
போகவெங்கைவிசிறப்புலவர்மேனிகுலைய. (கஉ௭)

குலையவேழுலகமுங்குலவுபாதலநெளிந்
தலையவான்முகட்டங்கலுமதிர்ந்துழலநின்
றுலையமேகபடலத்திடியொரோழ்கடல்களு
மலையவாயொருபதும்பெரிதுரப்பன்மலிய. (கஉ௮)

பல்லெயிற்றொடுகடித்தபருவாய்முழைமடித்
தொல்லையிற்சினமெழுப்பியெரியுரோமவழிபோய்ச்
செல்லவக்கடல்விடந்தனிதிரண்டவடிவீ
தல்லதொப்பிலையெனப்பலருமஞ்சியலற. (கஉஅ)

அலறியாதவனுமம்புலியுமஞ்சியயல்போய்
விலகநீள்பெரியதோளவனறைந்தவறையாற்
குலவுமேருவரைசாயமுதுகூற்றும்வெருவக்
கலகலுழியிதுகாலமெனநாகர்கதற. (கஉக)

கதமுதிர்ந்தமலர்தென்கயிலையிர்கடயிழிந்
திதனையின்றடிபெயர்ப்பெனனவெய்திரிருதன்
மதியமண்டலமடுத்தவரவுக்குவடிவாற்
புதியகுன்றடிபடிந்திடுபுயற்குநிகர்வான். (கஉ௦)

வானெடுத்தவரையைக்கரம்வளைந்துதழுவித்
தானெடுத்தலுநடுங்கினசகங்கள்முழுதுந்
தேனெடுத்ததிருவாயுமைதிகைத்துவெருவிந்
கானெடுத்தசடையானிடைகலந்தளளரோ. (கஉக)

கலத்தலுமுமைதழீஇயகையுடன்கைதழுயி
கலத்திடப்புறமவட்கருளுநன்னடையுமாய்ப்
பொலத்தடக்கைகளொடொட்டுமொர்முகப்பொவிவுமாய்
வலத்திருப்புறமர்க்கன்யிசைவைத்தசினமாய். (கஉ௨)

சினமழுத்துடிசெறிந்தநிரிஞ்சுமசைய
புனைவியைத்தழுவுகையின்மணிமால்வனாத்தொய

வனையநாகமதனங்குசுமொடவ்வரதமு
மீனையகைதொறுமமைத்தினிதுதெற்குமுகமாய். (கந௩)

மாயனூடரியதோரடிமடித்தொரடிகீழ்த்
தோயவீரமுதிராசனமிருந்துதுணைவன்
சேயதோர்விரனுதிக்கொடுமுனிந்துசிறிதே
யாபுராவணனையெற்றலுமவன்கதறினான் (கந௪)

நானிலக்களுமதிர்ந்துடனடுங்கவலறிப்
பானுவின்சுடர்படுங்கடல்சிவந்தபடிபோன்
மேனியெங்கணும்விழுங்குருதிவெள்ளமொழுகத்
தானெருங்கியலையாழியிடைதாழ்ந்தனனரோ. (கந௫)

தாழ்ந்தனன்கனலிதிக்கொருதனித்தசமுக
னாழ்ந்ததென்கடலினன்றொருமைநாகமயர்வால்
வீழ்ந்ததொன்றுவமையல்லதயல்வேறுமுளதோ
சூழ்ந்துவின்னிடையினின்றமர்துள்ளல்புரிவார். (கந௬)

வேறு.

வாரிவிழுந்தவன்மீளவெழுந்திலன்வாரானென்
றூருமவுன்பரிதேரொகிசுந்தியுடைந்தேகச
சீரியவங்கைகொடெற்றியெறிந்துதெளிந்தேநின்
றூருமகிழ்ந்தினிதாடினர்பாடினரவ்வானோர். (கந௭)

வானவர்துள்ளுமகிழ்ச்சிகள்கோணமலைக்கேவாழ்
வானவர்கண்டிகளித்தலுமானமுகத்தோனும்
ஞானவிரிஞ்சனும்வந்துவலந்தொழநல்வேலோன்
கானநறுந்துளவோனுடனின்றுகசிந்தோத. (கந௮)

ஓதநெடுங்கடனஞ்சமுலந்தினிதுண்டோர்பா
லாதரவம்பிகையுந்துயர்மாறினளன்பூர்ப்
போதமகிழ்ந்துவணங்கியிணங்கினர்பொன்னுடர்
வேதமுழங்கின்கோணமலைத்தலைத்தன்றே. (கந௯)

அன்றுமைபங்கொருபாதிவிளங்கவரன்பாதி
நின்றருவாயருவாகியகம்புநீங்காதா
யொன்றுமிரண்டுமிரண்டொன்றுமுடன்வேறாய்த்
துன்றியிருக்குயிராயவந்தோன்றினர்தோன்றாதார். (க௪௦)

தாரணிநீர்கனல்கால்வளியேமுதறானூ
ரோணியாதினானுதியதாயொரெழுத்தானார்
பேரணியன்டமகண்டமொடாணலிபெண்ணார்
வேரணிதென்கயிலைத்தலையின்றொருமெய்யானார். (க௪௧)

வேறு.

ஆனவக்கடவுட்சோதியவிர்திருமேனிநோக்கி
வானவர் தடக்கைகூப்பிமாலயன்வருந்திக்காண
ஞானமாஞ்சுடரேயெங்கணற்றவப்பயனேயின்றே
ரீனமாமரக்கனூலீடேறினம்யாமுமென்பார். (கசஉ)

பாரியமறையினுச்சிபரத்துறைபதத்தின்செவ்வி
கூரியவரக்கனூழ்நுவிழுகுளிராரின்றேம்
பூரியனென்னுல்லோர்நிருதனைப்போலவுண்டோ
வாரியினஞ்சுண்டெங்கனூயிர்த்தந்தாய்வாழியென்பார். (கசங)

வாழியவுலாரேழுமியாங்களுமழியாவண்ண
மாழிநஞ்சுண்டநன்றியதனினுநன்றிதையா
பாழியம்பொருப்பின்கீழ்போய்நிருதன்பாதாளம்வீழ
ஆழியின்முதல்வரீயின்றேருருக்கொண்டதென்பார். (கசச)

கொண்டலிற்கரியகூற்றையொருமறைக்குழவிக்காகப்
பண்ணிதைத்தருளுமன்றோர்பதங்கடவூரிக்கண்டோம்
மண்டுமெம்பொருட்டாலிந்தவரக்களைநெரிக்கும்பாதங்
கண்டனமின்றேதென்பாற்கயிலைமாமலையிலென்பார். (கசரு)

என்றவரிறைஞ்சிப்பூசித்தெண்கணன்முகுந்தனேத்தத்
துன்றிருங்கதருந்திக்கட்சோதியும்விளக்கமேந்த
வன்றிரைக்கடல்குழந்தார்ப்பவருந்திரிகூடவெற்பிற்
றன்றுணைத்தேவியோடுந்தம்பிரானிருந்தகாலே. (கசசு)

காலமுமனேகஞ்செல்லநிருதனுங்கடலுணின்ற
கோலவெங்கண்டன்றன்னிற்சிலகண்கள்குளிர்பூவென்னச
சிலமோடிடந்துவெற்பின்றிருவடிக்கிட்டுஞான
மூலமேயபயந்தீயேன்முழுப்பிழைபொறுத்தியென்றே. (கசஎ)

என்றொருசிரத்தைவாங்கியெரிபுரைகுஞ்சிரீக்கிங்
குன்றலில்குருகுதள்ளிக்குடுகெனவீக்கிமுன்கை
நன்றென * வுளகுதாங்கிநரம்பினங்கம்பியாக்கி
வென்றிசேர்வீணையெந்தியிழற்றினன்கீதநாதம். (கசஅ)

நாதமங்கெழுந்தபோதுநனியுவர்க்கடற்குமுண்டோ
கோதிலாவமுதமென்னக்குளிரிசையுமையாங்கேட்டுப்
பாதமீதிறைஞ்சியீசற்குரைத்தலும்பரமனம்மை
யாதரிப்பவனைநம்பாலழைத்திபோய்நந்தியென்றான். (கசக)

நந்தியும்விடைபெற்றேகிநளிர்கடற்கீழ்போய்வீழ்ந்து
கிந்தியசின்தையான்ச்சிவனைழத்தனனென்றோத
வந்தவலிசையின்மேகமதிர்ந்துபோவதுபோல்வேத
மூந்துறும்வாய்தளார்ப்பமுகந்தொறுங்கண்ணிர்பெய்தான். (கரு0)

தானுளீளமானயோசனைமுப்பதோடு
மானமாற்பகலநான்குயோசனைவடிவத்தோடும்
ஞானமார்ந்திசொன்னலஞ்செவிபுகுதலோடு
நீனிதக்கடல்விட்டோங்கிரிநுதனுரிமிர்தலுற்றான். (கருக)

உற்றெறிகடற்கண்மேகமுதித்தெனவெழுந்துசெவ்வி
துற்றிடுமுதமொன்பானுந்தொட்டகட்குழியுக்கையாற்
பெற்றதோர்யாமுங்கொண்டுபெருந்தகைநந்திப்போய்ப்
புற்றவணிந்தகோணைப்புனிதன்முன்பணிந்துகின்றான். (கருஉ)

நின்றபோதமனைந்தகிருதனைநோக்கியன்பா
லன்றிரிசிரமுந்தொட்டவருவிழிச்சுடருமுன்னாட்
சூன்றுறுவாளுமீளக்கொடுத்துக்கோடிசலிங்க
மொன்றுமங்களித்துசசெல்கென்றேவத்தாழ்ந்தொல்லீமீண்டான். 0

மீண்டவன்போகும்போதுவீடுசிகைத்தலையுறாலும்
பூண்டபூந்தழையுமேந்திப்பூசிக்கவருவான்போல
நீண்டமான்மறையோனுகிரிநுதன்முன்வரலும்வெற்பைக்
கீண்டவனவனையந்தக்கிரிவருநீயாரொன்றான். (கருசு)

ஆனொனெழுதுகேட்டவிராவணன்வதனநோக்கிப்
பாறொனும்பரப்பிற்றெய்வப்பதியெங்கும்பணிந்திப்போது
காரணவரக்கர்வாழக்கைக்கடலகவிலங்கைகின்றே
யாரணமுதல்வற்போற்றியரிச்சிப்பான்வந்தேனென்றான். (கருரு)

வந்தனனெனலுமங்கவ்வளம்பதியியல்பேதென்ன
வந்தவூரக்கர்கோழானன்னையாமொருத்திமேனாட்
சுந்தரப்புதல்வன்கோணமலையின்கீழ்த்துணிந்தானென்ன
ரைந்துநொந்துயிரும்விட்டாளென்பானாடொன்றான். (கருசு)

ஏன்னுமம்மொழிநாரீசமிருபதுசெவியும்பாயத்
தன்னுயிர்பதைத்துநெஞ்சந்தளர்ந்துவீழ்ந்தெழுந்தவாய்விட்
டன்னையோவன்னையோவிலிங்கமார்க்களிப்பனையோ
நின்னையுமிழ்ந்தென்னாவிற்றகுமோநிலத்திலென்றான். (கருஎ)

என்றவனிரங்குங்காலையிலிங்கநின்கரத்திலெந்தி
நின்றிரங்குவதொண்ணுதென்றிலிங்கந்தன்னெடுங்கைதாங்கி

வேறு.

ஆனவக்கடவுட்சோதியவிற்குமேனினோக்கி
வானவர் தடக்கைகூப்பிமாலயன்வருந்திக்காண
ஞானமாஞ்சுடரேயெங்கணற்றவப்பயனேயின்றோ
ரீனமாமரக்கனூலீடேறினம்யாமுமென்பார். (கசஉ)

பாரியமறையினுச்சிபரத்துமைபதத்தின்செவ்வி
கூரியவரக்கனூற்கண்டிருவிழுகுளிராநின்றோம்
பூரியனென்னுநல்லோர்நிருதனைப்போலவுண்டோ
வாரியினஞ்சுண்டெங்களுயிர் தந்தாய்வாழியென்பார். (கசங)

வாழியவுலாரேழுமியாங்களுமழியாவண்ண
மாழிநஞ்சுண்டநன்மியதனினுநன்றிதையா
பாழியம்பொருப்பின்கீழ்போய்நிருதன்பா தானம்வீழ
ஆழியின்முதல்வரீயின்றோருருக்கொண்டதென்பார். (கசச)

கொண்டலிற்கரியகூற்றையொருமறைக்குழவிக்காகப்
பண்டிதைத்தருளுமன்றோர்பதங்கடஆறிற்கண்டோம்
மண்டிமெம்பொருட்டாலிந்தவரக்கனைநெரிக்கும்பாதம்
கண்டனமின்றேதென்பாற்கயிலைமாமலையென்பார். (கசரு)

என்றவரிதைஞ்சிப்பூசித்தெண்கணன்முருந்தனத்தத்
துன்றிருக்கதிருந்திக்கட்சோதியும்விளக்கமெந்த
வன்றிரைக்கடல்குழந்தார்ப்பவருந்திரிகூடவெற்பிற்
நன்றுணைத்தேவியோமீர்தம்பிரானிருந்தகாலே. (கசசு)

காலமுமனேகஞ்செல்லரிருதனுக்கடலுணின்ற
கோலவெங்கண்டன்றன்னிற்சிலகண்கள்குளிர்பூவென்னச
சிலமோடிடந்துவெற்பின்றிருவடிக்கிட்டினான
மூலமேயபயந்தியேன்முழுப்பிழைபொறுத்தியென்றே. (கசஎ)

என்றொருசிரத்தைவாங்கியொரிபுரைகுஞ்சிரீக்கிக்
குன்றலில்குருகுதள்ளிக்குடுகெனவீக்கிமுன்கை
நன்றென * வுளகுதாங்கிரம்பினங்கம்பியாக்கி
வென்றிசேர்வீணையேந்திமிழற்றினன்கீதநாதம். (கசஅ)

நாதமங்கெழுந்தபோதுநனியுவர்க்கடற்குமுண்டோ
கோதிலாவமுதமென்னக்குளிரிசையுமையாங்கேட்டுப்
பாதமீதிதைஞ்சியீசற்குரைத்தலும்பரமனம்மை
யாதரிப்பவனைநம்பாலழைத்திபோய்ந்தியென்றான். (கசக)

நந்தியும்விடைபெற்றேகிரளிர்கடற்கீழ்போய்வீழ்ந்து
சிந்தியுசிந்தையானைச்சிவனைத்தனனென்றேத
வந்தமலிசையின்மேகமகிர்ந்துபோவதுபோல்வேத
முந்தும்வாய்தளார்ப்பமுகந்தொறுங்கண்ணீர்பெய்தான். (கரு0)

தானுள்ளமானயோசனைமுப்பதோடு
மானமாட்பகலநான்குயோசனைவடிவத்தோடும்
ஞானமாரந்திரிசொன்னலஞ்செவிபுகுதலோடு .
நீனிதக்கடல்விட்டோங்கிவிருதனுரிமிர்தலுற்றான். (கருக)

உற்றெறிகடற்கண்மேகமுதித்தெனவெழுந்துசெவ்வி
துற்றிடுமுதமொன்பானுந்தொட்டகட்குழியுங்கையாற்
பெற்றதோர்யாமுங்கொண்டுபெருந்தகைநந்தியின்போய்ப்
புற்றாவணிந்தகோணப்புனிதன்முன்பணிந்துகின்றான். (கருஉ)

நின்றபோதமலனந்தகிருதனைநோக்கியன்பா
லன்றிரிசிரமுந்தொட்டவருவிழிச்சுடருமுன்னாட்
குன்றுறுவானுமீளக்கொடுத்துக்கோடிசலங்க
மொன்றுமங்களித்துச்செல்கென்றேவத்தாழ்ந்தொல்லையீண்டான். ()

மீண்டவன்போகும்போதுவிடுசிகைத்தலையுதாலும்
பூண்டபூந்தழையுமேந்திப்பூசிக்கவருவான்போல
நீண்டமான்மறையோனுகிரிநுதன்முன்வரலும்வெற்பைக்
கீண்டவனவனையந்தக்கிரிவருநீயாரொன்றான். (கருச)

ஆனொருநெழுதுகேட்டவிராவணன்வதனநோக்கிப்
பாருளும்பரப்பிறெய்வப்பதியெங்கும்பணிந்திப்போது
காரணவரக்கர்வாழக்கைக்கடலகவிலங்கைகின்றே
யாரணமுதல்வற்போற்றியரிச்சிப்பான்வந்தேனென்றான். (கருரு)

வந்தனனெனலுமங்கவ்வன்மபதியியல்பேதென்ன
வந்தஆரக்கர்கோழானன்னையாமொருத்திமேனாட்
சுந்தரப்புதல்வன்கோணமலையின்கீழ்த்துணிந்தானென்ன
நைந்துநொந்துயிரும்விட்டாளென்பான்னாடொன்றான். (கருசு)

ஏன்னுமம்மொழிநாரீசமிருபதுசெவியும்பாயத்
தன்னுயிர்பதைத்தநெஞ்சந்தளர்ந்துவீழ்ந்தெழுந்துவாய்விட்
டன்னையோவன்னையோவிலவிலிங்கமாரக்களிப்பனையோ
நின்னையுமிழந்தென்னாவிநிற்குமோநிலத்திலென்றான். (கருஎ)

என்றவனிரங்குங்காலையிலீங்ககரின்கரத்திலேந்தி
நின்றிரங்குவதொண்ணுதென்றிலிங்கத்தன்னெடுக்கைதாங்கி

மன்றலங்கயிலைவெற்பில்வாமபானிருதிதிக்கில்
வென்றியஞ்சயம்புவாகவிரிகடல்வண்ணன்வைத்தான். (கருஅ)

வைத்தநீர்ஞ்சுமிழிமாய்ந்தால்நீரதாமண்ணோடேமண்
னோத்திடுமுடலுக்கென்கொலிரங்குவையோர்பால்வாடை
மெய்த்தளிர்ச்சருகூட்டவதனைவெஞ்சுமையோர்பார்
மத்துறப்பிரிக்குமாவிசரிப்புமன்னதுவேயன்றோ. (கருக)

ஓவெனவரற்றின்மாண்டார்க்குறுவதோருறுதியாமோ
தாவறுமுதகப்பேறுந்தானமுங்கடனும்பாவுந்
தேவர்தந்தேவன்கோணைத்திருமலையதனிற்செய்தான்
மேவுமுன்னன்னையந்தவும்பர்தம்வீட்டினும்பர். (கரு0)

உம்பரிக்கயிலைதன்னிலொருபொழுதுமையாளின்
வம்பவிழ்சடையைக்கையால்வகிர்ந்துங்கங்கையஞ்சிக்
* கம்பிதங்கொளலுநம்பன்கண்டுக்கைந்தால்வாங்கிச்
சம்புலின்நீவின்றென்பாற்சாகரத்தெற்றிவைத்தான். (கருக)

எற்றியபோதுகங்கையிலங்கையுத்தரபால்வேலை
சுற்றியதிரைகள் போர்ப்பத்துலங்கலுமதற்குமேலாய்
முற்றிரிகூடநாட்டிமுழையதனாப்பட்செய்து
நற்றியபெருமான்நீர்த்தநடுவுறமுனைத்துநின்றான். (கருஉ)

நின்றவக்கடவுட்குன்றைநினைந்தொருவலஞ்செய்வார்பொற்
குன்றினுஞ்சென்றுதூறுகொடுமுடிசூழ்வதொக்கும்
பொன்றல்லவடிவுகாணப்புறந்திடுமச்சமென்ன
வன்றான்கயிலைக்கொப்பவமைத்ததிக்கயிலைகண்டாய். (கருங)

ஆய்ந்தசீரிடையாலோடியலங்குகாவிரியினீரும்
பாய்ந்தபிங்கலையாலோடிப்பரந்தமாவிலியினீரும்
தோய்ந்தபேராழியின்கட்சுழிமுனைவடிவாய்நேர்புக்
கேய்ந்தவான்கங்கைதன்னோடிசைந்ததிக்கயிலைகண்டாய். (கருசு)

கண்டவிக்கயிலைச்சாரற்கலந்தநாற்றிசைநாற்காத
மண்டனிற்சனித்தபேதமருவுபல்லுயிர்களெல்லாம்
விண்டனிக்கடவுளாயிவ்வெற்பினிற்கங்கைநீர்தோய்ந்
துண்டவர்பாருபத்தினுதிப்பதுதிண்ணத்திண்ணம் (கருரு)

திண்ணலந்தொலையாதின்னுஞ்செப்புவநிருதகேண்மோ
வுண்ணலங்கூரப்பூசையுமாபதிபக்கீவோனுந்

தண்ணிலங்கலுமுந்தெண்ணீர் தருகுவனோனுமன்றோ
ரண்ணலம்பெருமான்மெய்யோடடைவதற்கையமில்லை. (க௭௭)

இல்லையென்றில்லந்தோறுமிரந்திடுபொருள்களேனு
நல்லவைமுக்குறக்கிநாதனுக்கொருகூறீவார்
தொல்லையில்வினையுந்தீர்த்துசோதிபெருலகிற்சேர்வ
ரல்லதுமுத்தியென்னுமரியவீடையமாட்டார். (க௭௮)

மாட்சியங்கயிலையாமிம்மலைக்குநாற்றிசைநாற்காத்
மாட்சியினிலேபூநன்காயருங்கனிகந்தமாதி
காட்சியினுன்கினுன்றிக்கடவுளுக்களித்துணுதார்
சேட்செழிகடற்கணுமையாயவாசெனித்துவீழ்வார். (க௭௯)

வீழ்சடைக்கடவுட்கேழ்ணவெற்பினுச்சிட்டமவீழ்த்தல்
வாழ்தனிமடவாரோடுவசித்தல்கம்பளத்திலவைகல்
கீழ்விடுமலசலாதிகிரியினில்விடுத்தல்செய்வார்க்
கேழ்பெருநாகிலப்பாலிருணரகவர்வீடென்றான். (க௮௦)

ஆனவிக்கயிலைதன்னிலானபிடேகநேரம்
போனகமருந்துநேரம்பூசனைமுடிந்தநேரம்
தேனவிழ்சடையார்முன்போய்த்தெரிசனையிடமுமாகா
காணகரிலத்திலுன்றிக்கடுநடைவலமுமாகா. (க௮௧)

காவணம்பொய்கைபைம்பூங்காவனமாற்குச்செய்வார்
கோவிலுமதிலுஞ்செம்பொற்கோபுரமுதலசெய்வார்
மேவுமெல்லாடைசந்தம்வெண்மணிப்பூணுமீவார்
மூவுலகிறுஞ்சந்தேவர்முடியின்மேலடியும்வைப்பார். (க௮௨)

வைக்குமிகையிலைதன்னின்மாதவம்புரிந்துநோற்றன்
மிக்கமந்திரங்களுன்னல்வீயந்தவருயிர்க்குப்பேறா
யுய்த்துநற்பலியுண்டாக்கலுறுபசிக்குணவுபெய்தல்
புக்கொருதானநல்குலதன்பலன்புகலொணுதால். (க௮௩)

ஆதலாலரன்முக்கோணமெளியதன்றரக்கர்கோவே
பூதலந்தன்னிலிந்தத்தானமேபோலவுண்டோ
தாதலாலின்னுன்னனைகதிபெறப்பலிகன்மாதி
தீதிலாதியுற்றிலிங்கோர்தீர்த்தமுண்டாக்குகென்றான். (க௮௪)

என்னலும்வருணதிகிலிராவணன்கதைகூண்டெற்றத்
கன்னியம்புனீதகங்கையுதித்ததுகயிலைச்சார
லன்னதுநோக்குமாலாமருமறையவனுமின்றன்
மன்னியுய்வன்னசெய்தமாதவமீதுகண்டாய். (க௮௫)

ஆயிரம்வருடங்காசியரும்பெருங்கங்கைதோயுஞ்
சேயிருபுலனுமிர்தத்தென்கயிலாயச்சாரன்
மேயவிண்ணிலவெள்ளம்விரிந்தெனவிரிந்தகங்கை
நேயமோழிணிதோயும்பலனுமார்நிறைகண்டாயே. (௧௭௫)

வேறு.

கண்டநின்கதையினுதித்தகங்கையைத்
தண்டலிலாதபாதாளகங்கையென்
றண்டரும்புகமுகவகிலம்வாழ்த்துக
மண்டிமிப்பொருட்டிவன்னன்னவாழ்கவே. (௧௭௬)

வேறியகங்கையின்கரையின்மீதுநீ
பாரியபலிகன்மமாதிபண்ணெனக்
கூரியகுசையவன்கைக்கொடுத்துமீண்
டாரியன்வாங்கிநின்றமைப்பதாயினான். (௧௭௭)

ஆயிடைப்பிண்டமொன்றாக்கிவெந்துயர்த்
தியிடையிராவணன்செங்கையீந்துரின்
றையடையக்கதிராணுவூன்றியுன்
வாயிடைத்துதித்திவண்வைத்தியாலென்றான். (௧௭௮)

ஆலமர்கடவுளைத்துதித்தரக்கன்மண்
மேலமர்படமுழந்தாள்விளங்கவைத்
தேலமாகதிபுகவெனதுதாயெனப்
பாலமர்பிண்டமும்பரிந்துநாட்டினான். (௧௭௯)

நாட்டியபிண்டத்தைநாரணன்கர
நீட்டியகுசையினானெகிழ்த்திரண்டுசெய்
திட்டியவலதுபங்கிட்டதுபங்குறக்
கூட்டினன்சிவத்துதிக்கொள்கைகொண்டரோ. (௧௮௦)

கொண்டதுபிதிர்ப்பலியினிமுக்கோணமீ
தண்டர்நாயகற்பணிந்தாகச்சேவடி
முண்டகந்தொழுதுநின்னன்னமுத்தியே
கண்டிடவேண்டிரீகடிதுவாவென்றான். (௧௮௧)

வாவெனநிருதனுமெழுந்துமாலுடன்
* சேவினன்கயிலையிற்சென்றுமுன்பணிந்
தோவியநிகருமைபங்கவுன்பத
மேவவென்னன்னக்குவேண்டினென்றான். (௧௮௨)

என்றலுஞ்சிவபதமின்றுன்னனைக்கு
நின்மிடக்கொடுத்தனநிருதசெல்கெனக்
குன்றவில்லுடையவன் † கூறப்போற்றிமுன்
சென்றமாலுடனவன்சிகரிக்கீழ்வந்தான்.

/ (கஅ௩)

வந்தனைமறைஞனுக்கியற்றிமற்றினிச்
சிந்தனையென்னெனத்தானஞ்செய்கெனச்
சுந்தரப்பொன்முகில்சொரிவபோல்வரு
மந்தணரியாவர்க்குமளிக்கின்றனரோ.

(கஅ௪)

ஆனவக்காலையிலானும்வேதனுஞ்
சேனையோடையிருகோடிதேவரு
ஞானமாமறையவராகிநண்ணினார்
தானமீந்திராவனன்றும்புபோற்றினான்.

(கஅ௫)

போற்றரன்பினுகியாம்பொற்பிலிங்கமொன்
மேற்றநால்வேதன்பூதேசவிலிங்கமொன்
றாற்றமாங்கேசவனுருத்திரோசமாய்ச்
சாற்றுபேரிலிங்கமொன்றவன்கைதந்தனன்.

(கஅ௬)

தந்தழமுன்றிலிங்கமுந்தருமுக்கோணமீ
தந்தமோடணைக்கிலுன்னனைமுத்தியா
மந்தரப்புயவெனமறைந்துபோயினா
னெந்தமாயங்கொலென்றிறைஞ்சியேத்தினான்.

(கஅ௭)

ஏத்தியுந்திருமறைதேடற்கெய்திடாப்
பூத்திகழ்திருவடிப்புலையென்னையுங்
காத்திடிநடந்ததோகடவுளையென
வாய்த்திபத்துவாய்தோறும்வாழ்த்தினான்.

(கஅ௮)

வாழ்தருமக்கினிவாயுவிந்திரன்
சூழ்தருதினசுதொறுங்கயிலைச்சுற்றினுந்
தாழ்சடைப்பினாகிபூதேசன்றாரணி
யேழ்புகழீருத்திரவிலிங்கந்தாபித்தான்.

(கஅ௯)

வேறு.

தானிறைஞ்சியதன்மையால்
ஞானநம்பினநண்ணினான்
கானயாழொடுகல்வியா
லானமில்லிசையோதினான்.

(க௧௦)

ஓதியோதியுணர்ந்துணர்ந்
தாதிகோதியநாகியின்
மேதிலாவிடையெற்கென
வேதராவணன்மீண்டனன். (ககக)

மீண்டராக்கதர்வேந்தன்மாப்
பூண்டதேர்மிசைப்புக்குரீன்
காண்டருங்கடமுங்கடந்
தீண்டிலங்கையுளையினான். (ககஉ)

எய்தராக்கொதிர்புகுந்
தையனுற்றனனமெனக்
கைகுவித்திருகாரொழா
மெய்யுவப்பொடுமேவினான். (ககங)

மேவுமிக்கதமெய்ந்நல
மாவதொக்கவறைந்தனந்
தேவனுற்றதிருப்பதிப்
பாவகத்தியல்பன்னுவாம். (ககச)

பன்னுமீசர்பதிக்கதை
மன்னுதூல்வழியேமனத்
துன்னுவார்சிவலோகமீ
தன்னவானவராகுவார். (ககரு)

தரிசனமுத்திச்சருக்கம் முற்றிற்று.

—
ஆதிருவிருத்தம் - ௩௧௬.

—
திருநகராச்சருக்கம்.

வாருலவுமுகிழ்முலையுமுத்தரியமணிப்பட்டிமலர்க்கண்ணோக்குங்
காருலவுசரிமுதுமொருபாகந்திருமேனிகலந்துதோன்றச்
சீருலவுநதியரவுமுகிமுடிமேலொருபாகஞ்சிறக்கத்தோற்று
நீருலவுகயிலைமலைப்பெருமலைமறவாதென்னினைவுநெஞ்சம். (க)

நெஞ்சகத்தில் வஞ்சமிலாத் தசரதன்பாற்றிருமாய் னெடுவெண்
பவ்வத், தஞ்சனக்குண் மெனச்சிறந்து கோசலைதன் வயிற்றுதித்தம்
கயோத்தி நாட்டிற், குஞ்சரத்தின் வினையாடிச் சானகியை மணம்

புரிந்து கூனி செய்த, வஞ்சகத்திற் கைகேசி மதிமுறையால் வீதி முறையே வனத்தி லேகி. (உ)

கிள்ளையெனு மொழிவனிதைச் சானகியு மிலக்குமனுற் கிளர்ப்புஞ் செங்காற், பிள்ளையெனு மிளங்காளை யிராமனுமாய்த் தனிவனத்தே பிடிக்கு நடுளிற், கள்ளவிழிச் சூர்ப்பனகி யிலக்குமனை வலிதுறுமக் காமந் தின்னும், துள்ளிவிழ மூக்கறிந்த காரணத்தை வேறென்றாய்ச் சொல்லி நின்றாள். (ங)

நின்றடமெய்ப் புயத்தழகுக் கிணங்குமிரு தனத்தொருத்தி நிமி ர்ப்புங் காவிற், குன்றனையா ருடன்புகுது மவளையுனக் காமென்ற சூரி ப்பி னாலே, கன்றியெனைச் செய்தகுறை யீதெனவே கீன்றுரைத்த கடும்பொய் யந்த, வென்றிதரு மிராவணனைத் தின்றுமிழ வொருகூற் றம் விடுத்துயீண்டாள். (ச)

மீளாதவிரகமதிபரவுதலாலிராவணனும்வினாவினேகி
மூர்ளாதுபொய்ம்மானாய்வனத்திடையேமா துலனைவரவிட்டந்த
நர்ளாதிதனிற்சென்றுசீதைதனைக்கொணர்ந்துசிறைநண்ணிவைத்த[ம்
தாளாண்மைதனிலிழந்தானிராகவன்கையம்பொன்றற்றலைகள்பத்து

* பத்தனமுமெத்திசையுமிலகைநகராசனமும்பரிதிசூழ்ந்த
முத்தலமுமாசரிமைவிபூஷணற்குமால்கொடுத்தமுறைமையாலிவ்
வித்தகனை மதியழிக்கவிராவணன்ஹன்பிரமகத்திமேவமாழ்கிச் [ன்.
சுத்தமணித்தென்கயிலைப்பெருமானையிராமனுடன் ரொழுதான்கண்டா

கண்டகைய விராவணனை முன்விரலாற் பொருதாளுங் கருத்து
மற்றப், புண்டூரிக மலர்த்தாளு மொருபாக மமர்த்தாளுந் புனிதத் தா
ளுந், துண்டமதி தரித்தாளுங் கோடர மிருந்தாளுந் துலங்கித் தோன்
றக், கொண்டல்வி மதிபோல வுளமதியுந் தெளிந்துவிழி சூளிர்ந்து
நின்றான். (எ)

நின்றுகர சரணங்கள் கம்பித்து மயிர்பொடித்து நினைவுண் டா
கித், துன்றுமதி*யொளிகண்ட கார்தமென விழித்துணைநீர் துளிக்க
நோக்கிச், சென்றபகை நிருதன்பாற் கறுத்தமலர்ச் சீர்பாதஞ் சிறந்
து தோன்ற, வின்றடியேன் பெற்றபய னிமையோரும் பெற்றனரோ
வென்றான் போற்றி. (அ)

போற்றிதிருபுர தகனகலாந்தகாமததகனபுனிதாபோற்றி
போற்றிகரகாபாலதானவசங்காரகரபுனிதாபோற்றி

போற்றியுரகாபரணவரியதளகயிலைமலைப்புனிதாபோற்றி
போற்றியசயபோற்றிதிருகுலதரபோற்றிபோற்றியென்றான். (க)

என்றென்று துதித்திறைஞ்சி * விபூஷணனவ் விராமனெனும் மீய
ம்பேருள்ள, ஞன்றென்று மலர்ந்தவிரு கோகனகம் போற்றியிதழ்க்
குமுதம் பேணி, நின்றிங்கோ ராலயமிக் கியற்றுதநம் வினேதீர்த்த நிம
லற் கைய, நன்றென்றுன் னருள்புரிந்தா லதுபோது மென்றவனு நல்ல
தென்றான். (க0)

நல்லமதி வைகாசி நற்குருமான் றலைதிங்க ணலத்த வோரை, சொ
ல்லியமுற் பக்கமுறும் பஞ்சமியி னுட்கொண்டு தொகுத்துக் கோயில்,
வல்லவசிட் டனைத்தொழுது தெய்வநா யகன்றனது வடிவந் தீட்டி,
யல்லிமலர்த் தாள்போற்ற வேண்டுமென வவன்செய்வா னன்பு கொ
ண்டான். (க1)

கொண்டலுறு மின்போல விராவணன்றன் காட்சியினும் குலவு
மேனி, யண்டொலாம் படத்தெழுதுந் திருவுருவை வசிட்டமுனி யழ
கு கூரத், தண்டவளச் சித்திரவோ டலம்புரியா விபூஷணனும் தாழ்ந்
துள் ளன்பாம், கண்டருளிக் கோயிலின்கண் ணமைவித்தான் ஞான்
விழி கலுமு மார்பன். (க2)

பன்னகத்திற் றிருமானின் னடிபோற்றுந் தென்கயிலைப் பரம
வீசர், சன்னிதிக்குட் டிருவுருவில் யோகினியைச் சூலினியைத் தாபித்
தோங்கும், பொன்னதிக்குன் றெனுமச்ச கேச்சுரத்தை வலம்வந்து
போற்றி செய்து, பன்னகத்தி னிராமனுடன் விபூஷணனும் விடைகொ
ண்டான் பெற்றி யுள்ளான். (க3)

உள்ளமுடன் விழிகுளிர்ந்தார் சந்திரஞ ரியர்முனிவ ராகாரானோர்,
தெள்ளியவர் கொழித்திறைஞ்சி மண்ணுலகத் தனில்விண்ணோர் தெரி
சித் துற்றார், கள்ளமுடன் கொல்களவு கட்காயங்குருநிர்தை கைவிட்
டேனோர், வள்ளலையு மடிபோற்றித் தள்ளரிய துயர்மாற்றி வணங்கி
வாழ்ந்தார். (க4)

வானவர்கடொழுங்கோணையண்ணலையுந்தேவியையும்கீழ்த்துமுன் னுட்
டேனையமொழிக்கங்குற்கரிபுதல்வனன்பினொடுசெய்யசாம
காணமதனாறுதிக்கும்படிகரத்திற்றரித்திரிமகத் தலத்தைக்கண்டே
யானசசங்கீதீனெனுங்கந்தருவனதைக்கவர் தற்காசையுற்றான். (க5)

* “விபூஷணனும் விபூஷணனவ் விராமனென்னும்” என்பது
உம் பாடம்.

† உலம் - யாழ்.

உற்றவிதாருசமயம்பார்த்துந் திருந்தவனிராமனுயர்வெங்கோலா
 ஸ்ரீமதீபோத்தினிநகவர்துமானுடவடிவாகியிணையில்*கிரிப்
 பொற்றையெய்திக்கங்காசங்கமப்புணரிநதியாடிப்பொருவிலாத
 பற்றொடரன்றனையேத்திவினாகானந்தனைப்பண்ணினான். (கக)

பண்ணுதலுஞ் சிவபிரான் மகிழ்ந்துவெளிப் பட்டுசுசங் கீதனை
 ப்பார்த், துண்டென்கிழந்து நீவினா கரனாய்நின் றிசைத்தமையா லோ
 னுக்கு மிங்ஙன், மண்ணவர்கள் புகழ்வினா பணமெனும் பெயராக மற்றி
 ப்பாங்க, ரொண்ணில்பத லமுளவிக் காட்டைவெட்டி நகராக்கெண்
 றியம்பிப் போனான். (கள)

போனவரன்மொழிப்படியச்சுசங்கீதன்காட்டைவெட்டிப்புரமதாக்கித்
 தானுழிந்தவாலயங்கடீனையுமெழில்பெறப்புதுக்கிச்சனங்கடம்மை
 யானகுடியாயிருத்திருகுலேசாடிபரவியருள் பெற்றேகி
 மாணிலமெலாம்புகழத்தனதுலகந்தனிலடைந்துவாழ்ந்தானன்றே. (ர)

வாழ்வுதரு தென்கயிலைப் பெருமான்பொற்றிருக்கோயின் மவுலி
 பேணி, யேழுமுகி லுங்கனக மழையுமலர் மழையுமெழு தியற்றி
 நின்ற, பாழிவரை முழக்கொலியு மிமையோர்கள் பரவொலியும் பயி
 ன்று வாழ்த்தச், குழுதினாக் கரத்திற்செழுந்தாளம் பொழிந்தோ
 லச் சுருதி செய்து. (கக)

சுருதிசெயுமந்நாளிலொருநாளோராயிரம்பொற்சோதிமாறாக்
 குருதிபொழிமாணிக்கக்கண்ணாடிகருமையுட்கொள்வபோலப்
 பரிதிசூடபாற்கடலுட்புகுந்துகுணபாலுதயம்புரிந்ததோற்றங்
 கருதின்முழுமாணிக்கக்கண்ணாடியைவிடுத்தகாட்சிபோலும். (உ௦)

காட்சிதருந் திரோதவுகஞ் சென்றுதுவா பரயுகமும் கலந்த வந்
 நந், சேட்கடல்குழ் புவியனைத்துந் தொழுங்கயிலைப் பெருமான்
 பொற்றிகழ்ப்பூத் தஞ்சத், தாட்கருதும் வானவர்கண் மானவர்போல்
 வந்திறைஞ்சித் தவஞ்செய்தேகு, காட்கருதும் வடமொழியின் புரா
 ணநடையிவ்வளவு நடத்தி னேமால். (உக)

நடமருவுதிருப்பாதார்திருப்பாதவருட்கயிலைநாதர்தோற்றந்
 தொடைமருவுமெய்ஞ்ஞானச்சுந்தரன்சொற்செந்தமிழாஞ்சுருதி தன்
 லிடமருவுதில்லைச்சிற்றம்பலமேமுதலெடுத்தவெத்தானத்துங் [னி
 கடமருவுமுதமெனக்காணலாமென்பதனுட்காண்மின்காண்மின். (பு)

* கீரிப்பொற்றை - கீரிமலை. இது யாழ்ப்பாணத்தின் வடபாஸி
 லேயுள்ள ஓர் சிவஸ்தலம்.

காண்மின்க டென்கயிலைப் * பெருமுன்றன் நிருமேனி சுருது
மின்கள், பேண்மின்கள் சந்நிதியிற் புகுமின்க டொழுமின்கள் பேணு
மின்கள், கேண்மின்கள் கயிலாச புராணமெனுஞ் சிவகதையைக் கிளை
களோடும், வாண்மின்க ளுய்மின்க ளஞ்செழுத்தை மறவாது வாழ்த்து
மின்கள். (௨௩)

களபமதக்கலுழிவரையுரிசெய்தருள்கயிலாயர்கமலபாதம்
புளகமுறமனதினைப்பவநயனவுதகதுளிபொழிவபோல
விளகுகடல்பரவுதினாவிடுவதிலையெறி துளியோடேறுசங்க
வளையுதவுதராளரினாசி திறிநினை தரும்வளமைமலையினுள்ள. (௨௪)

உள்ளநிலு பொடிபடுத்துந் திரிகையெனத் திரியுமதி யுளத்தி
னோடும், பள்ளமுறப் பாய்புனல்போற் சஞ்சிதத்தின் வழியொருகும்
படிவந் தீட்டிக், கள்ளவினை தீர்த்துமுத்திக் கதவெவர்க்குந் திறக்கூந்
தாள் கங்கை வேணிப், பிள்ளைமதி முடித்ததிருக் கயிலையரன் றுள்க
ளெனப் பேச லாமே. (௨௫)

மேதினியின்மச்சேந்தியத்துண்மாதமுனிவிதித்தவிந்த
வாதிபுராணக்கதையுமன்றியும்பின்னடந்தகதையனேகமுண்டா
னீதியினக்கதைகருதித்தென்கயிலைத்திருப்பதியினிலைமைபெல்லா
மோதுவன்செந்தமிழ்தூற்றொடைமுறையானடைமுரசே ருலகமீதே.

தேவரினம்பரவுசிவலிங்கமதுபூசிப்பத்தினமும்வெவ்வே
றுவலினொற்றித்தங்காசமனங்கொண்டதற்பினமுதுசெய்வா
னுவலவன்பெருந்தீவிற்கங்கைநதிக்கையிருந்துஞாலங்காக்குங்
காவலவன்பரிதிசுலத்தொருதலைவன்மனுரீதிகண்டசோழன். (௨௬)

சோணடுமுதலியதென்மதுவைடமதுகாயெனச்சொல்லுநாட்டிற்
சாணடும்பிறர்க்கமையானிலமடந்தைதனைவரைந்ததகுதியாலு
மாணுகுந்திறத்தாலுமபயனெனும்பெயராலுனமயனென்றுங்
கோணுதகருணையினுலன்னையென்றுமபல்லுயிர்க்குஞ்சுறலாமே. (௨௭)

கூறுநவகண்டத்துச்சிவதானமனேகம்பொற்கோயிலாக்கிப்
பேறுதரமுடிதரித்தவராமதேவனெனும்பெரும்போர்வேந்தன்
மாறில்புராணக்கேட்குமொருநாளிற்புரோகிதன்மேய் வருத்தமாகி
வீற்பயனவைக்குத்தான்வாராதுமகனைவரவிடுத்தான்மேலோன். (௨௮)

வேறு.

மேலமச்சேந்தியபுராணக்கதையைமேலேட்டி
ஹூலமைத்தக்கடையாளறுவற்சிசெய்துபடியாமல்

* மோனைத்திருமேனி என்பதா உம் பாடம்.

ஞாலமும்றுஞ்சிவதானக்கதைதாதைநவின்மதற்குட்
கோலீமுற்றகுறையென்றுகுமானதுபடித்தானே. (௩௦)

படித்தபொழுதிருசெவியும்பாட்டுதவுஞ்சுவையமுதல்
குடிக்குமிருநீவாகிக்குடிகொண்டதெனக்கேட்டு
முடித்தலைநேர்கம்பித்துமுகமலர்ந்துமயிர்ப்புறங்கள்
பொடித்துளமுங்கனிந்துருகிப்புளகமெறிந்துகாசெய்வான். (௩௧)

செய்தவத்தின்வடகயிலைத்தன்னினுமித்தென்கயிலை
யையனுக்குப்பதியானவருங்காதைசொல்லாமற்
பொய்தனைத்தான்பொருளாக்கும்புரோகிதன்பாணீமகவாய்க்,
கைதவத்தாலிப்பிபெறுங்கதிர்த்தாளம்போல்வாயே. (௩௨)

வாயிருந்தசுதுமறைநூல்வளங்குலவுஞ்சீவனியும்
பேயிருந்தகாட்டிருந்துபெருந்துயரந்தீர்த்தருளும்
வேயிருந்தமணியரசர்விகிரணமுடியிருக்கு
மாயிருந்ததவன்பானியவதரித்தாயரனருளால். (௩௩)

அரவணிந்ததென்கயிலையமோசன்கதைநீயும்
கரவணிந்துமொழியாமற்கட்டுகாசெய்யெமக்கென்று
பரவணியாபுயிர்க்குத்தம்பண்டிதநீயெனவனைத்துந்
திரவணையுமிட்டிருத்திச்செவிதாழ்த்தான்மனுவேந்தன். (௩௪)

வேந்தனுக்குமனங்குளிர்ந்துவியப்புவரவேதியன்மச்
சேந்தியமாம்புராணமதுதெரிந்துபாபத்திறல்வேந்தன்
கார்தமுங்கூருசியும்போற்கருத்துற்றுவன்செவிக்கிப்
பேரந்தவமுதிதுவல்லாம்புறத்தமுதம்பொருந்தாதே. (௩௫)

ஐதபனைக்கண்டவிருளதுபோலவஞ்ஞானஞ்
சேதமுறுவனத்தரசன்மென்கயிலைப்பெருமான்மேற்
கதலினுல்லமந்திரியைக்கருத்துருகியழைத்தருளி
யேதமிலாத்திரிகோணமிறைஞ்சுதம்போயினிதென்றான். (௩௬)

என்றதிருமொழிகேட்டமந்திரியுமிதுமிகவு
நன்றென்றுமனுவேந்தனுமரசும்படையுந்
துன்றுபுதல்வருக்களித்துத்தொகுதிபலவுந்நிறுத்தி
யுன்றுமாக்கலம்புகுவானலைகடனீர்க்காவந்தான். (௩௭)

வந்தரசன்மந்திரியைவருகெனலுமவனும்போ
யந்தவான்மீரிகோணத்தாலயத்திற்கனகசிலை
சுந்தரவாரிக்கையிற்றொகுத்துமாக்கலத்தேற்றிச்
சிந்துலீன்பாற்போந்துதன்பின்செல்வாராரிறுவித்தான். (௩௮)

நிறுத்துமமைச்சணுந்தானுநெடியமாக்கலத்தேறிப்
புறத்துடிகத்துஞ்சேனைப்பரிசனங்கள்புடைசூழல்
செறித்தகரையும்மனமும் * திமிலிடைப்பூங்காவனத்துட்
குறித்தமலன்பதநோக்கிக்குவித்தகரத்தினிதிருந்தான். (௩௯)

திருந்துவடகயிலையின்முன்சேடன்மணிப்படம்விரித்துப்
பொருந்தியபின்னாசையின்னும்பூண்டலேரீர்ப்புறம்வழியாய்
விரித்தககிர்த்தென்கயிலைமிசைநோக்கிவருவதென
வருந்தருணப்பாய்விரித்தங்கலங்குலம்பலவிடுத்தார். (௪௦)

விடுத்தவறுபதமுடைத்தாய்மென்கமலமீதோடி
யெடுத்தவிசைக்காமரங்களிசைத்துப்பரிய்தலைக்கொளலா
னெடுத்தமுடித்தென்கயிலைநிலலர்பதமலர்தேடித்
தொடுத்தெழுந்தவளியினம்போற்றொடருமாக்கலங்கொல்லாம். (41)

கலனோடத்தியோயோடுங்கடலோட்டங்ககாகண்
நிலனோடுந்திசையோடுநிலவெறிக்குங்குடைவேந்தன்
புலனோடுவிழிமலர்ந்து† பூதேசன்மென்கயிலைத்
தலனோடுமனந்தொடர்த்தனதுகாங்குப்பிரின்றன். (௪௨)

நின்றிருந்தகலன்விடுத்தநெடியகரைப்புறத்திறங்கிக்
குன்றிருந்தபுயம்புளகித்தெதிரிறைஞ்சிக்கூறுவா
னன்றிருந்தீர்வடகயிலைத்தென்கயிலையடியேன்மு
னின்றிருந்தொன்னுளத்திலிருந்தவருநீர்தாமோ. (௪௩)

நீர்தாங்குபகீரகியுநிலந்தாங்குவிடதரமுங்
கூர்தாங்குயிளம்பிறையுங்குடிதாங்குமுடிதாங்கி
வார்தாங்குமுலைத்தளவடந்தாங்குமுமையொருபாற்
சீர்தாங்குந்தென்கயிலைத்திருப்பதியென்றவப்பேறே. (௪௪)

தவப்பேறுநன்பேறுந்தன்பேறுமில்லாதே
னவப்பேறுய்த்திரியாமலறிந்துதொழப்பெறும்பேறே
சிவப்பேறுமிதழுமுதச்சிறப்பேறுமொழிவனிதை
யுவப்பேறுந்திருமேனியுடன்பிரியாப்பெருமானே. (௪௫)

மானிருக்குயிடத்தோடும்வலத்தோடுங்கயிலையினீர்
கூனிருக்குமதிமுடித்துக்குடியிருப்பதறியாம
லூனிருக்கவுயிரிருக்கவுரையிருக்கநாவிருக்க
யூனிருக்கவின்றளவுமேத்தாமலிருந்தேனே. (௪௬)

* திமில் - வேங்கைமரம்.

† பூதேசன் - சிவன்.

தேனோயுரினமலர்த்தாடெழிசித்தேனெனதுவினை
தானேவிட்டகன்றதெனத் * தபதிமுகமதுநோக்கி ,
வானேயுந்திருமலைமேன்மணிக்கோயிலியற்றுகென்று
கானேயுந்தாதுகித்தார்க்காவலவனருள்புரிந்தான். (௪௭)

புரிந்தவளப்பொறிமேனிப்புண்டரிகம்பண்மபிடித்
துரித்தவற்குத்திருக்கோயி † உபாநுதிதாபியுட
னிருத்தியருட்க்யிலேசற்கியற்பூசைபுரிவித்துத்
திருத்தியபிசுசமனஞ்செய்தமுதுசெய்திருந்தான். (௪௮)

செய்தவத்தினெறிதருமச்சேந்தியபுராணமது
கைதவத்தாற்கோயிலெங்குமெழுதியநற்கதைமிகுந்து
மெய்தவத்தாற்பொற்றுகட்டின்மேய்த்தெழுதியாய்ந்தமையா
புனைக்கும்பொற்கோயிலாகவுஞ்செய்தினிதிருந்தான். (௪௯)

இருந்தபுகழ்மனுவேந்தனினத்தொடுமந்திரியோடும்
விரிந்தகடற்றரங்கமெறிவெற்பினடிகீழ்வந்து
* தெரிந்ததொருகிணறுகண்டுசெம்பொனதற்கிடைகுவித்துப்
புரிந்தபெருங்காவல்செய்துபுனிதனுக்குப்பொன்னென்றான். (௫௦)

† என்றனைபதிருமேனியிராமதேவனுமகிழ்ந்து
நின்றரன்பால்விடைகொண்டுநெடியகடல்கடந்தேகக்
கன்றமைத்தகரத்திருமால்கமலனிமையோர்முனிவர்
குன்றமுற்றபெருமானைக்குறாகழற்றாடொழுதனரோ. (௫௧)

தொழுதுவரப்பரமன்னனிருகவசஞ்சூழ்ந்தெதிர்த்த
பொழுதுகவசமுமகற்றிப்புகுதுமவனையுந்தூர்து
பழுதில்லமலுமன்னன்படியாளுந்திகிரியென
வெழுதரியபரிதிகிழக்கெழுந்தபொழுதெனவிருந்தான். (௫௨)

இதூந்தவஞ்செய்மனுவேந்தனியற்றியபொற்கிணற்றருகே
பொருந்தியதாதுகியொன்றுபொலிந்தவன்புரிதவத்தாற்
றிருந்தியபூதமுமதுன்கீழ்ச்சிறந்ததந்தசெம்பியர்கோ
னருந்தனயற்காசினித்துப்பரகதிபோயடைந்தானே. (௫௩)

அடைந்தவநாளிலங்கைவலமாகவந்தவொருமறையோன்
கிடந்தசெம்பொற்கிணற்றருகேதுயிலுதலுங்கினர்பூத

* தபதி - தச்சன்.

† உபானம் - கோபுரத்தின் கீழ்ச்சித்திரவரி.

‡ என்பு-சூரியன்.

நடந்தவனையெழுப்பியுங்கணுவலந்தீவுக்கரசுள்
கடந்தூட்டினீந்திமுன்னிக்கயிலைமலைக்கெய்தினான்.

(௫௪)

எய்தியரற்காலயமுமியற்றியவர்க்கனேகம்பொன்
பெய்துகிணற்றிடைமுடிப்பெருங்காவலெனநிறுத்தி
வையகத்திற்போந்துகலிவருதலின்முத்தியிலைடந்தா
னையவவன்புதல்வனுக்கீதறைகவெனவதைந்ததுவே.

(௫௫)

அதுமொழிதன்செவிப்படலுமருமறையோன்றனியெழுந்து
முதுகடலுங்கடந்தந்தமுடிமன்னன்றலிக்குமான்
விதிமுறைசெய்குளக்கோட்டனுடன்மறையோன்விளம்பவவன்
பதியரசுதன்மகற்குப்பாலித்திப்பால்வந்தான்.

(௫௬)

வந்துகடல்கடந்துகரைமருங்கணுகித்தென்கயிலை
யிந்துமுடிப்பெருமானைச்சந்தரித்செய்தெதிர்தொழுது
புந்திரெகிழ்ந்துருகியிர்ப்புறம்பொடிப்பவிருவியுஞ்
சிந்துபுனல்பெரிதொழுகச்சிவாயநமவெனப்பணிந்தான்.

(௫௭)

தானேதன்றனக்கிணையாந்தனிமுதல்வியருகிருப்பத்
தேனையும்லர்வனஞ்சுமுதென்கயிலைமீதிருக்கு
மானேயுங்கரத்தானேவல்வினையின்குறும்பறுப்ப
யானேயமுடனிறைஞ்சுவெத்தவஞ்செய்தேனென்றான்.

(௫௮)

தேனிலவும்பொன்னிதழிச்செழுமலரும்பகீரதியுங்
கூனிலவுமுடித்தசடைக்கோணமலைப்பெருமான்தன்
வானுலகுமண்ணுலகும்வந்துதொழத்திருப்பணிக
டானுலகிற்செயநினைந்துதமனியப்பொற்கிணறுற்றான்.

(௫௯)

உற்றவனைப்பெரும்பூதமெதிரிறைஞ்சியுனைப்பாயந்த
கொற்றவன்றன்செப்பேடுங்குறியுமிதுவெனக்கொடுப்ப
வுற்றதனமெடுத்ததனுக்கிருமடக்கேயொளிவிடும்பொன்
முற்றுதிருப்பணிக்களித்தான்நன்கரத்தான்முடிவேந்தன்.

(௬௦)

வேந்தனுமந்திரியும்போய்விமலர்திருப்பணிக்காக
வாய்ந்தமலைமுறித்தசிலைவரும்படிக்குவழிவேண்டிக்
காய்ந்தவரகீகன்றலைநாளுடைத்தகடல்வழியடைத்துப்
போர்தப்படிக்கடியதன்புறமேறித்தெரிசித்தான்.

(௬௧)

பெரிசித்தான்கலியுகநாட்சென்றமறைவானவொன்
றொருசித்தம்பாசுபதமறையோனாயுரவோனும்

*பரசித்தான்வணங்கிப்பகூர்கிரணுகமத்தின்வழி
புரசித்தம்பூண்டவரைப்பூசனைசெய்துயமினென்றான். (௬௨)

என்றுமகாமண்டபமுமெழின்முதன்மைமண்டபமும்
குன்றனையகோபுரமுங்கோவில்பலசாலைகளு
நன்றிபெறவமைத்தருளிநாயகிக்குப்பொற்கோயில்
வென்றிபெறச்சமைக்கவேண்டுமெனவுரைசெய்தான். (௬௩)

உரைசெய்தபடிதவறாதுயர்ந்தபடிகுலத்தவர்பொன்
வரைசெய்ததெனக்கோயின்மண்டபஞ்சூழ்மதில்செய்தார்
† பிளைசெய்தவமுதமொழிப்பிடியன்னமென்னடையைத்
தரைசெய்தபுண்ணியம்போற்றாபித்தான்மனுவேந்தன். (௬௪)

தன்னுண்மைக்குவஹ்மயிலாத்நிவேந்தன்வடகயிலை
மீன்றோங்குவடெனத்தென்கயிலைக்குவேண்டுமென்ப
பொன்னாஞ்சிகரமும்பொற்கோபுரமும்பொருத்தியதற்
பன்னாகங்கவித்ததெனமவுலிகளும்பலசெய்தான். (௬௫)

செய்தபடிக்காயிரம்பொன்றென்கயிலைமீதிருக்கு
•மையர்தமக்களித்தருளியலங்காரநிலங்கொண்டு
வையக்கமெண்ணயில்குழிமணிக்கோயிலியற்றியதிற்
றுய்யதிருமாயனையுந்தாபித்தான்ரோடைமார்பன். (௬௬)

தொடைபுனைவேதியர்முதலாந்தொல்லோர்க்குமெல்லோர்க்கும்
படியில்வினைப்பயந்தீர்க்கும்படிபாவநாசமென்னுந்
தடமதுகண்டதற்கருகேதனிமுதல்வனீராடு
மிடமருவுமண்டபமுயியற்றுவித்தான்செய்தருமன். (௬௭)

தருமசேரிதவறாததனிவேந்தன்சிவபூசைக்
கருமநெறிபுரிவதற்குக்கலைமறையோர்தவமுனிவர்
வருபவர்வந்தாறுதற்குந்தனக்கொருமாளிகையாகப்
பெருமதியந்தவழ்மாடகூடங்கள்பெரிதமைத்தான். (௬௮)

அமையாததாங்கமெழுந்தார்ப்பரிக்குங்குணகடலுஞ்
சமையாவக்குடகடலுஞ்சந்திப்பப்பந்தித்துச்
சிமையாதிமலைநிறுத்துஞ்செய்கையெனமதிணிந்துதி
யெமையுள்ளங்கயிலாயற்கெவ்வகையுஞ்செய்தமைத்தான். (௬௯)

† அமையனையதிருத்தோளினணங்குபிடியன்னநடை,
யுமையையுமைநாயகனையொளிபெறவேதொழுதேத்திச்

* பரசல் - துதித்தல்.

† பிளை - பங்கு. அமை - மூங்கில்.

சமையமுதலாகியமெய்ச்சைவநெறிதழைத்தோங்கச்
சிமையமுடித்தென்கயிலைத்திருமலைக்கீழினிதிருந்தான்.

(௭௦)

இனிதிருக்குடம்நாளிலெந்நாளுந்திருப்பணிக
ணனிதிருத்தித்தென்கயிலைநன்னகருந்திருத்துவித்துக்
கனிதிருத்துமலர்க்காவுக்கடிதிருத்துமணிமறுகும்
பனிதிருத்தும்புனல்வாவிபஃமடமும்பயில்வித்தான்.

(௭௧)

வித்தகஞ்சேர்மலர்ச்சோலைமென்பீலிபசுங்கலப
மத்தர்திருக்கோபுரந்தன்னணித்தலையின்மணிக்குடு
வைத்தகயிலையின்வாயில்வாய்ப்புரிசைவாழிநிரண்டு
பைத்தலையகடல்சிறகாய்ப்பயிலுமலைமயில்போலும்.

(௭௨)

மயிலினங்கண்டமாடமதுகரங்கள்சுருதிசெய்யக்
சூயிலினங்கள்சூழலிசைப்பக்குளிர்கவரிகமுகசைப்பப்
பயிலிதழிபொன்னளிக்கப்பசுஞ்சோலைதலைதுளக்கக்
கயிலைமலையிருந்தவளங்கவிதைபுரைக்கடங்குமதோ.

(௭௩)

உரைத்தவளக்கோயிலவவோதுகளுத்தாரமுற
நிரைத்துலவுகாலசைப்பநிறையேரிதனியுலவு
வரைக்கலைவெண்மதியுடையாரனுதினமுமிருப்பமறை
* யிரைத்தபெருங்கோணநகரிடபமெனவுரைசெயலாம்.

(௭௪)

உரைவிரிந்தமறையோர்களோமவனன்முன்னிருத்தி
நிரைவிரிந்தகனன்மீதுநிறைத்தபலவாகுதியால்
விரைவிரிந்தமலர்க்காவின்மீதெழுந்தபுகைப்படலங்
கரைவிரிந்தகடலருந்தக்கனம்விரிந்ததெனலாமே.

(௭௫)

ஆமேயவிலைதேடியண்ணந்துபலகூடிக்
காமேவுமலர்ப்புண்ணக்கடிநிழல்குழந்தோம்
பூமேவுமதிலொருவன்புனிதனுளனதனாலங்
கோமேதகமாலுங்குருந்துமடவாருமொக்கும்.

(௭௬)

குடத்தலையமலர்க்கோங்கின்குளிர் தாதையறுதாளா
லுடைத்தவளியினஞ்சோலைபூடெழுந்துநிரிவதெல்லாங்
கடைத்தலையோர்தமைநீக்கிக்காவலர்கண்ணலரந்தவர்பால்
விடுத்தபலனுதொழும்விரைவெனவுமுரைசெயலாம்.

(௭௭)

செய்யவீதழ்ச்செங்குவளைச்சீறுதாளின்மீதுயர்ந்த
துய்யுமலர்க்காயாவிற்கூழ் + தோன்றியலர்சொரிதேன்

பையநவின் றுயின்மாயன் பங்கயச்செங்கரமதன
னெய்ப்பொழியுந் தழல்வேள் விரிகர்க்குமலர்க்காவினமே. (௭௮)

இனயின்முன்செலும்பறவையிருங்காணில்விழுந்தரந்தத்
தனதனவென்றளிபாடத்தமா மறுத்தலைத்தபடி
கனகமுடிமனுவேந்தன்கூற்சேனைப்பலருலமும்
வினவுமெதிராமொழிபோலவிரவுமிளம்பூங்காவே. (௭௯)

பூங்கதலிக்கரும்பினஞ்சூழ்பொன்மாடத்திழையவெயி
றாகியபின்சிறகோதித்தலைமடங்கும்பெடையன்னம்
பாங்கிருந்தவெகினமணம்பாவித்ததென்றெண்ணி
மாங்கனியின்சாறெறிந்துமஞ்சளவினையாடுமந்தி. (௮௦)

மந்திரியின்முகங்கோடாமலர்ந்தமுகவரசனிடைப்
புந்திமகிழ்கவிபாடிப்புறம்புலவொனலாமால்
முந்தமலர்முகந்தோற்றமுதுபலவிந்செல்லாது
கந்தமலர்முகங்காட்டுங்கமுகிலளிசெல்லனவே. (௮௧)

வேந்தரருங்காவலிடவேண்டேமியாங்காமனென்றுந்
தாயந்தவிளம்பிறைமுடித்திருவடிக்காமலென்றுந்
வாயந்தகுழிற்சின்னமுந்தன்மலர்ப்படையுமவைத்ததனுட்
போந்தபெருஞ்சோலையெங்கும்புகுந்துமதன்காப்பிடுவன். (௮௨)

வேறு.

காப்பிட்டலர்வாடளியினங்கள் களிகொண்டசோகின்மலர்பாய
மீப்பட்டன்னமேற்பாயந்துவெடிக்கும்பலவின்சுனைத்தேனும்
சூர்பிட்டொழுமும்பசுந்தேனும்பொழிந்துபதைக்கும்வானரங்கள்
கூப்பிட்டயலர்சூர்ப்பவர்போற்குயிலுமயிலுங்குரல்காட்டும். (௮௩)

காட்டுங்கதலிக்கொழுங்கனியுங்கமுகின் கனியுமாங்கனியுங்
காட்டின்பலவின்சுனைக்கனியுங்கூட்டிக்கறியின்கொடிவீழ்ந்து
நாட்டின்கரும்பினைபணையொடித்துநறுநீர்வாவிதொறுஞ்சிதறித்
தோட்டின் கமலமலர்ப்பொகுட்டுத்துயில்வண்டெழுப்புந்திருநாடு. (௮௪)

நாடுக்குழக்கன்றினைநீனந்துநடந்துகுறுந்தாட்கருமேதி
யோடுங்கழியிற்சூர்துமுலையொழுகும்பாலிம்புதுவெள்ள
மேடுக்குவளைக்குழியினமும்விரலிப்பாயக்கயல்குதிக்கொண்
டாடுமுயரங்குண்டுவெருண்டகலுமுகிலுமீவானெல்லாம். (௮௫)

வானுயிள்ளிருமுடிவினமும்மதியும்போலப்புதியதளிர்க்
கநுயிலும்பளிக்கறைபுங்கலந்துவசந்தப்பசுந்தென்ற

மேனுந்தோமீம்புளிநமுறச்சிதறுஞ்செவ்வித்திரிகூடந்
தானுமருச்சித்தடியிறைஞ்சுந்தகைமைத்தென்னவிளங்கியதே. (அசு)
விளங்குமிளங்காவனஞ்சூழந்துவெயிலின்கிரணம்படாதபுவி [ன்
தளங்கும்படிவெண்ணிலவெறிக்குந்தனிவென்குடையான்மனுவேந்த
களங்கமடியார்க்கிலையாக்குங்கயிலைப்பெருமான்மடிபணிந்து
வளங்கொளிலிங்கந்தமக்கொன்றுவைத்துப்பணியும்நாளில். (அஎ)
அந்நாணன்னுளெந்நாளுமாகப்புவளைவளஞ்சிறப்பப்
பொன்னரிதழிக்கயிலாயர் பூசைக்குதவும்பொருட்டாக
விந்நாடனைத்தும்விளைவதற்குக்குளமொன்றியற்றியிருப்பமென
மன்னுவதுதன்மெனப்பலரும்வழுத்தமன்னன்கடிதெழுந்தான். (அஅ)
எழுந்தானதற்காமிடநோக்கியெறிநீந்திபோய்மலைதாக்குங்
கொழுந்தாமனைகங்காதவழிகோலிப்படிக்கற்ககாதிருத்தி
விழுந்தானாயினீர்மதகினுக்குவிடுத்தல்பிடித்தலுறுப்பியற்றிச் [ன்.
செழுந்தானாயினீர்க்குளங்கயிலைச்சிவஞர்க்கெனக்கல்லெழுதிவைத்தா
எழுதுமுழுவைக்கொடிபடருமிமையம்பொதியநிலிட்ட
முழுதந்தனதுகுடைரிழற்றுமுதல்வன்கயிலைப்பதிமீண்டு
பொழுதங்கவமேபோகாமற்புனிதன்கயிலைப்பெருமானைத்
தொழுதும்புகழ்ந்துப்புராணகதைசொற்றுங்கற்றுமினிதிருந்தான். (அ)

வேறு.

திருந்துமவ விவ்வண்ண நெடுநாள் வாழ்ந்து திருப்புதல்வற் கா
சளித்துச் சிவன்பொற் பாதத், தருண்டினையே துணையெனச்சென்
றடைந்தா னன்ன வன்மாபி லொருநிருப னறிவி லாமை, பொருத்தி
யனு ராசபுரி யென்னும் பேரூர் புகுந்துகயி லையைமறந்து டிவனி யா
ண்டு, மருந்தனைய சிவசமயந் தணந்து புத்த மார்க்கமெனும் பெரும்
பாவ வழியிற் புக்கான். (கூச)

காணிருந்த தாதகித்தார் கமழு மார்பன் கயவாரு மென்னுமந்தக்
கழற்கால் வேந்தன், றுனிருந்த நெறியடைவே யிலங்கை யெங்குந்
தனிக்குடைக்கீழ்ப் புரக்குமந்தத் தகைமை நோக்கி, வானிருந்து வரு
ந்தவள வரசு தன்னை மணியிருந்த பொற்கரத்தால்வாங்கி வைத்துத்,
தேனிருந்த சிறிசங்க போதி யென்னுந் திருநாமந் தரித்தரசு செலுத்
துங் காலம். (கூஉ)

காலனைமுன் னுதைத்தகறைக் கண்டர் கோயிற் கயிலைமலைக் கெதிர்
மலையிற் * கணமுண் டாக்கிச், சீலமிகும் புத்தரைச்சித் திரித்து வாழ்

நாட்சிவனடியார் பூவெடுத்துச் செல்லும் காலைப், பாலருந்தச் சீவ
கர்கள் பலரும் கூடிப் பறிப்பதனும் † பாசபதர் பலரும் போந்தே, வே
லைதனி லவனாவிழ விட்டா ரந்த வெம்மொழியை வேந்தனுக்கு விள
ம்பி னோ. (௬௩)

விளம்புமொழி யினை யுணர்ந்து வேந்தன் பொங்கி விழியிரண்டும்
கனல்வொழிய வெகுண்டு வேணிக், களங்கமழிக் காபாலி கயிலை யெங்
கோன் கணமாக வகுப்பனெனக் கருத்தி லுன்னித், துளங்கலிலாச்
சீதுரங்கப் படையினோடுத் தொடருதலும் கயிலைமலைச் சோதி நோ
க்கி, யுளங்கனிலில் லாவரசன் கண்ணிற் சோதி யொளியிருளுத் திருவு
ளத்தி லெண்ணி நின்றான். (௬௪)

நின்றகலாக் கண்ணிருள நிருப னெஞ்சு நினைவுமறத் தவசமுறு
நேரம் கோணிக், குன்றிறையோ னொருமறையோன் போன்முன் னெ
ய்திக் கொடுத்திடவத் திருநீற்றைக் கோமான் வாங்கித், தன்றகைய
நெறிபேர்ந்து சிவசி வாய சங்கரவென் றுரைத்துநுதற் றரித்த காலை,
புன்றருகு நின்றபுத்தர் பலரு மானித் தறிவழிய வொருவழிகள் றுள
தம்மா. (௬௫)

அம்பாத்திற் கதிரிரவி யுதிக்குங் காலை யலர்மதிய மழங்குதல்போ
லரிய நாட்டஞ், செம்பதும முகத்தொன்று விளங்க வொன்று செறி
யிருளாய் நின்றதீதெய் வீச மென்று, கும்பிடுதல் செய்தர னோ திருவே
ண்ணீற்றைக் குழைத்திடுதல் செய்தெவரும் டொண்மி னென்றான்,
டம்புபுனல் வளநாட்டிற பாயமுன்னுட் பார்த்திபன்செய் குளநோக்
கிப் பாவா நின்றான். (௬௬)

நோக்கியதன் கண்டழைத்த கார ணத்தா னுவல்பெருங்கல் ட
ஹையென்ற தறகு ணுட்டி, யாக்கினனித் திருக்குளமு நகரு நாடு மர
னர்க்குக் குளக்கோட்ட னவன்முன் செய்த, பாக்கியநன் றெனமன்ன
ஹந்தா னந்தப் பாசபதர் பவுத்தரது சூற்ற மெல்லா, நீக்கியொரு
கிரிகோணப் பெருமான் மேனி நிருமலத்தி னொருமையெனு நெறியிற்
சூழ்ந்தார். (௬௭)

சூழ்ந்திடுமிக் கயிலையினுற் புறமும் வேலை சுழித்தெறிந்த திவலை
மலைச் சுற்று முற்றும், வீழ்ந்தவர்தம் முடலெடுத்துக் கடவுட் டூர்ந்
தம் விசுவதல மன்னிஷைமை வினவி வேந்த, னுழ்ந்தபெருந் யுயராதி
புருகி மெய்சேரார் தரகரவென் றழுதாற்றி யார்வ மோடுந், தாழ்ந்த

† சேவகீர் - பெளத்தர்.

‡ பாசபதர் - பாசபதசமையத்தவர்கள். இது உட்சமய மாறி
• னென்று.

சுடை முடித்தவர்சம் நிதிபொய் லீந்தான் சங்கராமம் திருகண்ணம்
தந்தா ரங்கன். (௬௮)

சுண்ணிரண்டு மொரு னக் கண்ணம் கயவாகு பெற்றுபய
கரங்கள் கூப்பி, பெண்ணிரண்டு கலைமேலு மிரண்டா யொன்று யிருந்
தபரா பரப்பொருளை யிறைஞ்சி யேத்தி, யண்ணலருச் சனைக்கென்றே
யயருங் காலத் தலைகடலைக் கடந்திருவ ரந்த னுளர், நண்ணினொன்
றனாவனாக் கொணர்மி னென்று னுதனருச் சனைக்கிவவோ மல்லோ
சென்றன். (௬௯)

என்றுமா னருச்சனைக்கு மிக்கோ னொன்று விப்பதியின் னுதன்மை
யிரு வோரீடுகு மீந்து, வென்றிதரு மமதுருலக் குரவோ ராடி விளங்கு
மெனக் குருவரிசை மிகவு நல்கிக், கன்றுலவு வெருகுதி தருப்பை
யாறுங் கரம்பகரீர்க் கடலளவுங் கணித்த வெல்லை, துன்றுகிரா
நாண்குமரன் றனக்கே யென்னச் சொல்லுமவன் கல்லெழுதித் துலங்க
வைத்தான். (௭௦)

வைத்தொருவர் புதைத்தநிதி முழுதுங் கோண மலைபறக்கே
யுரிமையிந்த வளராட்டிள்ள, கத்துகடல் வளமுமலை வளமு மற்றைக்
கனாவளமுங் கழிவளங்கான் வளமு மெல்லாம், பத்தினிலெட் பிங்
கலிலை பரற்கு மிகு பங்கிரண்டு முங்களுக்கே பகுதி யர்மென், றெச்
திசையும் புதுமுதுரை வேந்தன் செப்பே டெழுதியவா கைக்கொடு
த்தா னின்ப மாக. (௭௧)

ஆகமது நெறிமுறையே யுதய முச்சி யத்தமய மாமபர ஷத்த
யாம, மோகைதரு நாமகுலமு ஸ்னிமை கூர வுலமையிலா வரன்றன்
க்கு முவகை சேர, மாகவளப் புதைப்பணக்கை முக்க ணல்வாய மத
களிற்றை முன்புசை வழுத்தி யந்த, நாகாதி மகிமுடித்த கயிலை நா
தர் நயந்தசிவார்ச சனைவியதி நடத்து வித்தான். (௭௨)

நடனவிதம் தருபாத நளினத் தாற்கு மனைபுதைத் தெமையாள
நயந்த லீலக், கொடியிடது புறமாகப் படரு மேனிக் கோணமலை நாத
ருக்குங் கொண்டல் போலுங், கடகலுழிக் கரிமுகுள்முன் போகக் கா
ளக் கடலொலிப்பப் பங்குனியுத் திரகாட் கன்னி, மடமகளிர் கவரி
யிட மறையோர் வாழ்த்த வயங்குதிரு காளுலம் வாழச் செய்தான். (௭௩)

செய்தோறு நிரம்பமுத்தங் குரம்பு தோறுங் திரண்டிருளைத் து
த்தோர் கோண நாதா, டபதோறு மணிக்கிரண்ம் பரந்து பாயும் பார்
தன்முடித் திருமேனிப் படிய கோங்கி, மெய்தோறுங் கண்படைத்
தாற்போல நின்று விழிதோறும் புனதுளிக்க விழுந்து போற்றிக்,

கைதோறு மேந்திமல ரீசன்செம்பொற் கழறோறுஞ் சோரித்துநின் றுன் கருணை வேந்தன். (௧௦௪)

தன்னிகரி லாததிரு மலையி னூடே தகையதொரு பெருநீழ்க்கத் தமரித் தோங்க், மன்னனிது பெருமுழக்க மென்கொ லென்று மறை முதன்மை ழிருவனாயும் பதனனோக்க, வின்னதிருத் தெழுமலைக்குக் கீழே பெம்மா லினியதிருக் கங்கைநதி யிருப்பச் செய்தா, லுத்தியிற் றீர்த்தஞ்சேர்ந் தயன்மால் வாளு ரருமுனிவர் துதிட்டதென்ற ரத் துணுள். (௧௦௫)

அந்தீமொழி கேட்டரச னுணை காலத் தலர்கமல மெழுகமன் பொழுத. நோக்கிச், சுந்தரமா மறைமுதல்வீ ரிங்கே கங்கைத் தோன்றி யதொல் கதையெமக்குச் சொல்வீ னென்னக், கந்தவட கயிலையிற் றென் டெயிராணைக் கவுரியவிர் சடைக்கரத்தால் விரக் கங்கை, சிந்தை வெரு விடக்கடவு ளிரங்கித் தன்கைச் சிறுகத்தால் வாங்கியிங்கே திகழ வைத்தான். (௧௦௬)

வைத்தகங்கை யரன்பதமீ தோங்கி யேந்து மலையருவி பரவிமா வலியுஞ் சூழ்நது, ருத்தமெறி காவிரியின் முகமு மாய முகியகட னடு வினிது முழங்கும் காலை, யுத்தரவான் கயிலைமுடி யுடன்வந் தீச னுலவு மத லிடைத்திருத்தா ளுன்றி நின்றான், சுத்தமிழு கதைதென்பாற் கயிலை யென்றே சொல்வொன் றுரசைவச் சுருதி வல்லோர். (௧௦௭)

சுருதிமனு ரெறிதவருப் பரிதி வேந்தன் றெல்லுதழ் முழுமுத ல்; தோன்றான் வந்த, திருநீ டிற் புணன்முகந்து பெருமான் நிற்கட் சென்னிபுற வபிடேகஞ் செய்யி னொருன், வருமறையோர் திருமலையிற் பிலத்து னேகி யுத்தரதித் தீர்த்தமெறித் தன்பா லெய்தி, மதிமுடியி லபிடேகஞ் செய்யக் கண்ட மன்னவர்கோ னுளமநிழ்ச்சி மதிக்கற் பாற்றோ. (௧௦௮)

பாற்கடலு ளிருத்ததிரு மாலோ வல்லன் பரிமளத்தேன் சொரி பதுமத் தயனோ வல்ல, னாற்கவர்வென் னோட்டயிரா வத்ததோ னல்ல னராதிபனோ வல்லனெனும் பெருமை ஁ண்ணிக், காற்றுவவக் கமலத்தன் சென்னிங் கீசன் கவித்தமுடி யெனப்பெரிதுங் கருதிப் போற்றி, மேற்பிறப்புக் கொருமருந்தாய்ப் புனிதன் றீர்த்த மிகவே ர்தி யகந்துகா லிந்தஞ் சேர்ந்தான். (௧௦௯)

சேர்த்தரதித் துளிமுடிமேற் சேர்த்து ம்ண்டுஞ் சிவன்மையை வனங்கியுளந் தியானித் தன்று, நீர்த்தமறுத் தெழுமுதிவந் கனகம் பெய்ய, நிலைமைபெனக் தசதான நிதமுஞ் செய்து, பார்த்ததிரு வருட்பா வை பெய்ய ராணைப் பணிந்துவிடை கொண்டனாப் பதியுட் பக்

கூன், பூத்தரணி நிருபொல்லா மதனைக் கேட்டுப் பூசனைவெவ் வேறு
பயம் புரிந்து காழ்ந்தார். (கக0)

வேறு.

ஆக்கலாமழிக்கலாமண்டம்யாவையுங்
காக்கலாங்கடையுங்கடந்துநிற் றலா
மேக்குலாந்தென்கயிலாயமேவினார்
பூக்குலாந்திருவழிபுகழ்ந்துவந்தித்தால். (ககக)

வரந்தருதென்கயிலாயமன்னிய
நிரந்தரன்றாளினைநினைந்துவாழ்த்துவாரா
புரந்தரனிமையவர்போற்றீன்வினை
துரந்தரனாவதுஞ்சொல்லவேண்டுமோ. (ககஉ)

வேண்டியமுத்தியின்விருப்பமீக்கொள
வீண்டொருபுராணமதென்றிசைத்தனை
காண்டருமுணர்விலிக்கவிதையேனுமின்
னாண்டகைக்கன்பினாலுத்தியாவதே. (ககங்)

தேனெனவமுதெனச்சிறக்குங்கல்விய
மானநாற்கவிதையுமறனுமோங்கு
ஞானமுஞ்சுருதியுநலனுநீதியுந்
தானமுந்தருமமுந்தழைத்துண்டாகவே. (ககச)

ஆகமநெறிகளும்ந்தனாளும்
போகமும்வளருகவுலகமே
மேகமுஞ்சைவமும்மேவியோங்கு
போகமுந்திருவொன்பொலிந்துவாழகவே. (ககரு)

வாழிதென்கயிலையம்பொருப்பும்வையமும்
வாழிபவன்பர்தங்கணமும்வாணமும்
வாழிபஞ்செழுத்தொடுவளமுநீதியும்
வாழிபதொண்டர்சீர்வாழிவாழியே. (ககச)

திருநகராச்சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆடதிருவிருத்தம் - ௬௩௨.

தகைநனைகலாசபுராணம்

முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார் தேவாரம்!

திருக்கோணமாமலை.

பண் : புறநீர்மை.

திருச்சுற்றம்பலம்.

நிகாகுழலரவஞ்சிலம்பொலியலம்புநிமலாநீறணிதிருமேனி
வனாகெழுமகளோரா பாகமாயப்புணர்ந்த வடிவீனாகொடியணிவிடை
சுணிகெழுசந்துங்காரகிற்பிளவுமளப்பருங்கனமணிவரன்றிக் [யா
குணாகடலோதுரித்திலங்கொழிக்குங்கோணமாமலையமார்தாரோ. (க)

கழிதெனவந்தகரிதனையுரித்துவவ்வுரிமேனிமேற்போர்த்தர், பிடி
யெனநடையாள் பெயவனமடந்தை பிறைநுதலவனொடு முடனாய்க்,
கொடிதெனக்கதுங்குணாகடல்சூழ்ந்துகொள்ளமுனித்திலஞ்சுமந்து,
குடிதனைநெருங்கிப் பெருக்கமாய்த்தோன்றுங் கோணமாமலையமார்
தாரோ. (உ)

டலித்திளங்கிவகட்பைந்தலைநாகம்பயர்ச்சடைமுடியிடைவைத்தார்
கனித்திளந்துவள்வாயக்காரிகைபாகமாகமுன்கலந்தவர்திமிமேற்
றணித்தபேருருவவிழுந்தழனாகந்தாய்கியமேருவெஞ்சிலையாக்
குனித்ததோலில்லார்குணாகடல்சூழ்ந்தகோணமாமலையமார்தாரோ.

பழித்திளங்கிக்கைசடைமுடிவைத்துப்பாங்குடைமதனைப்பொ
டியா, விழித்தவன்றேவிவேண்டமுன்கொடுத்தவிமலுனார்கமலமாபா
தர், செழித்துமுன்னரற்றுஞ்செழுங்கடறறாளுஞ் செம்பொனயிப்பியு
ஞ்சுமந்து, கொழித்திலுன் றினாகன்களையிடைச் சேர்க்குங்கோணமா
மலையமார்தாரோ. (ஈ)

தாழிலுல்லதலைவனொன்றடியார்தம்மடிபோற்றிசைப்பார்கள்
வாயிலுமணத்திமருவிநின்றகலாமாண்டபுண்பலவேடா
னோயிலும்பிணியுந்தொழிலர்பான்கிதுழைத்துலினர்ஞாலம்
கோயிலுஞ்சுனையுங்கடலுடன்குழந்தகோணமாமலையமார்தாரோ. (நி)

திருஞ்ஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார் தேவாரம்

பரிந்துநன் மணத்தால் வழிபடு மாணி தன்னுயிர் மேல்வருங் கூற்
றைத், திரிந்திடா வண்ண முதைத்தவற் கருஞ்ஞ செம்மையார் நம்
மையா னுடையார், விரிந்துயர் மௌவன் மாதவி புன்னை வேங்கைவ
ண் செருந்திசண் ப ன், குருந்தொழி மூலலை கொடிவிழும் பொழி
ல்கூழ் கொணமா ப மார்தாரோ. (க-எ)

6. நத்தவன்றருக்கை யிழித்தவர்விரலா லேத்தடவாத்தமாம் பே
று, தொழித்தவர்செல்வந் தோன்றியபிறப்பு மிறப்பறியாதவர் வேள்
வி, தடுத்தவாவனப்பால் வைத்ததோர்கருணை தன்னருட்பார்வையும்
வாழ்வுத், கொடுத்தவர்விரும்பும் பெருமபுகழாளர் கோணமாமலை
யமார்தாரோ. (அ)

அருவராதொருகை வெண்டலையேந்தி யுகந்தொறும் பலயுடன்
புக்க, பெருவராயுறையு நீர்மையர்சீர்மைப் பெருங்கடல்வண்ணனும்
பிரம, நிறுவருமறியா வண்ணமொள்ளெரியா யுயர்ந்தவாபியர்ந்தந
ன் மாற்கும், குருவராய்நின்றா குகாகழல்வணங்கக் கோணமாமலை
யமார்தாரோ. (ஆ)

நின்றனஞ்சுமணு மிருந்துணுந்தேரு நெறி லாதபுறங் கூறு,
வென்றுநஞ்சுண்ணும் பரிசினரொடுபான் மெல்லியலொடிமுட னாகித்,
துன்றுமொண்பவவ மவவலுஞ்சூழ்த்த தாழ்ந்துறுதிரைபல மோங்கி,
சூன்றுமொண்கானல் வாசம்வந்துலவுங் கோணமாமலையமர்ந் தாரோ.

சூற்றிலாதார் ஞானாகடல்கூழ்த்த கோண யல்யமார்நாரா
க், கற்றுணாகேளவிக் காழியாடெய்யான கருத்துடைஞானசம்பந்த,
ஹற்றசெந்தமிழா மாலைநாந்து முறைப்பவாகேட்டவ ருயார்நாரா
சூற்றமுமாகித் தொல்வியையடையார் தோனறுவாவாணிடைப் பொ
லிந்தே. (கக)

திருச்சிற்றம்பலம்.

இந்தால் அச்சிடுதற்குத் திரவியோபகாரஞ்செய்த்.

கண்ணியசீலர்களின் நாமாதிகள்.

	Occupation.	Rs.	No.
S. Namasivaya Mudahar.		10	0
S. Mayloe Pillay Mudaliyar.	Shraff C. M. B.	10	0
P. Coomarasawmy.	Proctor S. C.	10	0
P. Arumachalam.	Piscal and act Re.	10	0
	General		
C. Kadiravaloo Pillai.	Shraff New O. B. C.	5	0
W. Sangara Pillai.	Broker.	5	0
T. Suppehamantam.	Broker.	5	0
C. Tambyah.	Shraff. N. B. of I.	5	0
N. Arumogam.	Broker.	5	0
K. K. Sanyah.	Clerk, G. P. O.	2	50
A. Dharmalingam Pillai.	P. Sergt. Detective	2	50
	Branch.		
S. R. M.	Broker.	2	0
Maifu Tamby.	Do.	2	0
V. Ponnusawmy.	Contractor.	2	0
R. Suppiah Naido	P. Constable.	2	0
A. Cannappa Pillai.	Clerk E. Dept.	2	0
arker.	Interpreter S. C.	2	0
A. Tambiah.	Broker.	1	

இவர்கள் நன்றிஎன்றும் நினைக்கத்தக்கது.

இங்ஙனம்

கா. சி.

தீரிகோணமலை.

பிரதியின்றொகை.		பிரதியின்றொகை.	
கா. பஞ்சு தக் குருக்கள்	க	த. பொன்னையாபிள்ளை	க
கா. சபாரத்தினக் குருக்கள்	க	இ. முத்துக்குமாரபிள்ளை	க
சு. முத்துக் குருக்கள்	க	வெ. செ. சின்னையாபிள்ளை	க
க. கதிர்காமக் குருக்கள்	க	தி. திரித்தம்பி	க
இ. முத்துசாமி ஐயர்	க	க. இராமலிங்கம்	க
சு. சோமசுந்தர ஐயா	க	க. நாகரத்தினபிள்ளை	க
இ. பொன்னுச்சாமி ஐயா	க	ந. தம்பைய	க
ப. சோமசுந்தர ஐயா	க	சு. கோணுமலை	க
மு. கனகசபாபதி ஐயர்	க	வை. தில்லையம்பலம்	க
வெ. செ. கனகசபை முதலியார்	க	மு. கதிசோசபிள்ளை	க
த. வேலுப்பிள்ளை வன்னியனார்	க	கா. பரமநாதர்	க
த. முத்துக்குமாரவன்னியனார்	க	மு. வேலுப்பிள்ளை	க
சு. அம்பலவாணபிள்ளை வன்னியனார்	க	பொ. வேலுப்பிள்ளை	க
அ. தாமோதரபிள்ளை உடையார்	க	வே. நன்னித்தம்பி	க
சித்திரகவி பெருந்தறை உடையார்	க	த. தம்பையா	க
சி. முத்துக்குமாரு	க	வ. பொன்னையா	க
சி. கோணுமலை	க	ம. சோமசேகரம்பிள்ளை	க
வெ. செ. அப்பாசாமி	க	சு. செல்லையா	க
கோ. கனகசபை	க	மு. கதிர்காமம்	க
ந. கதிர்காமத்தம்பி	க	வெ. வேலுப்பிள்ளை	க
க. கனகசபை	க	இ. வைத்திலிங்கம்	க
வி. விசுவநாதர்	க	த. செல்லத்துரை	க
ந. அருணாசலம்	க	க. வேலுப்பிள்ளை	க
வெ. செ. அருணாசலம்	க	சி. சண்முகம்	க
சு. வல்லிபுரம்பிள்ளை	க	சு. இராமு	க
மு. சதாசிவம்பிள்ளை	க	ஆ. வேலுப்பிள்ளை	க
க. அப்பிசைபாகர்	க	ஆ. குமாரவேலு	க
சு. செகநாதபிள்ளை	க	ஆ. இளையதம்பி	க
க. செ. செ. பிள்ளை	க	சு. சின்னத்தம்பி	க
சி. கதிர்வேலுப்பிள்ளை	க	சு. முருகேசு	க
மு. சுந்தரமணிபம்.	க	சி. விசுவநாதி	க
மு. முருகேசபிள்ளை	க	கா. அம்பலவாணபிள்ளை	க
சு. தாமோதரம்பிள்ளை	க	த. கனகரத்தினபிள்ளை	க
தா. செல்லப்பா	க	மு. மயில்வாகனம்	க
மு. சபாபதிப்பிள்ளை	க	சு. சுப்பிரமணியபிள்ளை	க
		சு. மு. கனகரத்தினபிள்ளை	க
		உ. அண்ணுமலை	க

பிரதி நின்றோகை.

பிரதியின்றோகை.

பெ. வேலுப்பிள்ளை	க	V. Sinnappah	3
க. கார்த்திகேசு	க	P. Ayathurapillai	1
வ. கோனாமலை	க	P. Sinnasawmy	1
கு. சீத்தத்தம்பி	க	வே. இளையத்தம்பி	க
வ. தம்பிமுத்து	க	வே. காகிப்பிள்ளை	க
சி. இராமுப்பிள்ளை	க	சி. ஆறுமுகம்	க
கா. சுப்பிரமணியம்	க	Deckoya	
சோ. சின்னத்தம்பி	க	C. Canagasaby	2
சு. கதிரோசபிள்ளை	க	Overseer	
நா. கண்டிப்பிள்ளை	க	C. Elayatamby	2
இ. சந்திரசேகரம்பிள்ளை	க	Tallawakelly	
வி. சங்கரப்பிள்ளை	க	M. S. Walluppillai	1
சு. தம்பையாபிள்ளை தமிழா	க	Storekeeper	
சிரியா			
சு. தம்பிமுத்து	க	N. Tamba	2
வே. வெ. ஆறுமுகம்	க	Nannoya	
A. Coomaroo	1	S. Nagamuttu	1
C. Murgasoe	1	Overseer	
S. Morgaper	1	Neweralciya	
S. Carterlamby	1	A. Tilliampalam	1
C. Thiuniah	1	Head Overseer	
S. Ponniah	1	Sinnaver	1
C. Poopulla Pillai	1	சி. சிவ. அ. சரவணமுத்து	க
N. Chellappa	1	க. வேலுப்பிள்ளை	க
சு. Chellappon	1	நா. சிற்றம்பலம்	க
P. Somasuntheram	1		
N. Nallatamby	1	Kandy.	
V. Sanmogaim	1	W. Annamalay Chettiar	2
M. Subramaniam	1	கோ. கனகசபை	க
A. Ponayah	1		
சு. Conyah	1	Gampola	
A. Ramakrishna	1	K. M. Valuppillai	5
Hatton.		மாத்தளை	
J. Ponnampalam	10	கா. பஞ்சாட்சரஐயர்	க
Conductor		வி. வெற்றிவேலுப்பிள்ளை	க

கையொப்பக்காரரின் பெயர்கள்.

கா னா ந க ர்.

பிரதியின்றொகை.	பிரதியின்றொகை.	
கா. வேதக்குட்டியார்	க வயித்திலங்கம்	4
சி. இராமலிங்கையர்	க சி. சரவணமுத்து	க
ச. அருணாசலபிள்ளை தமிழ்ச் } சிரோட்டாசிரியர் }	ப. சின்னத்தம்பி	க
சி. சின்னப்பு (தமிழ்வைத்தியர்)	க. இலட்சுமணபிள்ளை	க
இ. சுபாபதி	கா. சிதம்பரபிள்ளை	க
க. சுப்பிரமணியன்	க மு. தில்லையம்பலம்	க
த. நாகமுத்து	க சி. கந்தப்பன்	க
இ. வியாக்கிரபாதர்	க கோ. வேலாயுதன்	க
த. சுப்பிரமணியபிள்ளை	க அ. சுப்பிரமணியர்	க
வே. காசிநாதர்	க கு. பொன்னையா	க
ஆ. கந்தப்பு	க க. தில்லையம்பலம்	க
	க வே. அம்பலம்	க

